

ماہنامہ ویرہ قوانین و مقررات

سال اول، شمارہ ششم، بہمن ماہ ۱۳۸۸

معاونت آموزش و تحقیقات قوه قضائیه

توجه:

فرم درخواست اشتراک ویژه نامه قوانین و مقررات

همکار محترم:

هدف اصلی از انتشار این ماهنامه اطلاع یابی به موقع مخاطبین از قوانین و مقررات جدید تصویب می باشد لذا با توجه به درخواستهای مکرر قضات محترم از سراسر کشور و به منظور حصول اطمینان بیشتر از رسیدن ماهنامه به دست مخاطبین در اقصی نقاط کشور، از سال ۱۳۸۹ این ماهنامه فقط برای متقاضیانی که نسبت به تکمیل و ارسال «فرم درخواست اشتراک» اقدام کرده اند، ارسال خواهد شد. «در صورت تایل به دریافت مستمر شماره های بعدی این ویژه نامه لازم است این فرم را تکمیل و ارسال فرمایید.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
مقدمه	۹
بخش اول: قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی	۱۳
۱. قانون اصلاح ماده (۱۹) قانون نوسازی و عمران شهری مصوب ۱۳۴۷	۱۵
۲. قانون موافقتنامه همکاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی افغانستان در عرصه مبارزه با مواد مخدر، جرایم سازمان یافته و تروریسم	۱۵
۳. قانون موافقتنامه همکاریهای امنیتی میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی بحرین	۲۲
۴. قانون هدفمند کردن یارانهها	۲۸
۵. قانون اصلاح قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور	۳۶
۶. قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات	۴۰
۷. قانون بیمه کارگزاران مخابرات روستایی	۴۷
بخش دوم: آرای وحدت رویه دیوانعالی کشور	۴۹
۱. رأی شماره ۷۱۰ [در خصوص مرجع رفع اختلاف بین بازپرس و دادستان]	۵۱
۲. رأی شماره ۷۱۳ در خصوص مجازات مقرر در ماده ۴۵ قانون توزیع عادلانه آب مصوب ۱۳۶۱/۱۲/۱۶	۵۱
بخش سوم: آرای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری	۵۷
۱. رأی شماره ۶۴۸ مبنی بر ابطال مصوبه شورای شهر شاندیز درخصوص اخذ بهاء خدمات از کسانی که قبل از تاریخ تصویب نرخ جدید اقدام به دریافت پروانه گردیدهاند	۵۹
۲. رأی شماره ۶۵۰ مبنی بر (با احراز وجود رابطه اشتغال براساس قانون کار بین اشخاص و جهاد دانشگاهی شرایط قانونی و لازم برای برخورداری افراد از مزایای قانون تأمین اجتماعی فراهم می گردد)	۶۲
۳. رأی شماره ۶۶۸ مبنی بر صرف ابطال پروانه بهره برداری سابق و صدور پروانه بهره برداری جدید برای مودی بدون تأسیس و بهره برداری واحد تولیدی و معدنی جدید نمی تواند منشاء برخورداری معافیت مقرر در ماده ۱۳۲ «اصلاحی ۱۳۷۶/۱۱/۲۶» قانون مالیاتهای مستقیم باشد	۶۴
۴. رأی شماره ۶۶۹ مبنی بر ابطال شیوه نامه مورخ ۱۳۸۷/۳/۸ وزارت آموزش و پرورش به لحاظ تغییر در زمان اجرای قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت	۶۷
۵. رأی شماره ۶۷۰ مبنی بر در صورت عدم تحقق شرایط دوگانه مندرج در بند ۹ ماده ۶۸ قانون مدیریت خدمات کشوری، پرداخت فوق العاده اضافه کار الزام آور نمی باشد	۷۲

۶. رأی شماره ۶۷۱ الی ۶۸۴ و ۷۹۵ مبنی بر ابطال مصوبه مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۰ شورای مدیریت دانشکده دامپزشکی در خصوص تعیین میزان شهریه دانشجویان پذیرش نوبت دوم دکتری عمومی دامپزشکی (دوره شبانه) ورودی سال تحصیلی ۱۳۸۶ - ۱۳۸۵ ----- ۷۵

۷. رأی شماره ۶۸۵ در خصوص تصویب ضوابط و مقررات ثبت کشتی و شناور خارج از وظایف هیأت عامل سازمان بنادر و کشتیرانی (دریانوردی) می‌باشد ----- ۷۹

۸. رأی شماره ۷۵۱ مبنی بر لزوم احتساب فوق العاده ویژه هیأت امنا در تعیین بازخريد مرخصی ذخيره کارکنان دانشگاه ----- ۸۳

۹. رأی شماره ۷۵۲ مبنی بر تعیین حداقل ساعات تدریس متصدیان مشاغل آموزشی بعهدہ وزیر آموزش و پرورش می‌باشد، لذا تعیین ۳۰ ساعت اشتغال در هفته برای مشاوران مدارس مغایر قوانین نمی‌باشد ----- ۸۶

۱۰. رأی شماره ۷۵۴ در خصوص وجوب پرداخت تفاوت حقوق گروه قبلی با گروه جدید آن دسته از مستخدمین قضایی که بدون محکومیت انتظامی و به لحاظ ضرورت و مقتضیات دستگاه قضایی که در مشاغل با گروه پایین‌تر منصوب می‌شوند مادامی که در مشاغل مذکور خدمت می‌نمایند ----- ۸۹

بخش چهارم: استفتائات قضایی و نظریات مشورتی ----- ۹۳

الف: استفتائات ----- ۹۵

۱. استفتاء ۶۹۷: مسؤول ديه جنایت بر میت ----- ۹۵

۲. استفتاء ۶۹۸۰: خسارتهای افزون بر ديه ----- ۹۶

۳. استفتاء ۶۹۸۱: معيار تشخيص نوع طلاق ----- ۹۷

۴. استفتاء ۷۰۴۹: عدم تسري ضمانت از اجاره بها به اجرت المثل ----- ۹۹

۵. استفتاء ۷۰۵۱: صحت يا عدم صحت ضمانت بازگرداندن عين مستأجر به موجر ----- ۱۰۰

ب: نظریات مشورتی ----- ۱۰۱

۱. عدم جواز تجدید کارشناسی قیمت ملک پس از صدور حکم قطعی ----- ۱۰۱

۲. ملاک تعلق گرفتن هزینه حق اجرا و معافیت از پرداخت حق الاجرا در صورت توقف عملیات اجرایی اخذ مهریه - ۱۰۱ ----- ۱۰۱

۳. مقام صالح رسیدگی به جرایم مربوط به استفاده غیر مجاز از وسایل مخابراتی ----- ۱۰۲

۴. پلمپ محل فاقد پروانه توسط نیروی انتظامی ----- ۱۰۲

۵. حق استرداد وجه پرداختی بابت دین مدیون ----- ۱۰۳

۶. سرایت اعسار محکوم علیه در خصوص یک محکومیت مالی به محکومیت دیگر ----- ۱۰۳

۷. لزوم رعایت ترتیب در اجرای محکومیت مالی متعدد محکوم علیه ----- ۱۰۳

۸. مقام صالح تشخیص صحت نظر کارشناسی ----- ۱۰۴

۹. امکان تعدد وکیل بعد از مرحله تحقیقات مقدماتی ----- ۱۰۴

۱۰. غیر مالی بودن دعوای اعتراض به تصمیم هیأت هفت نفره ----- ۱۰۴

۱۱. اطلاق مسؤولیت تجدیدنظرخواه نسبت به پرداخت هزینه دادرسی ----- ۱۰۵

۱۲. غیر قانونی بودن حبس صرفاً به لحاظ محکومیت به پرداخت ضرر و زیان ----- ۱۰۵

۱۳	غیر قانونی بودن حبس به لحاظ محکومیت به پرداخت دیه مؤجل	۱۰۶
۱۴	لزوم تسلیم تصویر و کالنتنامه جهت ارائه اظهارنامه و عدم ضرورت ابطال تمبر مالیاتی	۱۰۶
۱۵	عدم لزوم پرداخت هزینه دادرسی برای واخواهی در امور کیفری	۱۰۶
۱۶	غیر مالی بودن دعوی اعسار و لزوم پرداخت هزینه دادرسی	۱۰۷
۱۷	احتساب تقدیم دادخواست اعسار از هزینه دادرسی به عنوان رفع نقص	۱۰۷
۱۸	قابلیت اجرای حکم اعسار از قطعیت	۱۰۷
۱۹	الزام بازپرس به رفع نقص اعلامی از سوی دادگاه	۱۰۸
۲۰	عدم شمول تعرفه‌های هزینه دادرسی مذکور در قانون بودجه ۱۳۸۸ نسبت به پرونده‌های شورای حل اختلاف	۱۰۸
۱۰۹	بخش پنجم: مصوبات هیأت وزیران	
۱	الحاق یک تبصره به ماده (۷) آیین نامه اجرایی قانون ممنوعیت به کارگیری اسامی، عناوین و اصطلاحات بیگانه	۱۱۱
۲	آیین نامه اجرایی تبصره (۵) الحاقی به ماده (۴) قانون تأمین اجتماعی - مصوب ۱۳۸۷	۱۱۱
۳	آیین نامه چگونگی اداره صندوق تأمین خسارتهای بدنی	۱۱۴
۴	آیین نامه اجرایی قانون بیمه‌های اجتماعی قالیبافان، بافندگان فرش و شاغلان صنایع دستی شناسه دار (کد دار)	۱۲۲
۵	الحاق عبارت «و مدیران حراست دستگاههای اجرایی در مرکز و استانها» به بند (ج) ماده (۳) آیین نامه چگونگی استفاده از خودروهای دولتی	۱۲۶
۶	تصویب نامه در خصوص احتساب انجمن استومی ایران، مؤسسه خبریه کودکان مبتلا به سرطان، انجمن تالاسمی ایران، خیریه حمایت از بیماران سرطانی و آسایشگاه معلولین و سالمندان کهریزک از مصادیق مؤسسات موضوع بند (۹) ماده (۳۷) قانون امور گمرکی	۱۲۷
۷	تصویب نامه در خصوص افزایش مبلغ حق حضور اعضای هیئت‌های تشخیص و حل اختلاف	۱۲۷
۸	تصویب نامه در خصوص پاداش آخر سال (عیدی) ۱۳۸۸ در بهمن ماه سال جاری	۱۲۸
۹	تصویب نامه در خصوص ادای سوگند و امضای منشور اخلاقی و اداری در استخدام کارمندان دولت	۱۲۹
۱۰	اساسنامه سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی	۱۳۵
۱۴۱	بخش ششم: مصوبات شورای عالی اداری	
۱۴۳	مصوبه شورای عالی اداری در خصوص تغییر نام دفتر خدمات حقوقی بین المللی جمهوری اسلامی ایران	۱۴۳
۱۴۵	بخش هفتم: مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی	
۱۴۷	مصوبه «طرح اصلاح الگوی مصرف در خانواده»	۱۴۷
۱۵۳	بخش هشتم: گوناگون	
۱۵۵	معرفی نه دوره آموزشی جدید مربوط به قضات و کارکنان اداری تأیید شده در معاونت آموزش و تحقیقات قوه قضائیه	۱۵۵
۱۶۵	بخش نهم: ضمیمه	
۱۶۷	فهرست موارد حذف شده از شماره‌های بهمن ماه روزنامه رسمی	۱۶۷
۱۷۵	نظرخواهی	

۱- نیازی اطلاعاتی قضات:

قوانین و مقررات ابزار کار قاضی و حقوقدان است. تفسیر مستمر و پرشتاب قوانین و مقررات امری محتم است و مقاومت در مقابل آن چاره ساز نیست. بر این اساس باید ساز و کاری مستقر کرد تا «اطلاعاتی قضات» از تغییر قوانین و مقررات با سهولت و سرعت لازم و با امکان بازیابی سریع اطلاعات فراهم شود.

۲- تحول در مدل های اطلاع رسانی و اطلاع یابی:

تأمین نیاز «اطلاعاتی قضات» از تغییرات قوانین و مقررات با روشهایی که قریب به یک قرن از آن می گذرد «تصمیمی بینه» نیست. چرا که در حال حاضر شاهد علمی جدیدی در حوزه کتابداری با نام «علم اطلاع رسانی»^۱ ایجاد شده است و از مسلمات این رشته علمی آنست که طراحی و ارائه «خدمات اشاعه اطلاعات»^۲ باید متناسب با نیاز مخاطبان باشد و از منطقی پژوهشی تبعیت کند.

۱. مزینانی، علی، کتابخانه و کتابداری، سمت، چاپ دوم، ص ۱۳۱.

۲. درآمدی بر کتابداری، ص ۱۱.

۳- پژوهشهای انجام شده:

کتابخانه مرکزی قوه قضائیه به عنوان یکی از زیرمجموعه های معاونت آموزش قوه قضائیه دو تحقیق در این زمینه به انجام رسانده است. در تحقیق اول «رفقار اطلاع یابی قضاات از تغییر قوانین و مقررات» به پژوهش گذاشته شده است^۱ و در تحقیق دوم «وضعیت سنجی توزیع روزنامه رسمی در سطح کشور» بررسی شده است. ^۲نتیج حاصل از این پژوهشها حاکی از آن است که:

اولاً: روزنامه رسمی با بهره گیری از فناوریهای نوین تحول زیادی برای انجام نامواریتهای سازمانی داشته است.

ثانیاً: ارسال نسخه کاغذین روزنامه رسمی برای اطلاع رسانی تغییرات قوانین و مقررات از نظر اثر بخشی با تردیدهایی مواجه است.

برخی از این تردیدها عبارتند از:

- یک بار مصرف بودن نسخه های کاغذین روزنامه رسمی
- عدم امکان بایگانی آسان و باز یابی سریع اطلاعات
- ضعف مکانیزم اطمینان از وصول روزنامه رسمی به مصرف کننده
- انبوهی و تراکم روزنامه ها در طول یک یا چند سال که منجر به گمبازی آنها را پدید می آورد.
- هزینه سنگین ناشی از تولید و توزیع شماره های مختلف از روزنامه مزبور در سطح کشور

۲۰۱. پژوهشهای مزبور در مجموعه اسناد سازمانی و مدارک علمی معاونت آموزش قوه قضائیه مضبوط است.

۴- مجموعه پیش رو:

بر این اساس مجموعه حاضر با عنوان «ماہنامه ویژه قوانین و مقررات» به عنوان ضمیمه نشریه پیام آموزش تهیه شده که بهشتین شماره آن در سطح کشور عرضه می شود.

ضمناً به زودی به منظور ایجاد تسهیل دسترسی کلیه قنات امکان دانلود فایل ویژه نامه از طریق سایت معاونت آموزش به آدرس www.law-training.ir فراهم می شود.

با توجه به مراتب مذکور از تمام قنات محترم در سراسر کشور که تمایل به دریافت ماہنامه دارند درخواست می شود «فرم درخواست اشتراک» را تکمیل کرده و از طریق پانبر ۸۸۹۱۹۴۱۸-۰۲۱ و یا به نشانی خیابان حافظ- روبروی دانشگاه امیرکبیر- ساختمان شماره ۳ قوه قضائیه ارسال فرمایند. بسم الله تعالی

محمد درویش زاده

مدیرکل برنامه ریزی و تدوین
متون آموزشی

* به منظور دسترسی سریع و آسان ترجمان محترم در صورت اعلام نشانی پست الکترونیکی، فایل ویژه نامه حتماً جهت بهره برداری آسان ارسال خواهد شد.

بخش اول:

قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی

۱. قانون اصلاح ماده (۱۹) قانون نوسازی و عمران شهری مصوب ۱۳۴۷

ماده واحده - ماده (۱۹) قانون نوسازی و عمران شهری - مصوب ۱۳۴۷ - به شرح زیر اصلاح می‌شود:

ماده ۱۹ - هرگاه در نتیجه اجراء طرحهای مصوب شهری (جامع - تفصیلی) تمام یا قسمتی از معابر عمومی به صورت متروک درآید و در مالکیت اوقاف و اشخاص حقیقی و حقوقی نباشد، آن قسمت متعلق به شهرداری خواهد بود و چنانچه شهرداری قصد فروش آن را داشته باشد مشروط به این که آن مقدار زمین قابلیت صدور جواز و استفاده مستقل را نداشته باشد، مالک ملک مجاور در خرید آن با قیمت کارشناسی روز با ترک تشریفات مزایده حق تقدم خواهدداشت و در صورتی که ملک یادشده در مجاورت املاک متعدد و با مالکین متعدد باشد تشریفات مزایده بین آنها برگزار می‌شود.

تبصره - نحوه اجراء این ماده به موجب آئین‌نامه‌ای است که توسط وزارت کشور تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ هشتم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۸/۱۰/۲۳ به تأیید شورای نگهبان رسید.

(روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۰۸ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۶)

۲. قانون موافقتنامه همکاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی

افغانستان در عرصه مبارزه با مواد مخدر، جرایم سازمان‌یافته و تروریسم

ماده واحده - موافقتنامه همکاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی افغانستان در عرصه مبارزه با مواد مخدر، جرایم سازمان‌یافته و تروریسم مشتمل بر یک مقدمه و یازده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

مواثنامۀ همکاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری افغانستان در عرصه مبارزه با مواد مخدر،

جرایم سازمان یافته و تروریزم

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی افغانستان که از این پس طرفین متعاقد نامیده می شوند با عنایت به:

- روابط دوستانه موجود میان دو کشور و مشترکات تاریخی، فرهنگی.
- اهمیت توسعه همکاری های دوجانبه و بین المللی در زمینه مسائل مبارزه با مواد مخدر، جرایم سازمان یافته فراملی و تروریزم.
- قراردادهای بین دو کشور از جمله قرارداد کمیساران سرحدی (مرزبانان) مورخ ۱۳۳۵ هجری شمسی برابر با ۱۹۵۶ میلادی.

- منافع متقابل در جهت تأمین امنیت ملی دو کشور و رفاه و آسایش دو ملت.

- لزوم توسعه همکاری ها در جهت مبارزه با جرایم سازمان یافته، تروریزم و حمل و نقل غیرقانونی مواد مخدر و به ویژه با عنایت به مفاد معاهده واحد مربوط به مواد مخدر مورخ ۱۳۴۰ هجری شمسی برابر با ۱۹۶۱ میلادی، کنوانسیون مواد روان گردان مصوب ۱۳۴۹ هجری شمسی برابر با ۱۹۷۱ میلادی و کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با مواد مخدر و داروهای روان گردان مصوب ۱۳۶۷ هجری شمسی برابر ۱۹۸۸ میلادی بر مبنای احترام به حق حاکمیت ملی، تمامیت ارضی، قانونی و مقررات ملی، عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر و همچنین رعایت و حمایت از حقوق اتباع دو کشور، در زمینه های زیر توافق نمودند:

ماده ۱- زمینه های همکاری

طرفین متعاقد در زمینه های زیر همکاری می نمایند:

- الف - ۱- مبارزه با عرضه، تولید، ذخیره، توزیع، حمل، مبادله، تجارت، قاچاق و سوءاستفاده از موادمخدر و مواد شیمیایی مورد استفاده در تولید موادمخدر.
- ۲- پیشگیری از اعتیاد در چارچوب اصول و مقررات کنوانسیون‌های بین‌المللی مربوط.
- ۳- انجام اقدامات هماهنگ در جهت ریشه‌کنی تولید و نابودی منابع تهیه مواد مخدر.
- ۴- پیشگیری و مبارزه با قاچاق کالا، اموال و اشیاء فرهنگی و تاریخی.
- ۵ - پیشگیری و مقابله با جعل اوراق بهادار دولتی، اسناد مسافرتی، پول، کارتهای اعتباری و دیگر اسناد با ارزش.
- ۶ - مبارزه با فعالیتهای اقتصادی غیرقانونی از قبیل تطهیر پول و بهره‌برداری از درآمدها و سودهای مالی ناشی از فعالیتهای یادشده و فریب‌کاری.
- ۷- مبارزه با قاچاق سلاح، مهمات و مواد منفجره.
- ۸ - جلوگیری از فعالیتهای غیرمجاز سرحدی و تردهای غیرمجاز.
- ۹- مقابله با هرگونه فعالیت تروریستی و جرایم سازمان‌یافته در خاک هر یک از طرفین متعاقد.
- ۱۰- پیشگیری و مقابله با قاچاق انسان به ویژه موارد مربوط به سوءاستفاده از زنان و کودکان.
- ۱۱- پیشگیری و مقابله با جرایم رایانه‌ای و سایر جرایمی که با استفاده از وسایل مخابراتی و ارتباطی دیگر صورت می‌گیرد.
- ب - ۱- اداره و تجهیز سرحد.
- ۲- تقویت همکاری پلیس بین‌الملل (اینترپل).
- ۳- ارتقاء سطح کیفی فعالیت پلیس.
- ماده ۲- روش‌های همکاری
- هریک از طرفین متعاقد برای اجراء موارد مندرج در ماده (۱) این موافقتنامه حسب درخواست طرف متعاقد دیگر و یا بنا بر ابتکار خود اقدامات زیر را اتخاذ خواهد کرد:

- ۱- شناسایی گروهها و افرادی که در جرایم سازمان یافته فراملی مشارکت دارند و ارائه اطلاعات ضروری مربوط، به طرف متعاقد دیگر.
- ۲- تبادل اطلاعات در مورد اشکال مختلف جرایم سازمان یافته فراملی و روشهای جلوگیری از آنها و همچنین درباره تجهیزات و فعالیتهای گروهی تروریستی.
- ۳- تبادل کارشناس و متخصص جهت توسعه همکاریهای دوجانبه برای پیشگیری از جرایم سازمان یافته، اعمال تروریستی و قاچاق مواد مخدر.
- ۴- مبادله اطلاعات در مورد قوانین راجع به پیشگیری و مبارزه با جرایم مندرج در این موافقتنامه.
- ۵ - برگزاری دورههای آموزشی لازم برای کارشناسان، نیروهای پلیس و سایر دستگاههای ذی ربط هریک از طرفین متعاقد، بنا به تقاضا و در چهارچوب توافقههای جداگانه.
- ۶ - تبادل اطلاعات و تجربیات در زمینه تقویت اداره سرحدات از جمله از طریق تجهیز پایانههای سرحدی و دیدارهای منظم و مستمر کمیساران سرحدی.
- ۷- انجام اقدامات لازم جهت تعمیر و بازسازی میلههای مشترک سرحدی.
- ۸ - تبادل اطلاعات و تجربیات در زمینه کنترل تردد از سرحدات.
- ۹- تبادل اطلاعات در زمینه انواع جدید مواد مخدر، مواد شیمیایی و همچنین مسیرهای مورد استفاده برای قاچاق مواد مخدر.
- ۱۰- تبادل تجربیات در مورد استفاده از روشهای جدید کشف، بازرسی و ضبط مواد مخدر و داروهای روانگردان و روشهای تعلیم و استفاده از وسایل فنی و سگ در عملیات مبارزه با مواد مخدر.
- ۱۱- مبادله تجربیات در زمینه سازماندهی، اداره، تعلیم و آموزش نیروهای خود در سایر زمینههای مرتبط با این موافقتنامه.
- ۱۲- تبادل اطلاعات در زمینه اتباع هر یک از دو طرف متعاقد که در قلمرو طرف دیگر مرتکب جرم شده و بازداشت شدهاند.
- ۱۳- انجام تحقیقات علمی مشترک در زمینه کشف جرایم.

۱۴- اعزام محصلین پلیس و تبادل اساتید برای آموزش در زمینه فنون و شیوه‌های نوین کشف علمی جرایم به هریک از طرفین متعاقد بنابر تقاضای طرف متعاقد دیگر در چهارچوب توافقه‌های رسمی جداگانه.

۱۵- مبادله نشریات و نتایج تحقیقات در بخشهای مختلف امنیتی مورد علاقه دو طرف متعاقد.

ماده ۳- مبارزه با اعمال تروریستی

طرفین متعاقد برای پیشگیری و سرکوب فعالیتهای گروههای تروریستی که براساس قوانین و مقررات داخلی هر دو طرف متعاقد و یا کنوانسیونهای بین‌الملل مربوطه که دو طرف متعاقد در آن عضویت دارند، جرم شناخته می‌شود، در صورتی که این جرایم نسبت به اتباع یا امنیت هر یک از طرفهای متعاقد واقع شود در موارد زیر با یکدیگر همکاری می‌کنند:

- مبادله اطلاعات درخصوص استفاده از وسایل و شیوه‌های عملکرد گروههای تروریستی و جرایم ارتكابی از سوی آنها.

- توسعه همکاریهای سازمانهای ذی‌ربط دو کشور برای شناسایی و تعقیب افراد مسؤول اقدامات مجرمانه‌ای که از سوی قوانین ملی دو کشور جرم شناخته شده است، علاوه بر همکاریهایی که در چارچوب پلیس بین‌الملل (اینترپل) صورت می‌گیرد.

ماده ۴- موارد امتناع از همکاری

هریک از طرفهای متعاقد حق امتناع از اجراء تمامی یا بخشی از درخواست طرف متعاقد دیگر را در موارد زیر برای خود محفوظ می‌دارد:

- در صورت به مخاطره افتادن حاکمیت و امنیت ملی طرف درخواست‌شونده.
- در صورت به مخاطره افتادن یا مورد تهدید قرار گرفتن نظم و امنیت عمومی و منافع ملی.
- در صورت تعارض با قوانین ملی و محلی طرف درخواست‌شونده.
- در صورت اخلال در تحقیق یا محاکمه جاری در قلمرو طرف متعاقد درخواست‌شونده یا نادیده گرفتن اعتبار تصمیمات قضائی لازم‌الاجراء صادره از سوی محاکم طرف متعاقد درخواست‌شونده.

طرف متعاقد درخواست‌شونده باید دلایل امتناع خود را از اجراء درخواستهای مزبور از طریق مجاری دیپلماتیک یا مرجع تماس موضوع ماده (۸) این موافقتنامه به اطلاع طرف متعاقد درخواست‌کننده برساند.

ماده ۵ - طبقه‌بندی و بهره‌برداری از اطلاعات و اسناد

اطلاعات و اسناد مبادله شده بین طرفین متعاقد در چهارچوب این موافقتنامه، محرمانه می‌باشد و تنها با رعایت شرایط طرف متعاقد درخواست‌شونده و برای منظور تعیین‌شده مورد استفاده قرار می‌گیرد این‌گونه اسناد و اطلاعات فقط در صورت کسب موافقت قبلی، کتبی و رسمی طرف ارائه‌کننده در اختیار طرف ثالث قرار می‌گیرد. در هر صورت اطلاعات اسناد ارائه شده به وسیله کشور گیرنده، طبق قوانین و مقررات جاری آن مورد حفاظت و مراقبت قرار می‌گیرد.

ماده ۶ - هزینه‌ها

در صورت درخواست هر یک از طرفین متعاقد جهت برگزاری دوره‌های آموزشی و یا خرید هرگونه تجهیزات امنیتی و سایر درخواستهایی که در برگیرنده هزینه مالی باشد، هزینه‌های مربوط و نحوه پرداخت آن با توافق طرفین متعاقد پیش‌بینی می‌شود.

ماده ۷ - کارگروه مشترک

طرفین متعاقد موافقت نمودند کارگروهی به ریاست معاون وزیر کشور (داخله) و متشکل از تعداد مساوی از نمایندگان هر یک از دو طرف متعاقد تشکیل شود و سالی یک‌بار و یا عنداللزوم براساس توافق طرفین متعاقد و یا به درخواست یکی از آنها به طور متناوب در هر یک از دو کشور تشکیل جلسه دهد.

وظایف کارگروه به قرار زیر خواهد بود:

الف - نظارت بر حسن اجراء این موافقتنامه.

ب - ارائه راه‌حل برای کلیه مسائلی که ممکن است در جریان اجراء این موافقتنامه حادث شود.

ج - بررسی هرگونه تغییر یا اصلاح این موافقتنامه که با رعایت مفاد ماده (۱۱) این موافقتنامه لازم الاجراء می‌گردد.

کار گروه مشترک می‌تواند متناسب با موضوع، کارگروه‌های کارشناسی فرعی تشکیل دهد.

ماده ۸ - مقامات صلاحیتدار و چگونگی ارتباط

سازمان‌های مسؤول اجرای این موافقتنامه در دو کشور عبارتند از:

الف - از سوی جمهوری اسلامی ایران: وزارت کشور

ب - از سوی جمهوری اسلامی افغانستان: وزارت داخله

هر یک از طرفهای متعاقد، مرجع تماسی را که دارای اختیارات لازم جهت ارتباط مستقیم با طرف دیگر برای تسهیل و تسریع در اجراء همکاریهای مذکور در این موافقتنامه باشد، از طریق مجاری دیپلماتیک به صورت کتبی به طرف متعاقد دیگر معرفی می‌نماید.

ماده ۹ - حل و فصل اختلافات

طرفهای متعاقد هرگونه اختلاف در تفسیر یا اجراء این موافقتنامه را با مذاکره دوستانه، مشاوره از طریق مجاری دیپلماتیک و یا کارگروه مشترک موضوع ماده (۷) این موافقتنامه حل و فصل می‌نمایند.

ماده ۱۰ - ارتباط با سایر موافقتنامه‌ها

این موافقتنامه خدشه‌ای به اجراء تعهدات ناشی از سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی دو یا چندجانبه که به امضاء و تصویب دو طرف متعاقد رسیده است، وارد نمی‌نماید.

ماده ۱۱ - اعتبار موافقتنامه

این موافقتنامه از تاریخ آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر این که اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است به موقع اجراء گذارده می‌شود مدت اعتبار این موافقتنامه نامحدود است مگر آن که هرکدام از طرفین متعاقد تمایل خود را مبنی بر پایان دادن به اعتبار این موافقتنامه به صورت کتبی به طرف متعاقد دیگر اعلام کند که در این صورت خاتمه آن شش ماه پس از اعلام به طرف دیگر عملی می‌گردد.

انقضاء مدت اعتبار این موافقتنامه تأثیری بر اجراء درخواست‌های ارائه شده از سوی هر یک از دو طرف متعاقد در چهارچوب این موافقتنامه تا پایان مدت اعتبار آن ندارد. این موافقتنامه مشتمل بر یازده ماده در شهر کابل به تاریخ ۱۳۸۶/۵/۲۳ هجری شمسی برابر با ۱۴ آگوست ۲۰۰۷ میلادی در دو نسخه اصلی به زبان دری - فارسی که هر دو نسخه از اعتبار یکسان برخوردار هستند، تنظیم گردید.

از طرف جمهوری اسلامی ایران از طرف جمهوری اسلامی افغانستان

منوچهر متکی

ضرار احمدمقل

وزیر امور خارجه

وزیر امور داخله

و رئیس کمیسیون مشترک

همکاریهای دو کشور

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و یازده ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ هشتم دی‌ماه یک‌هزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۸/۱۰/۲۳ به تأیید شورای نگهبان رسید.
(روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۰۸ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۶)

۳. قانون موافقتنامه همکاریهای امنیتی میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت

پادشاهی بحرین

ماده واحده - موافقتنامه همکاریهای امنیتی میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی بحرین، مشتمل بر یک مقدمه و نه ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

مواثقتنامه همکاریهای امنیتی میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی بحرین

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی بحرین که از این پس طرفین نامیده می‌شوند با علاقمندی به تقویت روابط دوجانبه میان دو کشور در تمامی زمینه‌ها و با عنایت به روابط دوستانه و برادرانه اسلامی مبتنی بر اصول احترام متقابل، حُسن همجواری، عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر و با احترام به حق حاکمیت ملی و تمامیت ارضی هریک از طرفین، رعایت قوانین داخلی و تعهدات بین‌المللی طرفین و در چهارچوب اصول حقوق بین‌الملل و باتوجه به اهمیت مسائل امنیتی و با اعتقاد به ضرورت برقراری همکاری امنیتی میان دو کشور که بر تحکیم ثبات و امنیت منطقه تأثیر دارد، در موارد ذیل توافق نمودند:

ماده ۱- زمینه‌های همکاری

طرفین در زمینه‌های زیر همکاری خواهند نمود:

۱- مبارزه با تهیه، تولید، انباشت، توزیع، واردات و صادرات، حمل، مبادله و مصرف غیرمجاز مواد مخدر، داروهای روان‌گردان و مواد شیمیایی مرتبط با آن، پیشگیری از اعتیاد، درمان و بازپروری معتادان به مواد مخدر در چهارچوب اصول کنوانسیونهای بین‌المللی مربوط.

۲- پیشگیری و مبارزه با قاچاق کالا و انسان، سرقت تولیدات فکری و فرهنگی، اموال منقول و آثار تاریخی و فرهنگی، مبارزه با فعالیتهای اقتصادی غیرقانونی از قبیل جعل اسناد دولتی، پول، کارت‌های اعتباری، مدارک مسافرتی و اسناد ارزشمند دیگر، پولشویی و توقیف درآمدها و سودهای مالی ناشی از فعالیتهای یاد شده و مصادره آنها.

۳- مبارزه با ساخت، توزیع، انباشت، واردات و صادرات، حمل و مبادله غیرقانونی مواد منفجره، اسلحه و مهمات.

۴- مبارزه با فعالیتهای خصمانه در سرزمین طرفین علیه امنیت ملی طرف مقابل.

- ۵ - پیشگیری و جلوگیری از سفر و تردد غیرقانونی اتباع هریک از دو کشور و کشورهای ثالث به کشور طرف مقابل.
- ۶ - پیشگیری و مبارزه با جرایم سازمان یافته.
- ۷ - پیشگیری و مبارزه با جرایم علیه محیط زیست.
- ۸ - مبارزه با جرایم دزدی دریایی.
- ۹ - عملیات نجات دریایی و رویارویی با بلایای ناشی از حوادث طبیعی.
- ماده ۲- روشهای همکاری
- طرفین در چهارچوب همکاری در زمینه‌های یاد شده در ماده (۱)، اقدامات ذیل به عمل می‌آورند:
- ۱- تبادل اطلاعات مربوط به مرتکبین جرایم مذکور در ماده قبل و افراد و گروههای مرتکب جرایم سازمان یافته و تروریسم.
- ۲- تبادل اطلاعات و تجربیات مربوط به شیوه‌های فعالیت و ساختارهای مرتکبان جرایم سازمان یافته و تروریسم و روشهای مبارزه با این جرایم.
- ۳- تبادل و اعزام کارشناسان و متخصصان در زمینه‌های مختلف امنیتی عنداللزوم.
- ۴- برگزاری دوره‌های آموزشی جهت افراد پلیس بر اساس درخواست هریک از طرفین به منظور ارتقاء کیفیت و شیوه‌های لازم در دستگاه پلیس.
- ۵ - تشکیل و مبادله گروه‌های کاری مشترک در زمینه تحقیقات علمی مربوط به جرم‌شناسی و کشف جرایم.
- ۶ - تبادل اطلاعات در خصوص تکنیکها، تجهیزات و وسایلی که در هریک از دو کشور جهت مبارزه با جرایم و کشف آنها ساخته می‌شود.
- ۷- بازدیدهای متقابل میان کارشناسان خطوط تولید تجهیزات امنیتی و پذیرش درخواستهای طرفین در خصوص تولید یا خرید این لوازم با رعایت مقررات یاد شده در ماده (۵) این موافقتنامه.

- ۸- هماهنگی و مشورت برای اتخاذ تصمیمات مشترک در خصوص مبارزه با جرایم سازمان یافته در دو کشور.
 - ۹- تبادل تجربیات در زمینه رویارویی با بلایای طبیعی و کاهش زیانهای ناشی از آن.
 - ۱۰- تبادل اطلاعات در خصوص مرتکبان جرایم از اتباع دو کشور در کشور مقابل.
 - ۱۱- اعزام متقابل کارشناسان، اساتید و دانشجویان مؤسسات آموزش پلیسی و امنیتی به منظور آموزش شیوه‌ها و تکنیکهای نوین کشف جرایم، بر اساس پروتکلی که طرفین در این زمینه به امضاء خواهند رساند.
 - ۱۲- تبادل اطلاعات و تجربیات در خصوص روش‌های مبارزه با موادمخدر و داروهای روان‌گردان، فناوری پیشرفته و جدید تجهیزات مبارزه، پیشگیری از اعتیاد و معالجه و بازپروری معتادان.
 - ۱۳- تبادل نشریات و نتایج تحقیقات علمی در زمینه‌های امنیتی که طرفین تعیین می‌نمایند.
 - ۱۴- اعلام متقابل مراتب اجراء طرحهای امنیتی ویژه اتباع هریک از طرفین در خاک طرف مقابل، از طریق مجاری دیپلماتیک و مرجع تماس.
 - ۱۵- اعلام متقابل هریک از طرفین در مورد زمان و مکان برگزاری کنفرانسها و گردهمایی‌های علمی و تخصصی که در زمینه‌های امنیتی در دو کشور برگزار می‌گردد و نیز فراهم نمودن فرصتهای لازم جهت مشارکت در آنها.
 - ۱۶- بهره‌گیری از شعبه سازمان بین‌المللی پلیسی جنایی (اینترپل) طرفین، به منظور تسهیل و تسریع در اجراء اقدامات مربوط به زمینه‌های همکاری مندرج در این موافقتنامه در مواقع لزوم.
 - ۱۷- همکاری در جهت انعقاد قرارداد استرداد مجرمین بین دو کشور بر اساس قوانین جاری دو کشور.
- ماده ۳- کارگروه (کمیته) مشترک

طرفین اقدام به تشکیل کارگروهی (کمیته‌ای) مشترک به ریاست وزراء کشور و نمایندگان آنها می‌نمایند که به صورت متناوب و با هدف نظارت بر حسن اجرای مقررات این موافقتنامه، فعال نمودن همکاریهای توافق شده و تعیین روشهای اجرائی آنها و مشورت در خصوص مسائل جدید تشکیل جلسه می‌نمایند این کارگروه (کمیته) به طور متناوب هر دو سال یک بار و یا عنداللزوم بر اساس توافق طرفین و یا درخواست یکی از آنها، در یکی از دو کشور تشکیل می‌شود.

ماده ۴- مسؤول اجرای این موافقتنامه و مرجع تماس

وزارتخانه‌های کشور در هریک از دو کشور مسؤول اجرای مفاد این موافقتنامه می‌باشند. طرفین هریک مرجع تماسی را که بتواند ارتباط مستقیم را برای تسهیل و تسریع در اجرای همکاریهای موردنظر در این موافقتنامه فراهم کند، از طریق مجاری دیپلماتیک به طرف دیگر معرفی می‌نمایند.

ماده ۵ - هزینه‌های مالی

۱- در صورتی که درخواست هریک از طرفین (بر اساس مفاد این موافقتنامه) دربرگیرنده هرگونه هزینه مالی باشد، طرف درخواست‌کننده متحمل این هزینه‌ها می‌شود و کارگروه (کمیته) مشترک مسؤول تعیین میزان این هزینه‌ها و شیوه پرداخت آنها می‌باشد.

۲- در صورت تمایل هریک از طرفین (بر اساس مقررات این موافقتنامه) جهت برگزاری دوره‌های آموزشی و غیره توسط طرف مقابل و یا خرید هرگونه تجهیزات امنیتی، قرارداد جداگانه‌ای میان طرفین تنظیم می‌شود که به موجب آن هزینه‌های مربوطه نحوه پرداخت آن مشخص می‌گردد.

ماده ۶ - خودداری از اجرای درخواست

هریک از طرفین حق امتناع از اجرای درخواست طرف مقابل را در صورتی که موارد ذیل بر آن مترتب باشد، خواهد داشت:

۱- خدشه‌دار نمودن حاکمیت کشور درخواست‌شونده یا اخلال در منافع یا امنیت ملی آن، یا قوانین و مقررات جاری، یا نظم عمومی آن یا تعهدات دوجانبه و بین‌المللی.

۲- اخلال در جریان دادرسی و یا نادیده گرفتن اعتبار احکام قضائی لازم الاجراء صادره از سوی دادگاههای دولت درخواست شونده.

دولت درخواست شونده باید دلایل امتناع خود از اجراء درخواست را از طریق مجاری دیپلماتیک یا مرجع تماس به اطلاع دولت درخواست کننده برساند.

ماده ۷- اختلاف در تفسیر

هرگونه اختلاف میان طرفین در خصوص اجراء یا تفسیر این موافقتنامه به صورت گفت و گو و تفاهم دوستانه از طریق مجاری دیپلماتیک و یا کارگروه (کمیته) مشترک حل و فصل می شود.

ماده ۸ - اجراء موافقتنامه

این موافقتنامه بر اساس مقررات قانون اساسی جاری در دو کشور به تصویب می رسد و سی روز پس از مبادله اسناد مصوب یادشده از طریق مجاری دیپلماتیک به مدت پنج سال لازم الاجراء خواهد بود در صورت عدم اعلام یکی از طرفین به طرف مقابل مبنی بر تمایل به خاتمه دادن آن، در مدتی حداقل شش ماه از پایان زمان اعتبار، این موافقتنامه خود به خود برای مدت مشابه تمدید می گردد.

درخواست پایان اعتبار مانع از اجراء درخواستهای ارائه شده از سوی دو طرف تا پایان مدت اعتبار موافقتنامه نمی گردد.

ماده ۹- مقررات عمومی

۱- طرفین امکان توافق جهت اصلاح و یا اضافه نمودن ضمایم دیگری را به این موافقتنامه، از طریق تبادل یادداشت از مجاری دیپلماتیک داشته و درخصوص لازم الاجراء بودن آن نیز، مقررات یاد شده در ماده قبل رعایت می گردد.

۲- مقررات این موافقتنامه هیچ گونه تأثیری بر تعهدات هریک از طرفین در خصوص اجراء تمامی موافقتنامه های دوجانبه، چندجانبه و بین المللی نخواهد داشت.

۳ - طرفین بر اساس مقررات این موافقتنامه به قوانین و ضوابط جاری دو کشور در زمینه های مندرج در این موافقتنامه تبادل اطلاعات می نمایند.

۴- هریک از طرفین محرمانه بودن اطلاعات، اسناد، تجهیزات و اشیائی را که یکی از طرفی در چهارچوب این موافقتنامه به طرف مقابل ارائه خواهد نمود تضمین می‌نماید مشروط بر این که استفاده از آنها در چهارچوب هدف تعیین شده باشد. علاوه بر این هیچ یک از طرفین موارد ارائه شده را بدون کسب موافقت قبلی طرف مقابل در اختیار طرف ثالث قرار نمی‌دهد.

این موافقتنامه در شهر تهران در تاریخ پنجم دی ماه ۱۳۸۷ هجری شمسی برابر با بیست^۱ و ششم ذی‌حجه الحرام سال ۱۴۲۹ هجری قمری (بیست و پنجم دسامبر ۲۰۰۸ میلادی) در نه ماده و دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی که از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشند، امضاء شد. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر مفاد این موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران	از طرف دولت پادشاهی بحرین
منوچهر متکی	خالد بن احمد بن محمد آل خلیفه
وزیر امور خارجه	وزیر خارجه

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و نه ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ هشتم دیماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۸/۱۰/۲۳ به تأیید شورای نگهبان رسید.
(روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۰۸ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۶)

۴. قانون هدفمند کردن یارانهها

ماده ۱- دولت مکلف است با رعایت این قانون قیمت حاملهای انرژی را اصلاح کند:

۱. به نظر می‌رسد «بیست» صحیح است.

الف - قیمت فروش داخلی بنزین، نفت گاز، نفت کوره، نفت سفید و گاز مایع و سایر مشتقات نفت، با لحاظ کیفیت حاملها و با احتساب هزینه‌های مترتب (شامل حمل و نقل، توزیع، مالیات و عوارض قانونی) به تدریج تا پایان برنامه پنجساله پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران کمتر از نود درصد (۹۰٪) قیمت تحویل روی کشتی (فوب) در خلیج فارس نباشد.

تبصره - قیمت فروش نفت خام و میعانات گازی به پالایشگاههای داخلی نودوپنج درصد (۹۵٪) قیمت تحویل روی کشتی (فوب) خلیج فارس تعیین می‌شود و قیمت خرید فرآورده‌ها متناسب با قیمت مذکور تعیین می‌گردد.

ب - میانگین قیمت فروش داخلی گاز طبیعی به گونه‌ای تعیین شود که به تدریج تا پایان برنامه پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، معادل حداقل هفتادوپنج درصد (۷۵٪) متوسط قیمت گاز طبیعی صادراتی پس از کسر هزینه‌های انتقال، مالیات و عوارض شود.

تبصره - جهت تشویق سرمایه‌گذاری، قیمت خوراک واحدهای صنعتی، پالایشی و پتروشیمی برای مدت حداقل ده سال پس از تصویب این قانون هر متر مکعب حداکثر شصت و پنج درصد (۶۵٪) قیمت سبد صادراتی در مبدأ خلیج فارس (بدون هزینه انتقال) تعیین می‌گردد.

ج - میانگین قیمت فروش داخلی برق به گونه‌ای تعیین شود که به تدریج تا پایان برنامه پنجساله پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران معادل قیمت تمام شده آن باشد.

تبصره - قیمت تمام شده برق، مجموع هزینه‌های تبدیل انرژی، انتقال و توزیع و هزینه سوخت با بازده حداقل سی و هشت درصد (۳۸٪) نیروگاههای کشور و رعایت استانداردها محاسبه می‌شود و هرساله حداقل یک درصد (۱٪) به بازده نیروگاههای کشور افزوده شود به طوری که تا پنج سال از زمان اجراء این قانون به بازده چهل و پنج درصد (۴۵٪) برسد و

همچنین تلفات شبکه‌های انتقال و توزیع تا پایان برنامه پنجساله پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران به چهارده درصد (۱۴٪) کاهش یابد.

دولت مکلف است با تشکیل کار گروهی مرکب از کارشناسان دولتی و غیردولتی نسبت به رتبه‌بندی تولیدکنندگان برق از نظر بازده و توزیع‌کنندگان آن از نظر میزان تلفات، اقدام نموده و سیاستهای تشویقی و حمایتی مناسب را اتخاذ نماید.

تبصره ۱- در خصوص قیمتهای برق و گاز طبیعی، دولت مجاز است با لحاظ مناطق جغرافیایی، نوع، میزان و زمان مصرف قیمتهای ترجیحی را اعمال کند.

شرکتهای آب، برق و گاز موظفند در مواردی که از یک انشعاب چندین خانواده یا مشترک بهره‌برداری می‌کنند، در صورتی که امکان اضافه‌کردن کنتور باشد، تنها با اخذ هزینه کنتور و نصب آن نسبت به افزایش تعداد کنتورها اقدام نمایند و در صورتی که امکان اضافه کردن کنتور نباشد مشترکین را به تعداد بهره‌برداران افزایش دهند.

تبصره ۲- قیمت حاملهای انرژی برای پس از سال پایه بر اساس قیمت ارز منظور شده در بودجه سالانه تعیین می‌گردد.

تبصره ۳- قیمتهای سال پایه اجراء این قانون به گونه‌ای تعیین گردد که برای مدت یک سال حداقل مبلغ یکصد هزار میلیارد (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال و حداکثر مبلغ دویست هزار میلیارد (۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال درآمد به دست آید.

ماده ۲- دولت مجاز است برای مدیریت آثار نوسان قیمتهای حاملهای انرژی بر اقتصاد ملی قیمت این حاملها را در صورتی که تا بیست و پنج درصد (۲۵٪) قیمت تحویل در روی کشتی (فوب) خلیج فارس نوسان کند بدون تغییر قیمت برای مصرف‌کننده از طریق اخذ مابه‌التفاوت و یا پرداخت یارانه اقدام نماید و مبالغ مذکور را در حساب تنظیم بازار حاملهای انرژی در بودجه سنواتی منظور کند.

در صورتی که نوسان قیمتها بیش از بیست و پنج درصد (۲۵٪) شود، در قیمت تجدیدنظر خواهد نمود.

ماده ۳- دولت مجاز است، با رعایت این قانون قیمت آب و کارمزد جمع‌آوری و دفع فاضلاب را تعیین کند.

الف - میانگین قیمت آب برای مصارف مختلف با توجه به کیفیت و نحوه استحصال آن در کشور به گونه‌ای تعیین شود که به تدریج تا پایان برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران معادل قیمت تمام شده آن باشد.

تبصره ۱- دولت مکلف است قیمت تمام شده آب را با در نظر گرفتن هزینه‌های تأمین، انتقال و توزیع با رعایت بازده تعیین کند.

تبصره ۲- تعیین قیمت ترجیحی و پلکانی برای مصارف مختلف آب با لحاظ مناطق جغرافیایی، نوع و میزان مصرف مجاز خواهد بود.

ب - کارمزد خدمات جمع‌آوری و دفع فاضلاب بر اساس مجموع هزینه‌های نگهداری و بهره‌برداری شبکه پس از کسر ارزش ذاتی فاضلاب تحویلی و کمک‌های دولت در بودجه سنواتی (مربوط به سیاستهای تشویقی) تعیین می‌گردد.

ماده ۴- دولت موظف است به تدریج تا پایان برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، نسبت به هدفمند کردن یارانه گندم، برنج، روغن، شیر، شکر، خدمات پستی، خدمات هواپیمایی و خدمات ریلی (مسافری) اقدام نماید.

تبصره - یارانه پرداختی به تولیدکنندگان بخش کشاورزی نباید در هر سال کمتر از سال قبل باشد.

ماده ۵ - دولت موظف است یارانه آرد و نان را به میزانی که در لایحه بودجه سالیانه مشخص می‌شود با روشهای مناسب در اختیار مصرف‌کنندگان متقاضی قرار دهد.

تبصره - سرانه یارانه نان روستاییان و شهرهای زیر بیست هزار نفر جمعیت و اقشار آسیب‌پذیر در سایر شهرها به تشخیص دولت حداقل پنجاه درصد (۵۰٪) بیشتر از متوسط یارانه سرانه خواهد بود.

ماده ۶ - دولت موظف است سیاستهای تشویقی و حمایتی لازم را برای ایجاد و گسترش واحدهای تولید نان صنعتی و نیز کمک به جبران خسارت واحدهای تولید آرد و نان که در اجراء این قانون ادامه فعالیت آنها با مشکل مواجه می شود اتخاذ نماید.

آئین نامه اجرائی این ماده توسط وزارت بازرگانی و با همکاری دستگاههای ذی ربط تهیه و حداکثر ظرف سه ماه پس از تصویب این قانون به تصویب هیأت وزیران می رسد.
ماده ۷- دولت مجاز است حداکثر تا پنجاه درصد (۵۰٪) خالص وجوه حاصل از اجراء این قانون را در قالب بندهای زیر هزینه نماید:

الف - یارانه در قالب پرداخت نقدی و غیرنقدی با لحاظ میزان درآمد خانوار نسبت به کلیه خانوارهای کشور به سرپرست خانوار پرداخت شود.

ب - اجراء نظام جامع تأمین اجتماعی برای جامعه هدف از قبیل:

۱- گسترش و تأمین بیمه های اجتماعی، خدمات درمانی، تأمین و ارتقاء سلامت جامعه و پوشش دارویی و درمانی بیماران خاص و صعب العلاج.

۲- کمک به تأمین هزینه مسکن، مقاوم سازی مسکن و اشتغال.

۳- توانمندسازی و اجراء برنامه های حمایت اجتماعی.

تبصره ۱- آئین نامه اجرائی این ماده شامل چگونگی شناسایی جامعه هدف، تشکیل و به هنگام سازی پایگاههای اطلاعاتی مورد نیاز، نحوه پرداخت به جامعه هدف و پرداختهای موضوع این ماده حداکثر سه ماه پس از تصویب این قانون با پیشنهاد وزراء امور اقتصادی و دارایی، رفاه و تأمین اجتماعی و رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۲- دولت می تواند حساب هدفمندسازی یارانه ها را بنام سرپرست خانواده های مشمول یا فرد واجد شرایط دیگری که توسط دولت تعیین می شود افتتاح نماید. اعمال مدیریت دولت در نحوه هزینه کرد وجوه موضوع این حساب از جمله زمان مجاز، نوع برداشت هزینه ها و برگشت وجوهی که به اشتباه واریز شده اند مجاز است.

ماده ۸ - دولت مکلف است سی درصد (۳۰٪) خالص وجوه حاصل از اجراء این قانون را برای پرداخت کمکهای بلاعوض، یا یارانه سود تسهیلات و یا وجوه اداره شده برای اجراء موارد زیر هزینه کند:

الف - بهینه‌سازی مصرف انرژی در واحدهای تولیدی، خدماتی و مسکونی و تشویق به صرفه‌جویی و رعایت الگوی مصرف که توسط دستگاه اجرائی ذی‌ربط معرفی می‌شود.

ب - اصلاح ساختار فناوری واحدهای تولیدی در جهت افزایش بهره‌وری انرژی، آب و توسعه تولید برق از منابع تجدیدپذیر.

ج - جبران بخشی از زیان شرکتهای ارائه‌دهنده خدمات آب و فاضلاب، برق، گاز طبیعی و فرآورده‌های نفتی و شهرداریها و دهیاری‌ها ناشی از اجراء این قانون.

د - گسترش و بهبود حمل و نقل عمومی در چهارچوب قانون توسعه حمل و نقل عمومی و مدیریت مصرف سوخت و پرداخت حداکثر تا سقف اعتبارات ماده (۹) قانون مذکور.

ه - حمایت از تولیدکنندگان بخش کشاورزی و صنعتی.

و - حمایت از تولید نان صنعتی.

ز - حمایت از توسعه صادرات غیرنفتی.

ح - توسعه خدمات الکترونیکی تعاملی با هدف حذف و یا کاهش رفت و آمدهای غیر ضرور.

تبصره - آئین‌نامه اجرائی این ماده شامل چگونگی حمایت از صنایع، کشاورزی و خدمات و نحوه پرداختهای موضوع این ماده حداکثر سه ماه پس از تصویب این قانون با پیشنهاد وزراء امور اقتصادی و دارایی، صنایع و معادن، جهاد کشاورزی، بازرگانی، نفت، نیرو، کشور، اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران، اتاق تعاون و رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

ماده ۹- منابع موضوع مواد (۷) و (۸) این قانون اعم از کمکها، تسهیلات و وجوه اداره شده از طریق بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری دولتی و غیردولتی در اختیار اشخاص مذکور قرار خواهد گرفت.

ماده ۱۰- دریافت کمکها و یارانه‌های موضوع مواد (۷) و (۸) این قانون منوط به ارائه اطلاعات صحیح می‌باشد. در صورت احراز عدم صحت اطلاعات ارائه شده، دولت مکلف است ضمن جلوگیری از ادامه پرداخت، در خصوص استرداد وجوه پرداختی اقدامات قانونی لازم را به عمل آورد.

اشخاص در صورتی که خود را برای دریافت یارانه‌ها و کمک‌های موضوع مواد (۷) و (۸) این قانون محق بدانند می‌توانند اعتراض خود را به کمیسیونی که در آئین‌نامه اجرایی این ماده پیش‌بینی می‌شود ارائه نمایند.

آئین‌نامه اجرایی این ماده حداکثر سه ماه پس از ابلاغ این قانون توسط وزراء دادگستری، امور اقتصادی و دارایی، رفاه و تأمین اجتماعی و رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور پیشنهاد و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۱۱- دولت مجاز است تا بیست درصد (۲۰٪) خالص وجوه حاصل از اجراء این قانون را به منظور جبران آثار آن بر اعتبارات هزینه‌ای و تملک داراییهای سرمایه‌ای هزینه کند.

ماده ۱۲- دولت مکلف است تمام منابع حاصل از اجرای این قانون را به حساب خاصی به نام هدفمندسازی یارانه‌ها نزد خزانه‌داری کل واریز کند. صد درصد (۱۰۰٪) وجوه واریزی در قالب قوانین بودجه سنواتی برای موارد پیش‌بینی شده در مواد (۷)، (۸) و (۱۱) این قانون اختصاص خواهد یافت.

تبصره ۱- دولت مکلف است اعتبارات منابع و مصارف موضوع مواد مذکور را در چهار ردیف مستقل در لایحه بودجه سنواتی درج کند.

تبصره ۲- کمکهای نقدی و غیرنقدی ناشی از اجراء این قانون به اشخاص حقیقی و حقوقی از پرداخت مالیات بر درآمد موضوع قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفندماه ۱۳۶۶ و اصلاحیه‌های بعدی آن معاف است. کمکهای مزبور به اشخاص مذکور بابت جبران تمام یا قسمتی از قیمت کالا یا خدمات عرضه شده توسط آنها مشمول حکم این تبصره نخواهد بود.

تبصره ۳- دولت مکلف است گزارش تفصیلی این ماده را هر شش ماه به دیوان محاسبات کشور و مجلس شورای اسلامی ارائه نماید.

ماده ۱۳- تنخواه مورد نیاز اجراء این قانون در تنخواه بودجه سنواتی منظور و از محل منابع حاصل از اجراء این قانون در طول سال مستهلک می‌شود.

ماده ۱۴- جابه جایی اعتبارات موضوع این قانون در مواد (۷)، (۸) و (۱۱) حداکثر ده واحد در صد در بودجه سنواتی مجاز است، به طوری که کل وجوه حاصل در موارد پیش‌بینی شده در این قانون مصرف شود.

ماده ۱۵- به دولت اجازه داده می‌شود ظرف مدت یک ماه پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون، سازمانی با ماهیت شرکت دولتی به نام سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها با استفاده از منابع (امکانات، نیروی انسانی و اعتبارات) موجود، جهت اجراء این قانون با لحاظ قانون برنامه ایجاد کرده یا با اصلاح ساختار و ادغام شرکتهای موجود تأسیس نماید.

دولت مجاز است وجوه حاصل از اجراء این قانون را که به خزانه واریز می‌شود، عیناً پس از وصول و کسر سهم دولت موضوع ماده (۱۱) به طور مستمر برداشت و به عنوان کمک صرفاً جهت اجراء اهداف و تکالیف مقرر در مواد (۷) و (۸) این قانون در اختیار سازمان قرار دهد تا برابر آن هزینه کند.

سازمان به صورت متمرکز اداره می‌شود و صرفاً مجاز به داشتن واحدهای ستادی، برنامه‌ریزی و نظارت در مرکز می‌باشد.

وزراء رفاه و تأمین اجتماعی، اموراتصادی و دارایی، بازرگانی، راه و ترابری، جهاد کشاورزی، صنایع و معادن، نفت، نیرو و رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور عضو مجمع عمومی سازمان می‌باشند.

اساسنامه شرکت شامل ارکان، وظایف و اختیارات، توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور تهیه و به تصویب هیأت‌وزیران می‌رسد.

وجوه و اعتبارات موضوع این قانون ازجمله مواد (۱۲) و (۱۵) مانند سایر شرکتهای دولتی در بودجه کل کشور منعکس می‌شود و به جز اختیارات و مجوزهای موضوع این قانون ازجمله مواد (۲) و (۱۴) تغییر در سقف اعتبارات شرکت در طول سال با پیشنهاد دولت و تصویب مجلس مجاز می‌باشد.

وجوه مانده سازمان از هر سال در سال بعد قابل مصرف است و سازمان در هر سال می تواند برای سنوات بعد در چهارچوب این قانون تعهد ایجاد نماید. اعتبارات موضوع این قانون مشمول قانون نحوه هزینه کردن اعتباراتی که به موجب قانون از رعایت قانون محاسبات عمومی و سایر مقررات عمومی دولت مستثنی هستند - مصوب ۱۳۶۴/۱۱/۶ - می باشد.

سازمان مکلف است گزارش عملکرد، دریافت و پرداخت منابع حاصل از هدفمندسازی یارانه ها را به تفکیک مواد (۷) و (۸) در پایان هر شش ماه در اختیار کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات و سایر کمیسیونهای ذی ربط مجلس شورای اسلامی قرار دهد. دیوان محاسبات کشور مکلف است در مقاطع شش ماهه گزارش عملیات انجام شده توسط سازمان را بر اساس اهداف پیش بینی شده در این قانون به مجلس شورای اسلامی ارائه نماید. ماده ۱۶- دولت مجاز است از ابتدای سال ۱۳۸۹ معافیت مالیاتی موضوع ماده (۸۴) قانون مالیاتهای مستقیم را علاوه بر افزایش سالانه آن، متناسب با تغییر و اصلاح قیمتهای موضوع این قانون با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی طی پنج سال حداکثر تا دو برابر افزایش دهد.

قانون فوق مشتمل بر شانزده ماده و شانزده تبصره در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ پانزدهم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۸/۱۰/۲۳ به تأیید شورای نگهبان رسید.

(روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۰۸ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۶)

۵. قانون اصلاح قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور

ماده ۱- متن زیر به انتهای جزء (ل) بند (۷) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور قبل از پاراگراف آخر اضافه می شود:

«وزارت نفت از طریق شرکتهای دولتی تابعه ذی ربط موظف است قیمت هر متر مکعب فروش گاز مصرفی را مبلغ بیست (۲۰) ریال افزایش داده و درآمد حاصله را عیناً جهت گازرسانی به روستاهای کشور هزینه نماید.

به هریک از شرکتهای گاز استانی اجازه داده می شود جهت اجرائی نمودن تعهدات ملی و استانی اجراء خطوط انتقال گاز، گازرسانی به شهرها و روستاها و مناطق اجراء طرح مسکن مهر، مشترکین عمده و توسعه گازرسانی در شهرها و روستاها و مقاوم سازی و بازسازی تأسیسات رأساً نسبت به دریافت تسهیلات تا سقف یک هزار میلیارد (۱۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال از بانکهای کشور با هماهنگی در هر استان با تعیین بازپرداخت توسط شرکت ملی گاز ایران اقدام نمایند. مدت زمان بازپرداخت استهلاک تسهیلات دریافتی طی مدت پنج سال خواهد بود. این قانون در حکم تضمین بازپرداخت مبالغ تسهیلات توسط شرکت ملی گاز ایران بوده و بانکها نیز مجاز به پرداخت تسهیلات درخواستی شرکتهای گاز استانی با تأیید استانداری هر استان بوده و استاندار هر استان موظف به پیگیری اجراء این قانون می باشد.

مددجویان تحت پوشش کمیته امداد حضرت امام خمینی (ره) و سازمان بهزیستی کشور برای یک بار از پرداخت حق انشعاب گاز، آب و برق معاف می باشند. شرکتهای ذی ربط پس از برقراری انشعاب هزینه حق انشعاب را هر سه ماه یک بار به وزارت رفاه و تأمین اجتماعی ارائه می نمایند تا از ردیف هزینه عملیاتی کمیته امداد حضرت امام خمینی (ره) و سازمان بهزیستی کشور برداشت و به شرکتهای ذی ربط پرداخت گردد.»

ماده ۲- حکم بند (۱۴) قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور لغو می گردد.

ماده ۳- یک تبصره به این شرح به بند (۴۰) اضافه می گردد:

« تبصره - فهرست محصولات نهایی مصرفی کشاورزی موضوع این بند توسط وزارت جهاد کشاورزی مشخص و ابلاغ می گردد.»

ماده ۴- متن زیر به عنوان تبصره (۲) به جزء (ب) بند (۶۰) اصلاحی مورخ ۱۳۸۸/۵/۶ الحاق می شود:

« تبصره ۲- اعتبارات ردیفهای زیر از کاهش موضوع جزء « ب » بند (۶۰) مستثنی می شود:

- ۱- صندوقهای بازنشستگی کشوری و لشکری.
 - ۲- اجراء قانون مدیریت خدمات کشوری برای شاغلین.
 - ۳- اجراء قانون مدیریت خدمات کشوری برای بازنشستگان.
 - ۴- یارانه‌ها (شامل یارانه کالاهای اساسی، نهاده‌های کشاورزی، ضرر و زیان خریدهای تضمینی، تعهدات خاص از جمله نیروهای مسلح، دانشگاهها، زندانها، تنظیم بازار و یارانه دارو).
 - ۵ - بیمه خدمات درمانی.
 - ۶ - برنامه درمان دانشگاههای علوم پزشکی.
 - ۷- حق عضویت سازمانهای بین‌المللی.
- ماده ۵ - دولت مجاز است:
- الف) درآمدهای موضوع ردیفهای ۱۱۰۱۰۶ و ۱۳۰۱۰۲ قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور را تا سقف سی هزار میلیارد (۳۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال افزایش دهد.
- ب) مبلغ سی و پنج هزار میلیارد (۳۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال از اعتبارات تملک داراییهای مالی را کسر و به ترتیب بیست و یک هزار میلیارد (۲۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال به اعتبارات هزینه‌ای و سه هزار میلیارد (۳,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال جهت بهسازی، آسفالت و ایمنی راههای روستایی و روکش آسفالت راههای روستایی فاقد آسفالت مناسب، هزار میلیارد (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال آب و فاضلاب روستایی، هزار میلیارد (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال آب و فاضلاب شهری، پانصد میلیارد (۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال بافتهای فرسوده، هزار و دویست میلیارد (۱,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال جهت تکمیل بیمارستانهای در دست‌اجراء وزارت مسکن و شهرسازی، هفتصد میلیارد (۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال بهسازی و طرح هادی روستاها توسط بنیاد مسکن انقلاب اسلامی و ششصد میلیارد (۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال به‌دهیاریهای سراسر کشور جهت عمران روستاها توسط سازمان شهرداریها و دهیاریهای کشور و شش هزار میلیارد (۶,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال بقیه طرحهای عمرانی ملی و استانی به اعتبارات تملک دارایی سرمایه‌ای اضافه کند.

ج) کسری هزینه‌های اجتناب‌ناپذیر کلیه دستگاه‌های دارای ردیف مصوب در قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور را از محل منابع مذکور در بند (۱۱) قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور و این قانون تأمین کند.

د) پرداخت‌های اجتناب‌ناپذیر از جمله حقوق و مزایای شاغلین در شرکتهای دولتی از محل منابع داخلی آنها از شمول محدودیتهای قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور مستثنی می‌باشد.

ه) (اعتبار موضوع جزء (۵) ردیف (۵۳۰۰۰۰) جدول شماره (۹) قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور تا سقف پنج هزار و یکصد میلیارد (۵,۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال افزایش می‌یابد. اختصاص مازاد بر آن با نظر سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به‌استانهایی که درآمد آنها کمتر از سقف مصوب بوده و یا درآمد مازاد آنها کمتر از میانگین مازاد کل استانها باشد، مجاز است.

ماده ۶ - مبلغ سی میلیارد (۳۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال از اعتبارات ردیف هزینه‌ای (۱۰۱۶۰۰) «شورای نگهبان» کسر و به طرح شماره (۱۰۱۰۸۰۰۲) - تأمین تجهیزات و تعمیرات اساسی ساختمانهای شورای مذکور - اضافه شود.

ماده ۷ - در جدول شماره (۵) قانون بودجه، اعتبارات تملک دارایی سرمایه‌ای ردیف (۱۱۴۰۸۴) «مرکز خدمات حوزه‌های علمیه قم» حذف و به اعتبارات تملک داراییهای سرمایه‌ای ردیف (۱۱۴۰۲۰) «شورای عالی حوزه‌های علمیه» اضافه می‌گردد.

ماده ۸ - مبلغ پانزده میلیارد (۱۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال از اعتبارات مربوط به بیمارستان آیت‌الله گلپایگانی قم در جدول شماره (۹) از تملک داراییهای سرمایه‌ای به‌هزینه‌ای تغییر می‌یابد.

ماده ۹ - ردیف درآمدی شماره (۱۱۰۵۰۱) با عنوان مالیات فروش فرآورده‌های نفتی از استانی به ملی تغییر یابد.

ماده ۱۰ - به عنوان جزء (۲۱) ردیف (۵۳۰۰۰۰) توسعه مبارزه با دخانیات، عبارت «وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی (۷۵٪) و تربیت بدنی (۲۵٪)» اضافه می‌شود.

ماده ۱۱- به وزارت نیرو اجازه داده می شود مبلغ پانصد میلیارد (۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال به عنوان اوراق مشارکت برای طرح غدیر با تعهد بازپرداخت دولت به فروش رساند.

ماده ۱۲- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است سهم وزارت نفت از طریق شرکتهای دولتی تابعه ذی ربط بابت ارزش نفت خام تولیدی را براساس گزارش عملکرد ماه قبل که توسط وزارت نفت اعلام می شود در پایان هر ماه از محل وجوه حاصل از نفت خام صادراتی (حساب ذخیره ارزی) به صورت علی الحساب به حساب وزارت نفت از طریق شرکتهای دولتی تابعه ذی ربط نزد آن بانک واریز نماید.

قانون فوق مشتمل بر دوازده ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ششم بهمن ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۸/۱۱/۷ به تأیید شورای نگهبان رسید.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۱۰ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۸)

۶. قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات

فصل اول - تعاریف و کلیات

بند اول - تعاریف:

- ماده ۱- در این قانون اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می رود:
- الف - اطلاعات: هر نوع داده که در اسناد مندرج باشد یا به صورت نرم افزاری ذخیره گردیده و یا با هر وسیله دیگری ضبط شده باشد.
- ب - اطلاعات شخصی: اطلاعات فردی نظیر نام و نام خانوادگی، نشانیهای محل سکونت و محل کار، وضعیت زندگی خانوادگی، عاداتهای فردی، ناراحتیهای جسمی، شماره حساب بانکی و رمز عبور است.
- ج - اطلاعات عمومی: اطلاعات غیرشخصی نظیر ضوابط و آیین نامه ها، آمار و ارقام ملی و رسمی، اسناد و مکاتبات اداری که از مصادیق مستثنیات فصل چهارم این قانون نباشد.

د - مؤسسات عمومی: سازمانها و نهادهای وابسته به حکومت به معنای عام کلمه شامل تمام ارکان و اجزاء آن که در مجموعه قوانین جمهوری اسلامی ایران آمده است.

ه - مؤسسات خصوصی: از نظر این قانون، مؤسسه خصوصی شامل هر مؤسسه انتفاعی و غیرانتفاعی به استثناء مؤسسات عمومی است.

بند دوم - آزادی اطلاعات:

ماده ۲- هر شخص ایرانی حق دسترسی به اطلاعات عمومی را دارد، مگر آن که قانون منع کرده باشد. استفاده از اطلاعات عمومی یا انتشار آنها تابع قوانین و مقررات مربوط خواهد بود.

ماده ۳- هر شخصی حق دارد از انتشار یا پخش اطلاعاتی که به وسیله او تهیه شده ولی در جریان آماده سازی آن برای انتشار تغییر یافته است جلوگیری کند، مشروط به آن که اطلاعات مزبور به سفارش دیگری تهیه نشده باشد که در این صورت تابع قرارداد بین آنها خواهد بود.

ماده ۴- اجبار تهیه کنندگان و اشاعه دهندگان اطلاعات به افشاء منابع اطلاعات خود ممنوع است مگر به حکم مقام صالح قضائی و البته این امر نافی مسؤولیت تهیه کنندگان و اشاعه دهندگان اطلاعات نمی باشد.

بند سوم - حق دسترسی به اطلاعات:

ماده ۵ - مؤسسات عمومی مکلفند اطلاعات موضوع این قانون را در حداقل زمان ممکن و بدون تبعیض در دسترسی مردم قرار دهند.

تبصره - اطلاعاتی که متضمن حق و تکلیف برای مردم است باید علاوه بر موارد قانونی موجود از طریق انتشار و اعلان عمومی و رسانه های همگانی به آگاهی مردم برسد.

فصل دوم - آیین دسترسی به اطلاعات

بند اول - درخواست دسترسی به اطلاعات و مهلت پاسخگویی به آن

ماده ۶ - درخواست دسترسی به اطلاعات شخصی تنها از اشخاص حقیقی که اطلاعات به آنها مربوط می گردد یا نماینده قانونی آنان پذیرفته می شود.

ماده ۷- مؤسسه عمومی نمی‌تواند از متقاضی دسترسی به اطلاعات هیچ‌گونه دلیل یا توجیهی جهت تقاضایش مطالبه کند.

ماده ۸- مؤسسه عمومی یا خصوصی باید به درخواست دسترسی به اطلاعات در سریعترین زمان ممکن پاسخ دهد و در هر صورت مدت زمان پاسخ نمی‌تواند حداکثر بیش از ده روز از زمان دریافت درخواست باشد. آیین‌نامه اجرائی این ماده ظرف مدت شش ماه از تاریخ تصویب این قانون بنا به پیشنهاد کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات، به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

بند دوم - نحوه پاسخ به درخواستها:

ماده ۹- پاسخی که توسط مؤسسات خصوصی به درخواستهای دسترسی به اطلاعات داده می‌شود باید به صورت کتبی یا الکترونیکی باشد.

فصل سوم - ترویج شفافیت

بند اول - تکلیف به انتشار

ماده ۱۰- هر یک از مؤسسات عمومی باید جز در مواردی که اطلاعات دارای طبقه‌بندی می‌باشد، در راستای نفع عمومی و حقوق شهروندی دست کم به طور سالانه اطلاعات عمومی شامل عملکرد و ترازنامه (بیان) خود را با استفاده از امکانات رایانه‌ای و حتی‌الامکان در یک کتاب راهنما که از جمله می‌تواند شامل موارد زیر باشد منتشر سازد و در صورت درخواست شهروند با اخذ هزینه تحویل دهد:

الف - اهداف، وظایف، سیاستها و خطی مشی‌ها و ساختار.

ب - روشها و مراحل اتمام خدماتی که مستقیماً به اعضاء جامعه ارائه می‌دهد.

ج - ساز و کارهای شکایت شهروندان از تصمیمات یا اقدامات آن مؤسسه.

د - انواع و اشکال اطلاعاتی که در آن مؤسسه نگهداری می‌شود و آیین دسترسی به آنها.

ه - اختیارات و وظایف مأموران ارشد خود.

و - تمام ساز و کارها یا آیین‌هایی که به وسیله آنها اشخاص حقیقی و حقوقی و سازمانهای غیردولتی می‌تواند در اجراء اختیارات آن واحد مشارکت داشته یا به نحو دیگری مؤثر واقع شوند.

تبصره - حکم این ماده در مورد دستگاههایی که زیر نظر مستقیم مقام معظم رهبری است، منوط به عدم مخالفت معظم له می‌باشد.

ماده ۱۱- مصوبه و تصمیمی که موجد حق یا تکلیف عمومی است قابل طبقه‌بندی به عنوان اسرار دولتی نمی‌باشد و انتشار آنها الزامی خواهد بود.

بند دوم - گزارش واحد اطلاع‌رسانی به کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات ماده ۱۲- مؤسسات عمومی موظفند از طریق واحد اطلاع‌رسانی سالانه گزارشی درباره فعالیتهای آن مؤسسه در اجراء این قانون به کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات ارائه دهند.

فصل چهارم - استثنائات دسترسی به اطلاعات

بند اول - اسرار دولتی

ماده ۱۳- در صورتی که درخواست متقاضی به اسناد و اطلاعات طبقه‌بندی شده (اسرار دولتی) مربوط باشد مؤسسات عمومی باید از در اختیار قرار دادن آنها امتناع کنند. دسترسی به اطلاعات طبقه‌بندی شده تابع قوانین و مقررات خاص خود خواهد بود.

بند دوم - حمایت از حریم خصوصی:

ماده ۱۴- چنانچه اطلاعات درخواست شده مربوط به حریم خصوصی اشخاص باشد و یا در زمره اطلاعاتی باشد که با نقض احکام مربوط به حریم خصوصی تحصیل شده است، درخواست دسترسی باید رد شود.

ماده ۱۵- مؤسسات مشمول این قانون در صورتی که پذیرش درخواست متقاضی متضمن افشای غیرقانونی اطلاعات شخصی درباره یک شخص حقیقی ثالث باشد باید از در اختیار قرار دادن اطلاعات درخواست شده خودداری کنند، مگر آن‌که:

الف - شخص ثالث به نحو صریح و مکتوب به افشاء اطلاعات راجع به خود رضایت داده باشد.

ب - شخص متقاضی، ولی یا قیم یا وکیل شخص ثالث، در حدود اختیارات خود باشد.
ج - متقاضی یکی از مؤسسات عمومی باشد و اطلاعات درخواست شده در چهارچوب قانون مستقیماً به وظایف آن به عنوان یک مؤسسه عمومی مرتبط باشد.
بند سوم - حمایت از سلامتی و اطلاعات تجاری:

ماده ۱۶- در صورتی که برای مؤسسات مشمول این قانون با مستندات قانونی محرز باشد که در اختیار قرار دادن اطلاعات درخواست شده، جان یا سلامت افراد را به مخاطره می‌اندازد یا متضمن ورود خسارت مالی یا تجاری برای آنها باشد، باید از در اختیار قرار دادن اطلاعات امتناع کنند.

بند چهارم - سایر موارد:

ماده ۱۷- مؤسسات مشمول این قانون مکلفند در مواردی که ارائه اطلاعات درخواست شده به امور زیر لطمه وارد می‌نماید از دادن آنها خودداری کنند.

الف - امنیت و آسایش عمومی.

ب - پیشگیری از جرائم یا کشف آنها، بازداشت یا تعقیب مجرمان.

ج - ممیزی مالیات یا عوارض قانونی یا وصول آنها.

د - اعمال نظارت بر مهاجرت به کشور.

تبصره ۱- موضوع مواد (۱۳) الی (۱۷) شامل اطلاعات راجع به وجود یا یرو ز خطر ز حیطی و تهدید سلامت عمومی نمی‌گردد.

تبصره ۲- موضوع مواد (۱۵) و (۱۶) شامل اطلاعاتی که موجب هتک عرض و حیثیت افراد یا مغایر عفت عمومی و یا اشاعه فحشاء می‌شود، نمی‌گردد.

فصل پنجم - کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات

بند اول - تشکیل کمیسیون:

ماده ۱۸- به منظور حمایت از آزادی اطلاعات و دسترسی همگانی به اطلاعات موجود در مؤسسات عمومی و مؤسسات خصوصی که خدمات عمومی ارائه می‌دهند، تدوین برنامه‌های اجرائی لازم در عرصه اطلاع‌رسانی، نظارت کلی بر حسن اجراء، رفع اختلاف در چگونگی ارائه اطلاعات موضوع این قانون از طریق ایجاد وحدت رویه، فرهنگ‌سازی، ارشاد و ارائه نظرات مشورتی، کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات به دستور رئیس‌جمهور با ترکیب زیر تشکیل می‌شود:

الف - وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی (رئیس کمیسیون).

ب - وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات یا معاون ذی‌ربط.

ج - وزیر اطلاعات یا معاون ذی‌ربط.

د - وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح یا معاون ذی‌ربط.

هـ - رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور یا معاون ذی‌ربط.

و - رئیس دیوان عدالت اداری.

ز - رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی.

ح - دبیر شورای عالی فناوری اطلاعات کشور.

تبصره ۱- دبیرخانه کمیسیون یادشده در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تشکیل می‌گردد. نحوه تشکیل جلسات و اداره آن و وظایف دبیرخانه به پیشنهاد کمیسیون مذکور به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۲- مصوبات کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات پس از تأیید رئیس‌جمهور لازم‌الاجراء خواهد بود.

ماده ۱۹- مؤسسات ذی‌ربط ملزم به همکاری با کمیسیون می‌باشند.

بند دوم - گزارش کمیسیون:

ماده ۲۰- کمیسیون باید هر ساله گزارشی در باره رعایت این قانون در مؤسسات مشمول این قانون و فعالیتهای خود را به مجلس شورای اسلامی و رئیس‌جمهور تقدیم کند.

فصل ششم - مسؤولیتهای مدنی و کیفری

ماده ۲۱- هر شخصی اعم از حقیقی یا حقوقی که در نتیجه انتشار اطلاعات غیرواقعی درباره او به منافع مادی و معنوی وی صدمه وارد شده است حق دارد تا اطلاعات مذکور را تکذیب کند یا توضیحاتی درباره آنها ارائه دهد و مطابق با قواعد عمومی مسؤولیت مدنی جبران خسارتهای وارد شده را مطالبه نماید.

تبصره - در صورت انتشار اطلاعات واقعی بر خلاف مفاد این قانون، اشخاص حقیقی و حقوقی حق دارند که مطابق قواعد عمومی مسؤولیتهای مدنی، جبران خسارتهای وارد شده را مطالبه نمایند.

ماده ۲۲- ارتکاب عمدی اعمال زیر جرم می‌باشد و مرتکب به پرداخت جزاء نقدی از سیصد هزار (۳۰۰,۰۰۰) ریال تا یکصد میلیون (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال با توجه به میزان تأثیر، دفعات ارتکاب جرم و وضعیت وی محکوم خواهد شد:

الف - ممانعت از دسترسی به اطلاعات برخلاف مقررات این قانون.

ب - هر فعل یا ترک فعلی که مانع انجام وظیفه کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات یا وظیفه اطلاع‌رسانی مؤسسات عمومی برخلاف مقررات این قانون شود.

ج - امحاء جزئی یا کلی اطلاعات بدون داشتن اختیار قانونی.

د - عدم رعایت مقررات این قانون در خصوص مهلت‌های مقرر.

چنانچه هر یک از جرائم یادشده در قوانین دیگر مستلزم مجازات بیشتری باشد همان مجازات اعمال می‌شود.

ماده ۲۳- آیین‌نامه اجرائی این قانون حداکثر ظرف سه ماه از تاریخ تصویب، توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و با همکاری دستگاه‌های ذی‌ربط تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر بیست و سه ماده و هفت تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ششم بهمن ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هفت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ

۱۳۸۸/۵/۳۱ از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام با الحاق یک تبصره ذیل ماده (۱۰) موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شد.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۱۵ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۴)

۷. قانون بیمه کارگزاران مخابرات روستایی

ماده واحده - دولت مکلف است ضمن درج در بودجه سال ۱۳۸۹ کل کشور، حق بیمه کلیه کارگزاران مخابرات روستایی (از هر نوع بیمه) را براساس دوره کارگزاری، نسبت به سنوات کارکرد آنان که بابت آنها بیمه پرداخت نشده است، بر مبنای سهم کارفرما و صرفاً بابت حق بیمه از محل بودجه سال ۱۳۸۹ کل کشور و حداکثر تا پایان سال مذکور پرداخت نماید. این پرداخت مشمول جریمه تأخیر نمی‌شود و از هر نوع جریمه‌ای معاف است. هر نوع پرداخت بابت خدمات این کارگزاران بعد از واگذاری در بورس برعهده شرکت طرف قرارداد با آن کارگزاران می‌باشد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ سی و یکم خرداد ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۸/۱۰/۱۲ از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شد.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۲۴ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۸)

بخش دوم:

آرایی وحدت رویه دیوانعالی کشور

۱. رأی وحدت رویه شماره ۷۱۰ مورخ ۱۳۸۸/۱/۱۸ هیأت عمومی دیوان عالی کشور

[در خصوص مرجع رفع اختلاف بین بازپرس و دادستان]

نظر به اینکه به موجب بند «ل» ماده ۳ اصلاحی قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۸۱/۷/۲۸: هرگاه بین بازپرس و دادستان توافق عقیده در مجرمیت یا منع و یا موقوفی تعقیب متهم نباشد، رفع اختلاف حسب مورد در دادگاه عمومی و انقلاب محل به عمل می‌آید و این دستور قانونی بر کلیه جرایم صرفنظر از نوع آن اطلاق دارد، لذا عبارت «دادگاه صالحه» مندرج در بند «ن» ماده ۳ قانون مذکور به قرینه قسمت اخیر بند «ل» همان ماده دادگاه عمومی و انقلاب است، بنابراین رأی شعبه یازدهم دیوان عالی کشور به نظر اکثریت اعضاء حاضر در هیأت عمومی دیوان عالی کشور صحیح و منطبق با قانون تشخیص می‌گردد.

این رأی طبق ماده ۲۷۰ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری در موارد مشابه برای شعب دیوان عالی کشور و دادگاهها لازم الاتباع است.
(رأی شماره ۷۱۰ - ۱۳۸۸/۱۰/۱۸)

۲. رأی وحدت رویه شماره ۷۱۳ مورخ ۱۳۸۸/۱۰/۱۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور

در خصوص مجازات مقرر در ماده ۴۵ قانون توزیع عادلانه آب مصوب ۱۳۶۱/۱۲/۱۶

الف : مقدمه

جلسه هیأت عمومی دیوان عالی کشور در مورد پرونده ردیف ۱۶/۸۸ وحدت رویه، رأس ساعت ۹ بامداد روز سه‌شنبه مورخه ۱۳۸۸/۱۰/۱۵ به ریاست حضرت آیت‌الله محسنی‌گرکانی رئیس دیوان عالی کشور و حضور حضرت آیت‌الله محسنی‌اژیه دادستان کل کشور و شرکت اعضای شعب مختلف دیوان عالی کشور، در سالن هیأت عمومی تشکیل و پس از تلاوت آیاتی از کلام‌الله مجید و قرائت گزارش پرونده و طرح و بررسی نظریات مختلف اعضای

شرکت کننده درخصوص مورد و استماع نظریه جناب آقای دادستان کل کشور که به ترتیب ذیل منعکس می گردد، به صدور رأی وحدت رویه قضایی شماره ۷۱۳ - ۱۳۸۸/۱۰/۱۵ منتهی گردید.

ب : گزارش پرونده

احتراماً به عرض می رساند: دادرس محترم شعبه اول دادگاه عمومی شهرستان تربت حیدریه اعلام داشته است که شعب یازدهم و دوازدهم دادگاه تجدیدنظر استان خراسان رضوی در موضوع واحدی آراء مختلفی صادر کرده اند و ضمن ارسال تصاویر آراء صادرشده، تقاضای طرح موضوع را در هیأت عمومی دیوان عالی کشور نموده است. خلاصه جریان پرونده ها به شرح ذیل است:

۱- حسب پرونده شماره ۱۶۴۳ - ۸۵ شعبه اول دادگاه عمومی تربت حیدریه، اداره امور آب تربت حیدریه، دادخواستی به طرفیت آقای عزیزاله مهاجر به خواسته صدور حکم بر محکومیت خوانده به پرداخت خسارات واردشده به آبخوان دشت زاوه و جمع آوری منصوبات غیرمجاز و مسدود نمودن یک حلقه چاه که به صورت غیرمجاز حفر با احتساب خسارات دادرسی به دادگاه عمومی تربت حیدریه تقدیم داشته که به شعبه اول ارجاع گردیده و تحت رسیدگی قرار گرفته است. دادگاه پس از دعوت طرفین و استماع اظهارات نماینده خواهان و مدافعات خوانده و جلب نظر هیأت کارشناسان به موجب دادنامه شماره ۱۳۲۹ - ۱۳۸۶/۹/۲۹ دعوی خواهان را مقرون به صحت دانسته و به استناد مواد ۲۱ و ۴۵ قانون توزیع عادلانه آب، ۱ و ۲ قانون مسئولیت مدنی، ۱۹۸، ۵۱۵، ۵۱۹ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی و تبصره ۳۰ قانون بودجه سال ۱۳۳۹ کل کشور، حکم بر انسداد و مسلوب المنفعه نمودن چاه موضوع دعوی، پرداخت مبلغ ۲۸۲/۵۹۲/۸۰۰ ریال بابت خسارت واردشده به آبخوان زیرزمینی، پرداخت مبلغ ۱۷۲/۰۰۰ ریال بابت هزینه دادرسی و حق الوکاله وکیل و پرداخت مبلغ ۲/۵۰۰/۰۰۰ ریال بابت هزینه کارشناسی صادر نموده است. خوانده از این رأی تجدیدنظرخواهی کرده و شعبه ۱۲ دادگاه تجدیدنظر استان خراسان رضوی برابر دادنامه شماره ۸۷۰۹۹۷۵۱۳۳۲۰۰۸۷۸ مورخه ۱۳۸۷/۵/۲۸ آن را تأیید نموده است.

۲- طبق پرونده شماره ۸۶/۱۰۱۱ شعبه اول دادگاه عمومی تربت حیدریه، اداره امور آب تربت حیدریه دادخواستی به طرفیت آقای محمد رضانی به خواسته صدور حکم بر محکومیت خوانده به پرداخت خسارات وارد شده به آبخوان دشت زاوله از طریق بهره‌برداری از یک حلقه چاه بدون پروانه و اعاده وضع به حال سابق با احتساب خسارات دادرسی به دادگاه عمومی تربت حیدریه تقدیم نموده که به شعبه اول ارجاع و مورد رسیدگی واقع شده و دادگاه پس از دعوت طرفین و استماع اظهارات نماینده خواهان و مدافعات خوانده و جلب نظر کارشناسان، حسب دادنامه شماره ۹۵۱ - ۱۳۸۷/۹/۲۰ دعوی خواهان را وارد دانسته و به استناد مواد ۲، ۱۹۸، ۵۱۵ و ۵۱۹ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی، ۴۵ قانون توزیع عادلانه آب و ۱ و ۲ قانون مسئولیت مدنی حکم بر محکومیت خوانده به پر و مسدود نمودن چاه موضوع دعوی، پرداخت مبلغ ۱۰/۰۰۱/۰۰۰ ریال بابت خسارات وارد شده به آبخوان زیرزمینی و پرداخت مبلغ ۴/۱۵۳/۱۰۰ ریال بابت خسارات دادرسی در حق خواهان صادر نموده است. خوانده از این رأی درخواست تجدیدنظر نموده که در شعبه ۱۱ دادگاه تجدیدنظر استان خراسان رضوی مورد رسیدگی قرار گرفته و این شعبه طبق دادنامه شماره ۱۸۰۷/۱۳۳۱۰۹۹۷۵۸۷۰ مورخه ۱۳۸۷/۱۱/۳۰ رأی تجدیدنظر خواسته را در قسمت محکومیت خوانده به انسداد چاه موضوع دعوی تأیید نموده ولی در قسمت محکومیت او به پرداخت خسارت وارد شده به آبخوان زیرزمینی، به این استدلال: «توجهاً به مفاد دادنامه شماره ۱۰۴ - ۱۳۷۹/۳/۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری که به موجب آن بخشنامه ۲۴۷۸/۵۰۵ - ۱۳۷۱/۹/۱ وزارت نیرو ابطال و نتیجتاً دریافت وجه از اشخاص بابت جبران افت سفره آب زیرزمینی خلاف قانون تشخیص داده شده» تجدیدنظرخواهی را وارد دانسته و ضمن نقض رأی تجدیدنظر خواسته حکم بر رد دعوی خواهان بدوی صادر نموده است. از توجه به آنچه گفته شد ملاحظه می‌شود شعب ۱۱ و ۱۲ دادگاه تجدیدنظر استان خراسان رضوی با استنباط از ماده ۴۵ قانون توزیع عادلانه آب آراء مختلفی صادر کرده‌اند: شعبه ۱۲ شخصی را که بدون رعایت مقررات قانون اقدام به حفر چاه و بهره‌برداری از آن کرده مسئول جبران خسارت وارده شده به سفره آب زیرزمینی دانسته و رأی محکومیت او را تأیید کرده ولی شعبه ۱۱ چنین

شخصی را مسؤول جبران افت سفره آب زیرزمینی ندانسته و محکومیت او را از این بابت خلاف قانون تشخیص داده و رأی محکومیت او را نقض کرده است، لذا به استناد ماده ۲۷۰ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری طرح موضوع در هیأت عمومی دیوان عالی کشور جهت ایجاد وحدت رویه قضایی مورد تقاضاست.

حسینعلی نیّری - معاون قضائی دیوان عالی کشور

ج : نظریه دادستان کل کشور

با احترام درخصوص جلسه مورخه ۱۳۸۸/۱۰/۱۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور موضوع گزارش ردیف ۱۶/۸۸ وحدت رویه، در ارتباط با اختلاف نظر فی مابین شعب ۱۱ و ۱۲ دادگاههای تجدیدنظر استان خراسان رضوی در استنباط از ماده ۴۵ قانون توزیع عادلانه آب، نظر اینجانب به عنوان دادستان کل کشور جهت استحضار حضرتعالی و قضات ارجمند شرکت کننده در جلسه بدین شرح اعلام می گردد:

نظریه: اهمیت موضوع آب و مدیریت استفاده از منابع آبی با در نظر گرفتن اولویتهای مربوط در جهت شرب، کشاورزی، دامداری و صنعت بر کسی پوشیده نمی باشد به خصوص به علت وضعیت نزولات جوی و منابع آبی کشور امر جمع آوری، بهره برداری و توزیع عادلانه آب ضرورتاً در چهارچوب مقررات و قوانین مربوطه و با مدیریت وزارت نیرو اجتناب ناپذیر می باشد. کم آبی در بخشهایی ممکن است باعث شود افراد با عدول از مقررات مبادرت به حفر غیرمجاز چاه و یا بهره برداری غیرمجاز از سایر منابع آبی نموده و این امر موجبات ورود خسارت را به سایر بخشهایی که علیرغم اخذ مجوز و رعایت میزان بهره برداری مجاز نتوانند آب مورد نیاز را تأمین نمایند و منابع آب زیرزمینی را نیز با مشکلاتی روبرو می نمایند؛ فلذا قانونگذار با تصویب قانون توزیع عادلانه آب در اسفندماه ۱۳۶۱ موجبات بهره برداری قانونمند را فراهم آورد. همانطوری که استحضار دارند براساس ماده ۴۵ از قانون توزیع عادلانه آب مصوبه ۱۳۶۱/۱۲/۱۶ مجلس شورای اسلامی « اشخاص زیر علاوه بر اعاده وضع سابق و جبران خسارت وارده به ۱۰ تا ۵۰ ضربه شلاق و یا از ۱۵ روز تا سه ماه حبس تأدیبی برحسب

موارد جرم به نظر حاکم شرع محکوم می‌شوند... ه - هرکسی بدون رعایت مقررات این قانون به حفر چاه و یا قنات و یا بهره‌برداری از منابع آب مبادرت کند.» که در خصوص جبران خسارت پس از طرح ادعای خسارت و جری تشریفات آئین دادرسی مدنی و عنداللزوم جلب نظر کارشناسی دادگاه در صورت احراز ورود خسارت به جبران آن وفق صدر ماده فوق‌الاشعار اتخاذ تصمیم می‌نماید. آنچه که هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در رأی شماره ۱۰۴ مورخه ۱۳۷۹/۳/۸ مورد بررسی و اتخاذ تصمیم قرار داده است نسبت به بخشنامه شماره ۲۴۷۸/۵۰۵ مورخه ۱۳۷۱/۹/۱ وزیر محترم وقت نیرو بوده که متن بخشنامه مذکور جهت استحضار قرائت می‌گردد:

بخشنامه: «در مواردی که برای جبران افت سفره آب زیرزمینی و جایگزینی آب، وجوهی در اجرای قراردادهای مربوط به تبصره ماده ۳ قانون توزیع عادلانه آب و ماده ۱۲ آئین‌نامه اجرائی فصل دوم قانون مذکور می‌بایستی دریافت گردد لازم است ضوابط دریافت وجوه مذکور را برای ملاحظه و تصویب اینجانب ارسال فرمائید. ضمناً وجوه یادشده باید در حساب خاصی واریز شود و برداشت از آن تنها با امضاء مقامات مجاز آن شرکت باضافه معاونت امور آب وزارت نیرو و صرفاً برای هزینه شدن در طرحهای جبران افت و جایگزین آب صورت گیرد. عدم اقدام به ترتیب فوق و نیز هرگونه برداشت برای مصارف دیگر از حساب مذکور تصرف غیرقانونی در وجوه و اموال دولتی تلقی شده و مستوجب مسؤولیت مقرر در قوانین مربوطه است. بیژن زنگنه وزیر نیرو - امضاء» هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری در رأی مذکور چنین استناد نموده است: «نظر به اینکه اخذ هرگونه وجه از اشخاص حقیقی یا حقوقی حقوق خصوصی اعم از مالیات، عوارض، هزینه‌ها و حقوق دیوانی منوط به حکم صریح قانونگذار است و تبصره ماده ۳ قانون توزیع عادلانه آب نیز متضمن جواز دریافت وجهی از اشخاص نمی‌باشد، بنابراین بخشنامه شماره ۲۴۷۸/۵۰۵ مورخه ۱۳۷۱/۹/۱ وزارت نیرو، مبنی بر لزوم اخذ وجوهی از اشخاص بابت جبران افت سفره آب زیرزمینی و جایگزینی آب مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات قوه مجریه در وضع مقررات دولتی تشخیص داده می‌شود و به استناد قسمت دوم ماده ۲۵ قانون دیوان عدالت اداری ابطال می‌گردد.»

ملاحظه می‌فرمائید بخشنامه مذکور و رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری بر ابطال آن ارتباطی به موضوع جبران خسارت مصرح در ماده ۴۵ قانون توزیع عادلانه آب ندارد، لیکن آنچه در جریان دادرسی حائز اهمیت بوده و می‌بایست موردتوجه قرار گیرد احراز ورود خسارت و مکانیسم تعیین میزان خسارت است که با رعایت موازین قانونی و مقررات مربوطه و تدقیق همکاران محترم قضائی تعیین خواهدشد. بنابر مراتب از آنجائیکه رأی شعبه ۱۲ دادگاه تجدیدنظر استان خراسان رضوی موافق مقررات مربوطه و صحیحاً انشاء گردیده است و بنده با رأی شعبه مذکور موافقم.

د : رأی وحدت رویه شماره ۷۱۳ - ۱۳۸۸/۱۰/۱۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور

بنا به حکم مقرر در ماده ۴۵ قانون توزیع عادلانه آب مصوب ۱۳۶۱/۱۲/۱۶ حفر چاه یا قنات یا بهره‌برداری از منابع آب بدون رعایت مقررات قانونی مزبور ممنوع است و مرتکب علاوه بر اعاده وضع سابق و جبران خسارات واردشده به مجازات مقرر در آن ماده نیز محکوم می‌گردد، بنا به مراتب به نظر اکثریت اعضای هیأت عمومی دیوان عالی کشور رأی شعبه دوازده دادگاه تجدیدنظر استان خراسان رضوی که محکومیت مرتکب را به مسلوب‌المنفعه نمودن چاه موضوع دعوی و پرداخت خسارت واردشده به آب خوان زیرزمینی تأیید نموده است صحیح و قانونی تشخیص می‌گردد.

این رأی طبق ماده ۲۷۰ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور کیفری، در موارد مشابه برای شعب دیوان عالی کشور و دادگاه‌ها لازم‌الاتباع است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۲۱ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۱)

بخش سوم:

آرای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

۱. رأی شماره ۶۴۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر ابطال مصوبه شورای شهر

شاندیز در خصوص اخذ بهاء خدمات از کسانی که قبل از تاریخ تصویب نرخ جدید اقدام

به دریافت پروانه گردیده‌اند

تاریخ: ۱۳۸۸/۹/۲

شماره دادنامه: ۶۴۸

کلاس پرونده: ۵/۸۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: آقای علی اکبر شاملی.

موضوع شکایت و خواسته: ابطال قسمتی از بند ۴ مصوبه شماره ۸۰۴ مورخ ۱۳۸۶/۵/۱۷

شورای اسلامی شهر شاندیز.

مقدمه: وکیل شاکی به شرح دادخواست تقدیمی اعلام داشته است، مصوبه‌ای توسط شورای اسلامی شهر شاندیز در مورخ ۱۳۸۶/۵/۱۷ در صورتجلسه شماره ۸۰۴ تصویب شده که خلاف نص صریح قانون، دال بر عطف به ماسبق نشدن قوانین است. در بند ۴ این مصوبه آمده است، بهای خدمات جهت بهسازی بلوار ورودی شهر شاندیز از چهل بازه تا میدان شهداء به مآخذ ۲۰ برابر قیمت منطقه‌ای اعلام می‌شود. تا این قسمت ایرادی بر آن مترتب نیست. معذک در انتهای این مصوبه آمده «خدمات در مورد کسانی که قبل از تاریخ تصویب نرخ جدید بهای خدمات، اقدام به دریافت پروانه کرده‌اند نیز اعمال می‌شود». این قسمت عملاً مخالف نص صریح عطف بماسبق نشدن قوانین است، چرا که موکل وفق مدارک پیوستی، مالک زمین در همان محدوده به شماره پلاک ثبتی ۱۳ فرعی از ۱۸۹ اصلی بخش ۶ مشهد «شاندیز» می‌باشد که برای زمین خود قبل از تصویب این مصوبه، پروانه ساختمانی توریستی دریافت نموده و در مورخ ۱۳۸۵/۴/۳ تمام آنچه که شهرداری به عنوان عوارض ساختمانی، عوارض نوسازی، بهای خدمات و آماده‌سازی دریافت می‌نماید را پرداخت نموده است، ولی اکنون با قیمت سرسام‌آور ۲۰ برابری مواجه شده است، در صورتی که نص صریح قانون است

که قوانین را عطف به ماسبق نمی‌نماید مگر در مواردی که به نفع متهم باشد و یا آنکه قانون لاحق اخف از قانون سابق باشد. لهذا موکل به این مصوبه اعتراض و اعتراضیه خود را به معاونت عمرانی فرمانداری مشهد تقدیم نموده لهذا با توجه به اینکه استانداری در نامه شماره ۱۴۵۷۴۵/۱۲ مورخ ۱۳۸۶/۱۲/۱۲ خود به موکل اعلام نموده که با توجه به عدم وصول اعتراض از جانب فرمانداری مشهد به مصوبه مذکور ایرادی وارد نیست، لذا مصوبه ذکر شده قانونی و هرگونه اعتراض می‌بایست از طریق دیوان عدالت اداری انجام پذیرد. لذا متقاضی ابطال مصوبه فوق‌الذکر می‌باشد. رئیس شورای اسلامی شهر شاندیز، در پاسخ به شکایت مذکور مبنی بر ابطال مصوبه فوق‌الذکر، طی نامه شماره ۱۸۵۱ مورخ ۱۳۸۷/۱۰/۲۵ اعلام داشته‌اند، ۱- در متن مصوبه مذکور به وضوح قید گردیده است که «دریافت بهای خدمات در مورد کسانی که پایان کار دریافت نکرده‌اند، اعمال شود» و این موارد به استناد ماده ۱۲ آیین‌نامه اجرایی نحوه وضع و وصول عوارض توسط شورای اسلامی شهر، شهرک و بخش مصوب ۱۳۷۵ مجلس شورای اسلامی، تصویب شده و قطعیت یافته است. لذا خواسته ابطال مصوبه فوق از سوی شاکی فاقد مبنا و وجاهت قانونی است. ضمن اینکه شاکی در متن دادخواست کلیات مصوبه شورای اسلامی شهر شاندیز را پذیرفته است. ۲- آنچه منظور قانونگذار از ماده ۴ قانون مدنی است، مصوبه‌ای است که انصراف به زمان قبل از تصویب دارد در حالی که مصوبه شورای اسلامی شهر شاندیز مربوط به تاریخ ۱۳۸۶/۵/۱۷ است و زمان اخذ پایان کار در حال حاضر که زمان موخر است، می‌باشد که هنوز فرا نرسیده است. مسلماً وصول حقوق شهرداری مقید به زمان نمی‌تواند باشد و اکنون که شاکی درخواست پایان کار نموده است نیز زمان تسویه حساب عوارض می‌باشد و ایشان در قبال اخذ پایان کار باید عوارض مورد نظر را تادیه نمایند. ۳- احداث بلوار ورودی شهر شاندیز با هزینه‌ای بالغ بر ۶۰ میلیارد ریال در دست اقدام می‌باشد. شورای اسلامی شهر شاندیز با بهره‌گیری از اختیارات قانونی خود به منظور تأمین بخش بسیار ناچیزی از هزینه‌های تحصیل حریم و احداث بلوار مذکور که تأثیر قابل توجهی به افزایش قیمت اراضی و املاک واقع در حاشیه بلوار ورودی دارد، اقدام به تصویب بهای خدمات مذکور نمود. قطعاً تأمین تمام هزینه این پروژه بزرگ عمرانی نه از محل

اعتبارات دولتی میسر می‌شود و نه امکان تأمین هزینه‌های آن از محل دریافت ناچیز عوارض ساختمانی وجود دارد. از سوی دیگر ارزش افزوده‌ای که احداث بلوار برای املاک و اراضی واقع در حاشیه بلوار ورود ایجاد می‌کند در مقابل دریافت بهای خدمات بسیار ناچیز است و تأمین آن از محل عوارضی که سایر شهروندان پرداخت می‌کنند هم میسر نیست و هم از عدالت به دور است. لذا با عنایت به مراتب فوق‌الذکر رد شکایت نامبرده مورد استدعا است. هیأت عمومی دیوان در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

«رأی هیأت عمومی»

هر چند وضع مقررات برای وصول عوارض و تعیین میزان آن از وظایف و اختیارات قانونی شورای اسلامی شهرها مقرر گردیده است، لیکن چون طبق وحدت ملاک ماده ۴ قانون مدنی و اصول کلی حقوقی، اثر قانون به معنی اعم آن نسبت به آتیه است و نسبت به ماقبل آن اثر ندارد، بنابراین قسمت اخیر مصوبه شماره ۸۱۷ مورخ ۱۳۷۶/۵/۲۱ شورای اسلامی شهر شاندیز مبنی بر اینکه «در مورد کسانی که قبل از تاریخ تصویب نرخ جدید بهای خدمات، اقدام به دریافت پروانه کرده‌اند نسبت به دریافت خدمات اقدام نمایند.» آثار مصوبه مرقوم را به موارد ماقبل از تاریخ تصویب معطوف می‌نماید، فاقد وصف قانونی و خارج از حدود اختیارات تشخیص و به استناد قسمت دوم اصل ۱۷۰ قانون اساسی و ماده یک و بند یک ماده ۱۹ و ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری ابطال می‌گردد.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۲۵ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۹)

۲. رأی شماره ۶۵۰ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر (با احراز وجود رابطه اشتغال براساس قانون کار بین اشخاص و جهاد دانشگاهی شرایط قانونی و لازم برای برخورداری افراد از مزایای قانون تأمین اجتماعی فراهم می گردد)

تاریخ: ۱۳۸۸/۹/۲

شماره دادنامه: ۶۵۰

کلاس پرونده: ۶۴۷/۸۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: آقای علیرضا آل آقا.

موضوع شکایت و خواسته: اعلام تعارض آراء صادره از شعب اول و هفتم تجدیدنظر. مقدمه: الف - شعبه اول دیوان در رسیدگی به پرونده کلاس ۵۸۳/۸۷ موضوع شکایت آقای سیدعلیرضا آل آقا به طرفیت، ۱- جهاد دانشگاهی علم و صنعت ۲- شعبه هفدهم سازمان تأمین اجتماعی به خواسته الزام به پرداخت حق بیمه از ناحیه خوانده ردیف اول و الزام طرف شکایت ردیف دوم به قبول و احتساب آن جزء سنوات خدمت به شرح دادنامه شماره ۱۸۰۹ مورخ ۱۳۸۷/۷/۲۷ چنین رأی صادر نموده است، شاکی به شرح دادخواست تقاضای پرداخت حق بیمه ایام اشتغال خود از تاریخ ۱۳۵۹/۱۱/۲ لغایت ۱۳۶۲/۱۱/۵ از ناحیه جهاد دانشگاهی و الزام به پذیرش آن از جانب سازمان تأمین اجتماعی را تقاضا کرده است. نظر به اینکه شاکی حسب اعلام اداره طرف شکایت قبل از سال ۱۳۷۰ با جهاد دانشگاهی قطع رابطه کاری نموده و این سازمان برابر موافقتنامه و قرارداد تنظیمی با سازمان تأمین اجتماعی از سال ۱۳۷۰ اقدام به بیمه نمودن کارکنان خود نموده، بنابراین با توجه به اینکه در زمان انعقاد قرارداد بیمه شاکی در خدمت سازمان جهاد دانشگاهی نبوده و به موجب رأی شماره ۲۸۸ مورخ ۱۳۷۹/۱۰/۱۱ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مشتمل بر ردیف اول الزامی به کسر و واریز حق بیمه قبل از تاریخ تنظیم قرارداد به سازمان تأمین اجتماعی نداشته و لذا شکایت غیروارد تشخیص و حکم به رد آن صادر و اعلام می گردد. ب - شعبه سوم دیوان در رسیدگی به

پرونده کلاسه ۱۸۷۷/۸۴ موضوع شکایت آقای علی صابر به طرفیت، ۱- سازمان تأمین اجتماعی ۲- شرکت مخابرات ایران ۳- جهاد دانشگاهی صنعتی شریف به خواسته وصول حق بیمه از کارفرما و احتساب سنوات پرداخت حق بیمه به شرح دادنامه شماره ۲۴۱۸ مورخ ۱۳۸۴/۸/۲۸ چنین رأی صادر نموده است، نظر به اینکه رابطه کاری شاکی با کارفرما حسب محتویات پرونده و مدارک پیوست آن محرز می‌باشد و با عنایت به اینکه علی‌الاصول به موجب ماده ۴۰ قانون تأمین اجتماعی و سایر مقررات مربوط سازمان مزبور مسئول و متولی وصول حق بیمه کارگر و کارفرما می‌باشد که به این تکلیف قانونی عمل نشده است. بنابراین و با توجه به اینکه حسب محتویات پرونده رابطه استخدامی شاکی با کارفرما محرز بوده بنا به مراتب و به حکم قانون تأمین اجتماعی و مقررات آن سازمان مذکور مکلف است که نسبت به وصول حق بیمه از کارفرما و احتساب سنوات پرداخت حق بیمه وی اقدام نماید. بنا به مراتب شکایت شاکی در رابطه با دادخواست مطروحه موجه تشخیص و رأی به ورود آن صادر و اعلام می‌دارد. ج - شعبه هفتم تجدیدنظر در رسیدگی به پرونده کلاسه ۳۲۰/۸۵ موضوع تجدیدنظرخواهی جهاد دانشگاهی صنعتی شریف نسبت به دادنامه شماره ۲۴۱۸ مورخ ۱۳۸۵/۸/۲۸ شعبه سوم دیوان به شرح دادنامه شماره ۱۷۲۸ مورخ ۱۳۸۵/۱۱/۲۴ چنین رأی صادر نموده است، نظر به اینکه از طرف تجدیدنظرخواه نسبت به دادنامه تجدیدنظرخواسته اعتراض موجه و موثری بعمل نیامده و با بررسی سوابق امر کیفیت رسیدگی و اعمال مقررات نیز ایراد و اشکالی که فسخ دادنامه بدوی را ایجاب نماید مشهود نیست، بنابراین با رد تجدیدنظرخواهی دادنامه بدوی نتیجتاً تأیید و استوار می‌گردد. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

«رأی هیأت عمومی»

نظر به تکالیف قانونی سازمان تأمین اجتماعی به شرح ماده یک قانون تأمین اجتماعی مبنی بر فراهم نمودن موجبات بهره‌مندی اشخاص واجد شرایط از مزایای قانون مزبور و با عنایت به ماده ۴۰ قانون فوق‌الذکر در خصوص تعیین حق بیمه توسط سازمان تأمین اجتماعی و مطالبه و وصول آن از کارفرما در صورتی که کارفرما به تکلیف مقرر در ماده ۳۹ قانون عمل ننماید و با توجه به مندرجات قرارداد مورخ ۱۳۷۰ منعقد بین سازمان تأمین اجتماعی و جهاد دانشگاهی با احراز وجود رابطه اشتغال بر اساس قانون کار بین اشخاص و جهاد دانشگاهی، شرایط قانونی و لازم برای برخورداری افراد از مزایای قانون تأمین اجتماعی فراهم می‌گردد. بنابراین رأی قطعی شماره ۲۴۱۸ مورخ ۱۳۸۴/۸/۲۸ شعبه سوم دیوان عدالت اداری موافق اصول و موازین قانونی تشخیص داده می‌شود. این رأی به استناد بند ۲ ماده ۱۹ و ماده ۴۳ قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۸۵ برای شعب دیوان و سایر مراجع اداری ذیربط در موارد مشابه لازم‌الاتباع است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۲۵ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۹)

۳. رأی شماره ۶۶۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر صرف ابطال پروانه

بهره‌برداری سابق و صدور پروانه بهره‌برداری جدید برای مودی بدون تأسیس و

بهره‌برداری واحد تولیدی و معدنی جدید نمی‌تواند منشاء برخورداری معافیت مقرر در

ماده ۱۳۲ «اصلاحی ۱۳۷۶/۱۱/۲۶» قانون مالیاتهای مستقیم باشد

تاریخ دادنامه: ۱۳۸۸/۹/۲۳

شماره دادنامه: ۶۶۸

کلاس پرونده: ۶۵۰/۸۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: شرکت کمپرسورسازی ایران.

موضوع شکایت و خواسته: اعلام تعارض آراء صادره از شعب ۱۴ و ۱۶ دیوان عدالت اداری.

مقدمه: الف - شعبه چهاردهم دیوان در رسیدگی به پرونده کلاسه ۱۱۵۹/۸۶ موضوع شکایت شرکت کمپرسورسازی ایران (سهامی عام) به طرفیت اداره کل امور مالیاتی استان قزوین به خواسته اعتراض به آراء شماره ۳/۴ مورخ ۱۳۸۵/۱/۲۰ و ۳/۴۳ مورخ ۱۳۸۵/۲/۲۶ هیأت حل اختلاف مالیاتی تجدیدنظر موضوع عملکرد سالهای ۱۳۷۷ و ۱۳۷۹ به شرح دادنامه شماره ۱۷۲۱ مورخ ۱۳۸۷/۷/۲۸ چنین رأی صادر نموده است، طرف شکایت در لایحه دفاعیه خود اعلام نموده هر چند در متن گزارش قرار اجرا شده ذکر گردیده که شرکت با احداث سالهای متعدد و نصب و تعبیه دستگاههای جدید اقدام به تولید کمپرسور نموده لیکن با توجه به اینکه در ماهیت نوع محصول و افزایش تولید تغییر حاصل نشده و کماکان حداکثر توان تولید از مرز یک میلیون دستگاه در سال از ابتدای تاسیس تاکنون تغییر حاصل نشده نمیتواند از معافیت مقرر در ماده ۱۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم استفاده نماید. بنابراین با عنایت به مطالب مذکور در لایحه دفاعیه طرف شکایت و اینکه کد محصول تولیدی بدون تغییر همچنان ۳۷۰ - ۳۸۲۹ از ابتدا تاکنون باقی مانده آراء معترض عنهما متضمن نقض قانون و تخلف از مقررات نمیباشد و ایراد بینی از حیث رعایت مقررات شکلی و قانونی در جریان رسیدگی و صدور آنها مشهود و ملحوظ نیست و دلیل موجه و متقنی که موجب نقض آراء معترض عنهما را ایجاد نماید از جانب شرکت شاکی ارائه و اقامه نگردیده است، دادخواست اعتراض مطروح غیر موجه تشخیص و حکم به رد آن صادر و اعلام میگردد. ب - شعبه شانزدهم دیوان در رسیدگی به پرونده کلاسه ۶۵/۸۵ موضوع شکایت شرکت کمپرسورسازی ایران به طرفیت اداره کل مالیاتی استان قزوین به خواسته اعتراض به رأی شماره ۳/۴۴۳ مورخ ۱۳۸۲/۷/۶ هیأت حل اختلاف مالیاتی همعرض به شرح دادنامه شماره ۴۹۱ مورخ ۱۳۸۶/۱۲/۲۷ چنین رأی صادر نموده است، نظر به اینکه تولیدات جدید شرکت شاکی با راهاندازی سیستم جدید تولید و نصب ماشین آلات بوده و با تولیدات قبلی شرکت مطابق

گواهیهای اداره کل صنایع و معادن استان متفاوت بوده با توجه به پروانه بهره‌برداری شماره ۳۱/۱۳۶۹۲/۷۰۰۹ مورخ ۱۳۷۸/۱/۱۵ از معافیت مالیاتی می‌بایست برخوردار گردد، علیهذا ضمن صدور حکم به ورود شکایت رأی معترض عنه را نقض و رسیدگی به موضوع به شعبه همعرض احاله می‌گردد. هیأت عمومی دیوان در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

«رأی هیأت عمومی»

الف - تعارض در مدلول دادنامه‌های فوق‌الذکر محرز بنظر می‌رسد. ب - نظر به اینکه حسب محتویات پرونده‌های فوق‌الذکر دادنامه‌های متعارض بابت عملکرد مالیاتی مؤدی در سنوات ۱۳۷۷ الی ۱۳۷۹ صادر شده است در نتیجه ماده ۱۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم اصلاحی مصوب ۱۳۷۶/۱۱/۲۶ موضوع ماده واحده قانون اصلاح قانون مالیاتهای مستقیم مالیاتهای مستقیم در مانحن فیه حاکمیت دارد. مطابق ماده ۱۳۲ قانون مزبور، درآمد واحدهای تولیدی و معدنی که از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون از طرف وزارتخانه‌های صنایع، معادن و فلزات یا جهاد سازندگی - حسب مورد برای آنها کارت شناسایی یا پروانه بهره‌برداری صادر یا قراردادهای استخراج و فروش منعقد می‌شود از تاریخ استخراج و بهره‌برداری حسب اولویت های یک، ۲ و ۳ به ترتیب به مدت ۸، ۶ و ۴ سال از مالیات معاف هستند. با عنایت به هدف و منظور قانونگذار صرف ابطال پروانه بهره‌برداری سابق و صدور پروانه بهره‌برداری جدید برای مودی بدون تاسیس و بهره‌برداری واحد تولیدی و معدنی جدید نمی‌تواند منشاء برخورداری معافیت مقرر در ماده ۱۳۲ «اصلاحی ۱۳۷۶/۱۱/۲۶» قانون صدرالذکر باشد، بنابراین دادنامه قطعی شماره ۱۷۲۱ مورخ ۱۳۸۷/۷/۲۸ شعبه چهاردهم دیوان عدالت اداری در حدی که مفید این معنی است موافق اصول و موازین قانونی می‌باشد. این رأی به استناد بند ۲ ماده ۱۹ و ماده ۴۳ قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۸۵ برای شعب دیوان و سایر مراجع اداری ذیربط در موارد مشابه لازم‌الاتباع است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۲۲ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۵)

۴. رأی شماره ۶۶۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر ابطال شیوه نامه مورخ

۱۳۸۷/۳/۸ وزارت آموزش و پرورش بلحاظ تغییر در زمان اجرای قانون

بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت

تاریخ: ۱۳۸۸/۹/۲۳

شماره دادنامه: ۶۶۹

کلاس پرونده: ۲۸۲/۸۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: آقای احمد رضا جوانی.

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند ۲/۶ دستورالعمل شماره ۷۱۰/۸ مورخ ۱۳۸۷/۳/۸

معاونت برنامه ریزی و توسعه مدیریت وزارت آموزش و پرورش.

گردشکار: شاکی به شرح دادخواست تقدیمی اعلام داشته است، برابر صدر ماده واحده قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت صراحتاً به دولت اجازه داده می شود از تاریخ تصویب این قانون کارکنان وزارتخانه ها و موسسات دولتی را که حداقل ۲۵ سال سابقه خدمت قابل قبول داشته باشند با حداکثر پنج سال سنوات ارفاقی و پرداخت پاداش پایان خدمت بر اساس سی سال بازنشسته نمایند و چون اینجانب در زمان حاکمیت و نفوذ قانون بازنشستگی پیش از موعد... مصوب شهریور سال ۱۳۸۶ بازنشسته شده ام، لذا قانوناً

می بایست حکم بازنشستگی ام بر اساس ضوابط و مقررات این قانون صادر می شد، اما متأسفانه سازمان بازنشستگی کشوری بر پایه مراتب انعکاس یافته از سوی اداره آموزش و پرورش شهرستان ملایر حکم بازنشستگی اینجانب را براساس قانون سابق (قانون اصلاح مقررات بازنشستگی و وظیفه استخدام کشوری مصوب ۱۳۶۸/۱۲/۱۳) و نه قانون لاحق و جاری با احتساب ۲۵ روز حقوق صادر نمود و به موجب این اقدام بجای ۳۰ روز حقوق در ماه ۲۵ روز حقوق دریافت می کنم و علیرغم استحقاق و تجویز قانونی از مزایای قانون جدید یعنی ۵ سال سنوات ارفاقی و تفاضل پاداش پایان خدمت محروم شدم و آشکارا موجبات تضییع

حقوق حقه‌ام فراهم آمد. اینجانب برابر فرم درخواست باید یا بازنشستگی که تحت شماره ۳۵۳۵/۷۰۲ مورخ ۱۳۸۶/۲/۳۰ در دفاتر اداره متبوع ثبت گردیده است، متقاضی بازنشستگی با صراحت و مشخصاً از تاریخ ۱۳۸۶/۸/۱۷ با ۲۵ سال سابقه کار شدم و این تاریخ بعد از تصویب و ابلاغ قانون بازنشستگی پیش از موعد مصوب ۱۳۸۶/۶/۵ می‌باشد. متعاقب تصویب و ابلاغ قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت در شهریور سال ۱۳۸۶ در حالیکه قانوناً شاغل محسوب می‌شدم، درخواست صریح و مکتوب خود را جهت اعمال و اجرای قانون اخیرالذکر و بازنشستگی با حقوق کامل ۳۰ روز و پرداخت ۳۰ ماه پاداش پایان خدمت تسلیم اداره متبوع نمودم. این درخواست طی شماره ۱۱۶۴۴/۷۰۲ مورخ ۱۳۸۶/۶/۲۹ ثبت و در پرونده پرسنلی موجود است. اما مسئولین ذیربط هیچ گاه یقیناً یا اثباتاً پاسخ و ترتیب اثری به درخواست مذکور نداده و کان لم یکن تلقی گردیده و سازمان بازنشستگی کشوری اقدام به صدور حکم بازنشستگی بنده براساس قانون سابق نموده است. بدیهی است که با تصویب قانون لاحق و اجرایی شدن آن، قانون سابق خودبه‌خود منسوخ و از درجه اعتبار ساقط است و اداره متبوع و سازمان بازنشستگی کشوری نمی‌تواند به استناد قانون سابق اقدام به صدور حکم بازنشستگی نماید. اما عملاً حکم بازنشستگی اینجانب حدود سه ماه پس از تصویب و حاکمیت قانون جدید یعنی در تاریخ ۱۳۸۶/۶/۲۹ براساس ضوابط قانون سابق (مصوب ۱۳۶۸) صادر شده است که این اقدام بالصراحه فاقد وجاهت قانونی است. متعاقباً درخواستهای دیگری با خواسته اصلاح حکم موصوف و اعمال و اجرای قانون لاحق تقدیم نمودم که سرانجام اداره متبوع طی نامه جوابیه شماره ۸۰۴۳/۱۰۴ مورخ ۱۳۸۷/۴/۲۹ اظهار نمود که با استناد به بند ۲/۶ شیوه‌نامه اجرایی صادره از معاونت برنامه‌ریزی و توسعه مدیریت وزارت آموزش و پرورش مثبت به شماره ۷۱۰/۸ مورخ ۱۳۸۷/۳/۸ مبنا و مجوز قانونی برای استفاده اینجانب از مزایای قانونی بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت وجود ندارد و هیچ اقدامی در این خصوص از سوی مدیریت اداره متبوع میسر نمی‌باشد. بنابراین استناد بلاوجه و توأم با ایراد اداره متبوع به شیوه‌نامه موصوف به عنوان معیار پذیرش و یا عدم پذیرش خواسته بنده مواردی را به شرح ذیل معروض می‌دارم، ۱- بند ۲/۶ شیوه‌نامه اجرایی وزارت متبوع خلاف قانون است، چراکه،

هیچ‌گاه شیوه‌نامه‌ها و آیین‌نامه‌های صادره از دستگاه‌های مختلف نمی‌توانند اثرگذاری قانون منشأ خود را «مشروط» و یا «محدود» نمایند و تنها نحوه چگونگی اجرای قانون منشأ را تبیین می‌کنند. لیکن در مانحن‌فیه چنین نیست و با تأمل در مفاد بند ۲/۶ شیوه‌نامه وزارت متبوع صادره در تاریخ ۱۳۸۷/۳/۸ مشهود است. به عبارت دیگر اختلاف در این است که قانون بازنشستگی پیش از موعد... از تاریخ تصویب (۱۳۸۶/۶/۵) به صراحت به دولت اجازه داده است که کارکنان خود را قبل از موعد و موافق با مزایا و ضوابط مندرج در صدر ماده واحده قانون مصوب بازنشسته نماید ولی بند ۲/۶ شیوه‌نامه صادره از معاونت وزارت متبوع اعلام داشته است که سازمانهای استانی و ادارات وابسته از تاریخ صدور شیوه‌نامه مجاز به صدور حکم بازنشستگی برپایه قانون جدید می‌باشند و از آنجا که حکم بازنشستگی اینجانب بعد از تصویب و اجرایی شدن قانون جدید و «قبل از صدور شیوه‌نامه اجرایی وزارتی» صادر شده است، ملاک عمل در صدور حکم بازنشستگی شیوه‌نامه وزارتی و نه قانون مصوب مجلس می‌باشد و در نتیجه حکم اینجانب را علیرغم آنکه در زمان حاکمیت قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت بازنشسته شده‌ام بر اساس قانون سابق صادر نموده است. با عنایت به جمیع جهات معروضه ملاحظه می‌شود ۱- بر خلاف ادعای اداره متبوع با استناد به «نص صریح» صدر ماده واحده قانون اخیرالتصویب نه تنها ممنوعیتی برای صدور حکم بازنشستگی بر اساس قانون وجود ندارد بلکه مجوز آن نیز صادر شده است. ۲- بند ۲/۶ شیوه‌نامه وزارت متبوع نه تنها مغایر صریح قانون بازنشستگی پیش از موعد است بلکه در آیین‌نامه اجرایی مصوب هیأت وزیران به شماره ۱۳۹۱/ت ۳۸۴۳۴ مورخ ۱۳۸۶/۱۲/۲۷ موضوع قانون مارالذکر نیز ذکری از آن نشده است. لذا بنابه مراتب فوق التوصیف متقاضی ابطال بند ۲/۶ شیوه‌نامه معاونت برنامه‌ریزی و توسعه مدیریت وزارت آموزش و پرورش به دلیل مغایرت با قانون بازنشستگی پیش از موعد می‌باشم. رئیس سازمان آموزش و پرورش استان همدان در پاسخ به شکایت شاکی طی نامه شماره ۴۲۲۸۵/۷۰۲ مورخ ۱۳۸۸/۷/۲۳ اعلام داشته‌اند، ۱- فرم درخواست بازنشستگی مورد استناد نامبرده مربوط به درخواست بازنشستگی عادی متقاضیان واجد شرایط بازنشستگی مطابق با بند (الف) و (ب) تبصره یک ماده ۲ قانون اصلاح مقررات

بازنشستگی و وظیفه قانون استخدام کشوری مصوب ۱۳۶۸/۱۲/۱۳ با سنوات خدمت واقعی مستخدم می‌باشد، که برای متقاضیان بازنشستگی با قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت مصوب ۱۳۸۶/۶/۵ مورد استفاده قرار نگرفته است. ۲- نامبرده درخواست بازنشستگی پیش از موعد عادی خود را به استناد ماده ۲ قانون اصلاح مقررات بازنشستگی و... مصوب ۱۳۶۸/۱۲/۱۳ در تاریخ ۱۳۸۶/۲/۳۰ به اداره محل خدمت خود ارائه نموده که پس از موافقت و ثبت در دفتر دبیرخانه آموزش و پرورش ملایر طی شماره ۳۵۳۵/۷۰۲ مورخ ۱۳۸۶/۲/۳۰ جهت اخذ موافقت نهایی به این سازمان ارسال گردیده است. توضیح اینکه در زمان ارائه درخواست بازنشستگی وی در تاریخ ۱۳۸۶/۲/۳۰ هنوز قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت مصوب ۱۳۸۶/۶/۵ به تصویب نرسیده بود و تنها قانون جاری برای بازنشستگی پیش از موعد کارکنان، تبصره یک ماده ۲ قانون اصلاح مقررات بازنشستگی و... مصوب ۱۳۸۶/۱۲/۱۳ بوده است که این سازمان نیز بر اساس آن با درخواست بازنشستگی وی موافقت نموده و با صدور ابلاغ بازنشستگی برای وی به شماره ۴۶۵۸۳/۷۰۲ مورخ ۱۳۸۶/۶/۲۴ و قید مستند بازنشستگی در آن قبل از حکم بازنشستگی، نامبرده را از این موضوع مطلع نموده است. ۳- قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت در تاریخ ۱۳۸۶/۶/۵ توسط مجلس شورای اسلامی تصویب و در مهرماه همان سال طی نامه شماره ۷۱۰/۴۶ مورخ ۱۳۸۶/۷/۷ وزارت متبوع صرفاً جهت اطلاع به سازمانهای تابعه استانها ارسال شده است. ضمناً به استناد تبصره‌های یک، ۲، ۳ و ۵ ماده واحده قانون مذکور به دلیل عدم تأمین اعتبار لازم توسط دستگاه در سال ۱۳۸۶ و علی‌الخصوص به دلیل نداشتن آیین‌نامه اجرایی هیچ گونه مجوزی برای اجرای قانون مذکور در سال ۱۳۸۶ از طرف وزارت متبوع به این سازمان ابلاغ نشده است. ۴- در ماده واحده قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت مصوب ۱۳۸۶/۶/۵ چهار شرط اصلی برای بازنشستگی کارکنان در نظر گرفته شده است که عبارتند از، الف - داشتن شرایط لازم از نظر سابقه خدمت. ب - ارائه درخواست توسط متقاضیان. ج - تأمین اعتبار لازم برابر تبصره‌های یک و ۲ قانون مذکور. د - موافقت دستگاه با درخواست متقاضیان. بدیهی است بر اساس قانون مذکور، در صورت عدم تحقق هر یک از

شرایط مذکور، بازنشستگی متقاضیان امکان پذیر نخواهد بود. با تصویب و اجرای قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت مصوب ۱۳۸۶/۶/۵ هیچ یک از قوانین قبلی مربوط به بازنشستگی لغو نشده و بر اساس قانون مذکور دستگاهها و موسسات دولتی در صورت فراهم بودن شرایط، مختارند نسبت به موافقت با درخواست بازنشستگی متقاضیان اقدام نمایند. بر اساس تبصره ۵ قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت، آیین نامه اجرایی قانون مذکور در تاریخ ۱۳۸۶/۱۲/۲۶ توسط هیأت وزیران تصویب و به کلیه دستگاهها و مؤسسات و وزارتخانه ها ابلاغ گردیده است. بنابراین این اداره نمی تواند در زمان ارائه درخواست نامبرده در تاریخ های ۱۳۸۶/۲/۳۰ و ۱۳۸۶/۶/۲۹ نسبت به بازنشسته نمودن مشارالیه بر اساس قانون مذکور اقدام نماید. ۵ - از آنجا که قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت مصوب ۱۳۸۶/۶/۵ در سال ۱۳۸۶ در وزارت آموزش و پرورش اجرائی نشده است، این سازمان ضمن مطلع نمودن متقاضیان با درخواست کلیه متقاضیان بازنشستگی سال ۱۳۸۶ همچون روال سنوات گذشته به استناد تبصره یک ماده ۲ قانون اصلاح مقررات بازنشستگی و ... مصوب ۱۳۶۸/۱۲/۱۳ موافقت نموده است. با اجرائی شدن قانون مذکور از سال ۱۳۸۷ چون بر اساس بند ۲/۶ شیوه نامه شماره ۷۱۰/۸ مورخ ۱۳۸۷/۳/۸ معاونت برنامه ریزی و توسعه مدیریت وزارت متبوع، تغییر وضعیت بازنشستگی کارکنان که تا قبل از صدور شیوه نامه مذکور با سنوات کمتر از سی سال با تقاضای کتبی بازنشسته شده اند، ممنوع گردیده است. لذا تغییر مستند بازنشستگی مشارالیه و تمامی ۱۴۰ نفر کارکنان این سازمان که در سال ۱۳۸۶ با سنوات کمتر از ۳۰ سال و با تقاضای کتبی خود بازنشسته شده اند به دلیل بار مالی ناشی از این تغییر عملاً امکان پذیر نمی باشد. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می نماید.

«رأی هیأت عمومی»

نظر به اینکه زمان اجرای قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت از تاریخ تصویب آن مقرر گردیده است و مقررات ماده ۲ آیین نامه اجرائی قانون مرقوم نحوه بهره‌مندی از مزایای مقرر در زمان اجرای قانون را مشخص نموده است و مقررات بند ۲/۶ شیوه‌نامه شماره ۷۱۰/۸ مورخ ۱۳۸۷/۳/۸ مورد شکایت مانع اجرای مقررات قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت از تاریخ تصویب آن ۱۳۸۶/۶/۱ تا زمان صدور شیوه‌نامه مذکور (۱۳۸۷/۳/۸) می‌گردد از این جهت و در این حد خارج از حدود اختیارات و وظایف مرجع تصویب تشخیص و به استناد قسمت دوم اصل ۱۷۰ قانون اساسی و ماده یک و بند یک ماده ۱۹ و ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری ابطال می‌گردد.

(روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۰۸ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۶)

۵. رأی شماره ۶۷۰ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر در صورت عدم تحقق شرایط

دوگانه مندرج در بند ۹ ماده ۶۸ قانون مدیریت خدمات کشوری، پرداخت فوق‌العاده

اضافه کار الزام‌آور نمی‌باشد

تاریخ دادنامه: ۱۳۸۸/۹/۲۳

شماره دادنامه: ۶۷۰

کلاس پرونده: ۶۴۵/۸۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: سازمان آموزش و پرورش خراسان رضوی.

موضوع شکایت و خواسته: اعلام تعارض آراء صادره از شعب اول و سوم دیوان عدالت

اداری.

مقدمه: الف- شعبه اول دیوان در رسیدگی به پرونده کلاسه ۶۴۵/۸۷ موضوع شکایت

آقای محسن رضایی عشرت آبادی، به طرفیت اداره آموزش و پرورش شهرستان کاشمر، به

خواسته پرداخت اضافه کاری سه هفته آخر مرداد ماه ۱۳۸۷ به شرح دادنامه شماره ۱۹۸۴ مورخ ۱۳۸۷/۸/۲۵ چنین رأی صادر نموده است، نظر به اینکه حسب بند (الف) ماده ۳۹ قانون استخدام کشوری فوق العاده اضافه کار فقط در قبال ساعات کار اضافی قابل پرداخت است و کلاسهای درس در پایان اردیبهشت ماه تعطیل و در خرداد ماه فقط امتحانات برگزار می شود و دبیران به تعداد روزهای تدریس جهت مراقبت در مدرسه حاضر می شوند که کمتر از ساعتهای موظف دبیران است و با این وصف صرف وجود ابلاغ دلالت بر انجام کار اضافه بر ساعات موظفی ننموده و شاکی نیز دلیلی بر انجام کار اضافی ارائه نکرده است، لذا حکم به رد شکایت شاکی صادر و اعلام می نماید. ب- شعبه اول دیوان، در رسیدگی به پرونده کلاسه ۱۰۲۴/۸۷ موضوع شکایت آقای فضل الله هاتفی به طرفیت سازمان آموزش و پرورش خراسان رضوی به خواسته عدم پرداخت حق الزحمه ساعات غیرموظف تدریس از خرداد ماه ۱۳۸۷ به شرح دادنامه شماره ۲۲۰۹ مورخ ۱۳۸۷/۹/۲۴ چنین رأی صادر نموده است، نظر به اینکه اداره طرف شکایت با ارائه برنامه های امتحانی دانش آموزان مقطع راهنمایی و متوسطه اعلام داشته از تاریخ ۱۳۸۷/۳/۱ امتحانات خرداد ماه دانش آموزان شروع شده و در ایام امتحانات کلاسهای درس دائر نمی باشد و با عنایت به اینکه، شاکی دلیلی بر دائر بودن کلاسهای درس و انجام کار اضافی به میزان بیش از یک هفته در خرداد ماه ارائه نکرده و با توجه به اینکه به دلالت بند (الف) ماده ۳۹ قانون استخدام کشوری فوق العاده اضافه کاری فقط در قبال انجام کار اضافی قابل پرداخت است که در مانحن فیه دلیلی بر انجام کار اضافی از ناحیه شاکی محرز نمی باشد، بنابراین خواسته غیر وارد تشخیص و حکم به رد شکایت صادر و اعلام می گردد. ج - شعبه اول دیوان در رسیدگی به پرونده کلاسه ۱۱۹۲/۸۷ موضوع شکایت آقای محمدرضا نبوی به طرفیت آموزش و پرورش ناحیه یک مشهد به خواسته، مطالبه ۳ هفته تدریس غیرموظف خرداد ماه ۱۳۸۷ و اصلاح آن بر اساس آخرین حکم صادر شده به شرح دادنامه شماره ۲۲۷۰ مورخ ۱۳۸۷/۱۰/۳ چنین رأی صادر نموده است، نظر به اینکه بموجب لایحه دفاعیه و ضامم پیوست آن از جمله برنامه امتحانی خرداد ماه دانش آموزان مربوطه، مشخص می گردد که در ایام امتحانات خرداد ماه، دائر بودن کلاسهای درس الزامی نبوده و معمولاً هم

دایر نمی‌شود و با عنایت به اینکه به موجب بند (الف) ماده ۳۹ قانون استخدام کشوری، پرداخت فوق‌العاده اضافه کاری منوط به انجام کار اضافی می‌باشد که در مانحن فیه دلیلی بر آن از ناحیه شاکی ارائه نشده، بنابراین خواسته غیر وارد تشخیص و حکم به رد شکایت صادر و اعلام می‌گردد. د - شعبه سوم دیوان در رسیدگی به پرونده کلاسه ۱۰۹۸/۸۷ موضوع شکایت آقای حسین بهنامی فرد به طرفیت وزارت آموزش و پرورش بخواسته مطالبه حق‌التدریس از تاریخ ۱۳۸۷/۳/۸ لغایت ۱۳۸۷/۳/۳۱ به شرح دادنامه شماره ۲۵۲۴ مورخ ۱۳۸۷/۱۲/۲۷ چنین رأی صادر نموده است، نظر به اینکه ریاست سازمان آموزش و پرورش خراسان رضوی طی لایحه مذکور اظهار داشته دوره متوسطه از تاریخ ۱۳۸۷/۳/۱ لغایت ۱۳۸۷/۳/۲۳ اقدام به برگزاری امتحانات پایان سال نموده‌اند که معلمان در روزهای برگزاری امتحانات فقط در جلسه امتحان حضور پیدا می‌نمایند و در قبال انجام کار موظفی حقوق دریافت نموده‌اند. با عنایت به موارد فوق این سازمان برابر اعتبار موجود نسبت به پرداخت حق‌التدریس تا هفته اول خرداد ماه اقدام نموده است و الباقی سه هفته خرداد ماه به جهت کسری اعتبار با وزارت آموزش و پرورش جهت تخصیص اعتبار مربوطه مکاتبه شده است که در صورت جذب نسبت به پرداخت آن اقدام خواهد شد. بنابه مراتب فوق و مستنداً به رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۶۴ مورخ ۱۳۷۰/۱۲/۲۰ مبنی بر اینکه عدم تامین اعتبار مسقط حق مسلم شاکی نمی‌تواند باشد شکایت مطروحه وارد تشخیص و رأی به ورود شکایت صادر و اعلام می‌گردد. هیأت عمومی دیوان در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

«رأی هیأت عمومی»

الف - تعارض در مدلول دادنامه‌های فوق‌الذکر محرز بنظر می‌رسد. ب - نظر به اینکه حسب مقررات بند (الف) ماده ۳۹ قانون استخدام کشوری پرداخت فوق‌العاده اضافه کار فقط در قبال ساعات کار اضافی و برای انجام وظایف مشخصی به‌طور غیرمستمر قابل پرداخت است و

همچنین با توجه به مقررات بند ۹ ماده ۶۸ قانون مدیریت خدمات کشوری پرداخت مبالغی تحت عنوان اضافه کار، حق التحقیق، حق التدریس، حق الترجمة و حق التألیف منوط به انجام خدمات خارج از وقت اداری توسط کارمند و به درخواست دستگاه متبوعه وی می باشد، در صورت عدم تحقق شرایط دوگانه مذکور، پرداخت فوق العاده اضافه کار الزام آور نمی باشد، بنابراین دادنامه های شماره ۱۹۸۴ مورخ ۱۳۸۷/۸/۲۵ و شماره ۲۲۰۹ مورخ ۱۳۸۷/۹/۲۴ و شماره ۲۲۷۰ مورخ ۱۳۸۷/۱۰/۳ شعبه اول دیوان که با لحاظ مراتب مذکور صادر گردیده است، موافق اصول و موازین قانونی تشخیص داده می شود. این رأی به استناد بند ۲ ماده ۱۹ و ماده ۴۳ قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۸۵ برای شعب دیوان و سایر مراجع اداری ذیربط در موارد مشابه لازم الاتباع است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۲۲ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۵)

۶. رأی شماره ۶۷۱ الی ۶۸۴ و ۷۹۵ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر ابطال مصوبه مورخ

۱۳۸۴/۱۲/۲۰ شورای مدیریت دانشکده دامپزشکی در خصوص تعیین میزان شهریه دانشجویان

پذیرش نوبت دوم دکتری عمومی دامپزشکی (دوره شبانه) ورودی سال تحصیلی ۱۳۸۵ - ۱۳۸۶

تاریخ دادنامه: ۱۳۸۸/۹/۲۳

شماره دادنامه: ۶۷۱ الی ۶۸۴، ۷۹۵

کلاس پرونده: ۷۰۷/۸۷ الی ۷۲۰، ۹۴۲

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شکات: خانمها ۱- فاطمه قلی جعفری ۲- مائده السادات مطهری ۳- ندا خازنی اسکویی

۴- ریحانه هوشمند عباسی ۵- شبنم شفیعی ۶- افرا تیموری ۷- حانه گلشاهی ۸- یاسمن

صفائی ۹- سیما نیک خواه ۱۰- گلناز شرفی و آقایان ۱۱- محمد کتال ۱۲- میرکامران مولایی

۱۳- مجتبی رجیبیان ۱۴- سعید فرزاد مهاجری ۱۵- پدرام معیری.

موضوع شکایت و خواسته: ابطال تصمیم مربوط به دریافت شهریه دانشجویان رشته دامپزشکی.

مقدمه: وکلاء شکات به شرح دادخواست‌های تقدیمی اعلام داشته‌اند، دانشجویان ورودی ۱۳۸۵ دوره شبانه رشته دامپزشکی دانشگاه تهران، بر اساس شهریه‌های ذکر شده در دفترچه راهنمای انتخاب رشته‌های تحصیلی کنکور سال ۱۳۸۵ طبق جدول شماره ۴۰ مندرج در صفحات ۴۸ و ۴۹ براساس ردیف ۵۶ این جدول انتخاب رشته کرده‌اند. ردیف ۵۶ جدول شماره ۴۰ تحت عنوان (شهریه سایر دانشگاهها و موسسات آموزش عالی کشور) بوده و از آنجا که شهریه رشته دامپزشکی بطور جداگانه در دفترچه ذکر نشده‌بود، دانشجویان ردیف ۵۶ را که مربوط به سایر دانشگاهها بوده مبنا قرار داده و بر اساس آن انتخاب رشته کرده‌اند. لیکن در ویژه‌نامه اعلامی اسامی پذیرفته‌شدگان، شرایط تغییر یافته و در صفحه سوم این ویژه‌نامه، شهریه متفاوتی از آنچه در دفترچه انتخاب رشته، تعیین شده، اعلام گردیده و به صورت غیر قابل تصویری، دانشجویان را تحت فشار قرار داده است. نکته دیگری که دانشجویان را بسیار متاثر ساخته شهریه متغیر می‌باشد که در هر سال تحصیلی به میزان ۱۰ درصد نسبت به سال قبل افزایش می‌یابد. طبق ماده ۴۹ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران شهریه دانشگاهها صرفاً بر اساس آیین‌نامه مصوب هیأت امنای مربوطه که به تایید وزارت علوم، تحقیقات و فناوری می‌رسد، در نظر گرفته خواهد شد و اما در خصوص پرونده مذکور نکته‌ای که می‌بایست به آن توجه شود عبارت از این است که طبق مفاد دادخواست، از ماده ۴۹ قانون برنامه چهارم پیروی نشده و شورای گسترش آموزش عالی، (وزارت علوم، تحقیقات و فناوری) طی نامه شماره ۲۲/۸۶۵۱ مورخ ۱۳۸۵/۶/۸ به سازمان سنجش در خصوص شهریه دانشجویان رشته دامپزشکی، مصوبه هیأت امنای دانشگاه رانادیده گرفته و لذا شهریه دیگری را به سازمان سنجش اعلام و سازمان سنجش نیز آن را در ویژه‌نامه اعلام اسامی درج کرده است. لذا دانشجویان خود را مشمول بند ۵۶ همان جدول که تحت عنوان «شهریه سایر دانشگاهها و موسسات آموزش عالی کشور» بوده محسوب و بر مبنای آن انتخاب رشته کرده‌اند. لذا با توجه به اینکه شهریه مطرح شده در ویژه‌نامه اعلام

اسامی، شهریه‌ای معادل ۳ برابر آنچه که در دفترچه راهنمای انتخاب رشته درج شده بود، در نظر گرفته شده و پرداخت این شهریه خارج از توان دانشجویان بوده است. با عنایت به مراتب متقاضی ابطال مصوبه شورای مدیریت دانشگاه دامپزشکی که منجر به پرداخت شهریه غیرقابل پیش‌بینی گردیده بلحاظ مغایرت با قانون و خروج از حدود اختیارات می‌باشند. مدیر دفتر ریاست و روابط عمومی سازمان سنجش آموزش کشور در پاسخ به شکایات مذکور طی نامه شماره ۲۱۲۲۷/د مورخ ۱۳۸۷/۵/۲۳ اعلام داشته‌اند، اولاً، این سازمان صرفاً مجری برگزاری آزمونهای ورودی به دانشگاهها و موسسات آموزش عالی می‌باشد و همه ساله در کلیه آزمونها بر اساس ظرفیت و شرایط اعلام شده توسط دانشگاهها و با رعایت دقیق قوانین و مقررات مربوطه مبادرت به پذیرش و معرفی افراد واجد صلاحیت به مراجع علمی کشور می‌نماید و وظایف و اختیارات این سازمان کاملاً مشخص و معین است. بنابراین میزان و اخذ هرگونه شهریه از دانشجویان نوبت دوم توسط هیأت امضاء و شورای مرکزی دانشگاهها تعیین و تصویب می‌گردد و به تایید شورای گسترش آموزش عالی می‌رسد. بنابراین تصمیمات و اقدامات دانشگاهها و شورای گسترش آموزش عالی مبنی بر کاهش یا افزایش شهریه و یا تصویب هر مصوبه‌ای دیگر، ارتباطی به سازمان سنجش آموزش کشور ندارد و این سازمان صرفاً مجری مصوبات و قوانین و مقررات مربوط می‌باشد. ثانیاً، سازمان سنجش آموزش کشور در مورخ ۱۳۸۵/۳/۲۷ و طی نامه شماره ۱/۱۶۲۴۳ در خصوص میزان شهریه رشته دکترای دامپزشکی دانشگاههای تهران، ارومیه، شهرکرد و مشهد و به جهت درج در دفترچه راهنمای انتخاب رشته از معاون آموزشی وزارت علوم (شورای گسترش آموزش عالی) استعلام نموده، که شورای مذکور نیز در مورخ ۱۳۸۷/۶/۸ طی نامه شماره ۲۲/۸۶۵۱ جدول شهریه‌های مصوب رشته دکترای دامپزشکی دانشگاههای فوق‌الاشاره را بعد از چاپ دفترچه‌های انتخاب رشته به این سازمان ارسال کرده است. بنابراین میزان شهریه رشته دکترای دامپزشکی در مورخ ۱۳۸۵/۶/۲۱ در ویژه‌نامه اعلام اسامی پذیرفته‌شدگان دقیقاً منعکس شده و به اطلاع کلیه داوطلبان رسانیده شده است و موارد مندرج در دفترچه راهنما در رابطه با شهریه‌ها اصلاح شده و خود داوطلب نیز در دادخواست تقدیمی به این موضوع اشاره کرده است. علیهذا موضوع

افزایش شهریه در ویژه‌نامه مذکور، مربوط به رشته دکترای دامپزشکی در دانشگاه‌های تهران، شهرکرد، ارومیه و مشهد می‌باشد. در کلیه این دانشگاه‌ها تاکنون اعمال شده است و مورد اعتراض هیچ یک از دانشجویان آن رشته قرار نگرفته است. بنابراین صرفاً اعتراض داوطلب مذکور به این موضوع فاقد توجیه قانونی و کارشناسی می‌باشد. ثالثاً، موضوع ۱۰ درصدی افزایش شهریه‌های متغیر در کلیه رشته‌های شبانه صراحتاً در دفترچه راهنمای انتخاب رشته توضیح داده شده است و این موضوع در خصوص کلیه دانشجویان دوره‌های شبانه اعمال می‌شود. لذا تقاضا رد شکایت مشارالیه‌ها مورد استدعا است. هیأت عمومی دیوان در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

«رأی هیأت عمومی»

از آنجا که طبق جزء (الف) بند ۳ از قسمت اول در بخش سوم دفترچه راهنمای آزمون سراسری سال ۱۳۸۵ شهریه ثابت و متغیر رشته‌های تحصیلی دوره نوبت دوم (شبانه) گروه‌های آموزشی غیرپزشکی به استناد نامه شماره ۱۵/۵۳۷۹ مورخ ۱۳۸۱/۱/۲۱ دفتر هیأت امنا و هیأت ممیزه مرکزی و شورای مرکزی دانشگاه‌ها و همچنین با توجه به تصمیمات متخذه در جلسه مورخ ۱۳۸۳/۲/۱۶ شورای معاونین وزارت علوم، تحقیقات و فناوری تعیین و در دفترچه طی جدولی درج و منعکس گردیده است و با عنایت به اختیارات قانونی هیأت امنا دانشگاه‌ها مندرج در بند (الف) ماده ۴۹ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوبه مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۰ شورای مدیریت دانشکده دامپزشکی در خصوص تعیین میزان شهریه دانشجویان پذیرش نوبت دوم دکترای عمومی دامپزشکی (دوره شبانه) ورودی سال تحصیلی ۱۳۸۶ - ۱۳۸۵ که در ویژه نامه اعلام اسامی پذیرفته‌شدگان درج گردیده خارج از حدود اختیارات و صلاحیت شورای آموزشی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران در وضع مقررات دولتی تشخیص داده می‌شود و به استناد قسمت

دوم اصل ۱۷۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و بند یک ماده ۱۹ و ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری ابطال می‌گردد.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۱۷ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۷)

۷. رأی شماره ۶۸۵ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در خصوص تصویب ضوابط و مقررات ثبت کشتی و شناور خارج از وظایف هیأت عامل سازمان بنادر و کشتیرانی

(دریانوردی) می‌باشد

تاریخ: ۱۳۸۸/۹/۲۳

شماره دادنامه: ۶۸۵

کلاس پرونده: ۳۳۰/۸۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: آقای محمد سعیدی.

موضوع شکایت و خواسته: ابطال مصوبه شماره ۱۳۲۰ مورخ ۱۳۸۱/۱۰/۲ سازمان بنادر و

دریانوردی.

مقدمه: وکیل شاکی به شرح دادخواست تقدیمی اعلام داشته‌اند، بر اساس مواد یک و ۲ از فصل اول قانون دریائی ایران مصوب ۱۳۴۳/۶/۲۹ شرایط و مقررات مربوط به ثبت کشتی‌هائی که خواهان و متقاضی تحصیل تابعیت ایرانی می‌باشند، تعریف و معین گردیده است. در این مواد قانونی هیچ گونه اعمال محدودیت و تحدیدی در خصوص شرایط سنی از حیث ثبت کشتی برای اتباع ایرانی، قید و درج نشده است. بر این اساس و با توجه به اطلاق و عدم تخصیص مقررات قانونی توسط قانونگذار در این خصوص، هر شخص و تبعه ایرانی، اعم از حقیقی و حقوقی محق می‌باشد، کشتی دریایمایی که ظرفیت غیرخالص ثبت شده آن حداقل ۲۵ تن باشد را بدون هرگونه مانع و محدودیت قانونی به ثبت برساند و پرچم ایران را به عنوان مشخصه تابعیت، بر فراز آن افراشته نماید. با این وصف، هیأت عامل سازمان بنادر و

دریانوردی طی مصوبه موضوع شکایت برخلاف نص قانون و مقررات آمره و خارج از حدود اختیارات مقرر آن هیأت، مبادرت به وضع و ابلاغ مصوبه‌ای نموده‌اند که متضمن تعیین شرایط و محدودیت‌های جدیدی برای اتباع ایران جهت ثبت کشتی‌های متقاضی تابعیت ایران می‌باشد. بر همین اساس، اهم ایرادات و دلائلی را که موجب ابطال مصوبه موصوف می‌گردد را معروض می‌دارد، ۱- ماده ۱۹۳ قانون دریایی ایران مقرر داشته، کلیه آیین‌نامه‌های اجرائی این قانون می‌بایست در وهله اول از طرف وزارتخانه‌های مربوط و ذی‌مدخل تهیه و پس از تصویب مفاد آن در هیأت وزیران، به موقع اجرا گذاشته شوند. بنابراین وضع و اعمال محدودیت سنی برای ثبت کشتی‌های متقاضی، می‌بایستی از طریق مجاری و ضوابط مشخص و تعریف شده قانونی انجام پذیرد که راهکار آن بالصراحه در نص ماده مرقوم توسط قانونگذار پیش‌بینی گردیده است، که بر اساس مقررات موجود، مرجع طرف شکایت حداکثر مکلف به تهیه پیش‌نویس جهت ارائه به وزارتخانه‌های متبوع می‌بود و در پی آن هرگاه وزارتخانه‌هایی که در قانون از آنها نامبرده شده است، درخواست محدودیتی را صلاح می‌دیدند، موظف بودند تا آن را در هیأت وزیران مطرح و چنانچه مورد تصویب هیأت وزیران می‌رسید آن‌گاه قابلیت و ارزش استناد داشت نه آنکه رأساً مبادرت به وضع و اعمال مصوبه جدید نماید. ۲- براساس مصوبه کمیسیون خاص دو مجلس در بهمن ۱۳۴۸ که مفاد آن در روزنامه رسمی شماره ۷۳۱۷ مورخ ۱۳۴۸/۱۲/۲۸ انتشار یافته، آیین‌نامه سازمان بنادر و کشتیرانی که امروزه به سازمان بنادر و دریانوردی تغییر نام یافته، تصویب گردیده است. در آن کلیه وظایف و اختیارات سازمان به صورت مجزا و تفکیک احصا گردیده است. در فصل سوم این مصوبه، ارکان سازمان و حدود وظایف و اختیارات آن تصریح شده است، به موجب ماده ۲ آیین‌نامه مرقوم، هیچ گونه اختیاری مبنی بر وضع و تعیین شرایط جدید و یا اعمال محدودیت برای متقاضیان و اتباع ایرانی جهت ثبت کشتی به هیأت‌عامل تفویض و واگذار نشده‌است. نتیجتاً اینکه، هیأت‌عامل سازمان بنادر و دریانوردی خود تابع و مجری قانون است و ملاً حق قانونگذاری و یا تضییق و یا تحدید شرایط اجرای قانون و یا تغییر آن را در خصوص افراد و شهروندان کشور ندارد و اقدام بدین گونه امور، خارج از حدود صلاحیت قانونی و احصائی ایشان می‌باشد. لذا با استناد به قسمت

دوم اصل ۱۷۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و ماده یک و بند یک ماده ۱۹ و ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۸۵ متقاضی ابطال مصوبه موضوع شکایت می‌باشد. سرپرست مدیریت حقوقی سازمان بنادر و دریانوردی وزارت راه و ترابری در پاسخ به شکایت شاکی طی نامه شماره ۱۳۲/۸/۱۲/۱۵۰ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۷ اعلام داشته‌اند، ۱- سازمان بنادر و دریانوردی به‌عنوان مرجع رسمی دریایی کشور، وظایف حاکمیتی درخصوص امور دریانوردی را به نمایندگی از دولت انجام می‌دهد. از جمله وظایف حاکمیتی این سازمان، ثبت و اعطای تابعیت به کشتی‌های ایرانی است که بعد از احراز قابلیت دریانوردی کشتی انجام می‌شود. در این خصوص بند هفتم از ماده ۳ آیین‌نامه سازمان بنادر و کشتیرانی مصوب ۱۳۴۸ کمیسیونهای خاص دو مجلس در خصوص وظیفه سازمان در نظارت بر امور کشتیرانی بیان می‌کند. «نظارت کامل در امور کشتیرانی ساحل و بازرگانی و مجاهدت در راه توسعه آنها و تامین ایمنی عبور و مرور و انجام هر نوع اقدامی که در پیشرفت و توسعه فعالیت کشتیرانی‌های بازرگانی و ساحلی لازم باشد.» ۲- ثبت کشتی بعد از بررسی‌های فنی و مستمر به منظور احراز قابلیت دریانوردی کشتی انجام می‌شود، ضمن آنکه بررسی فنی و نظارت بر قابلیت دریانوردی کشتی‌های ساخت داخل از همان آغاز ساخت شروع و تا تکمیل آن ادامه یابد. لیکن در مورد کشتی‌های وارداتی مستعمل و مستهلک احراز قابلیت دریانوردی نیاز به بررسی فنی و کارشناسی کشتی دارد، به منظور احراز قابلیت دریانوردی این نوع کشتی‌ها از جهت فنی، دستورالعملی تنظیم شده است که شیوه بررسی‌های فنی در داخل سازمان را مشخص می‌سازد. یعنی دستورالعمل داخلی برای ادارات خود سازمان می‌باشد. ۳- با در نظر گرفتن وظیفه این سازمان در تامین ایمنی دریانوردی مشخص می‌شود مصوبه مورد اعتراض نه تنها با قانون دریایی ایران یا آیین‌نامه‌های مورد استناد مغایرتی ندارد، بلکه با قانون دریایی ایران نیز انطباق کامل دارد. با این توضیح که، مطابق ماده یک قانون دریایی ایران مصوب ۱۳۴۳ فقط برای کشتی دریایما یعنی کشتی که قابلیت دریانوردی را دارد، می‌توان ثبت و تابعیت ایرانی بر آن اعطاء نمود و این دستورالعمل صرفاً در راستای احراز قابلیت دریانوردی تنظیم و تصویب شده است. البته شایان ذکر است که مصوبه شماره ۱۵۴۴ مورخ

۱۳۸۷/۴/۳ در خصوص موضوع شکایت جایگزین دستورالعمل مذکور شده است که به طور دقیق تر مشخص می‌سازد هدف آن، بررسی فنی و کارشناسی به منظور احراز قابلیت دریانوردی است. در این مصوبه هیچ گونه محدودیت سنی برای ثبت وجود ندارد بلکه به دلیل استهلاک کشتی مستعمل شیوه بررسی فنی کشتی بالای ۱۵ سال به منظور احراز قابلیت دریانوردی ذکر شده است. ۴- بر خلاف آنچه در دادخواست ذکر شده، این مصوبه به هیچ وجه با حقوق مکتسبه اشخاص ایرانی و مصالح ملی ایران منافات ندارد و دقیقاً در راستای تامین مصالح ملی ایران، ایمنی دریانوردی و احراز قابلیت دریانوردی کشتی می‌باشد، به خصوص آنکه این مصوبه در خصوص تشریفات ثبت شناورهای وارداتی مستعمل و مستهلک می‌باشد که در قابلیت دریانوردی آنها تردید وجود دارد و از نظر فنی برای احراز قابلیت دریانوردی و تامین ایمنی دریانوردی ارایه تاییدیه از موسسات رده‌بندی مورد تایید این سازمان را لازم شمرده است. ۵- قانون دریایی ایران و آیین‌نامه‌های مورد استناد، در خصوص کشتی‌های ایرانی وضع شده‌اند نه کشتی‌های خارجی و موضوع مصوبه کشتی‌های مستعمل و مستهلک خارجی وارداتی است، تا با بررسی فنی و کارشناسی قابلیت دریانوردی احراز و سپس به ثبت آن اقدام گردد و بدین ترتیب از وقوع حوادث دریایی جلوگیری و ایمنی دریانوردی تامین شود. لذا احراز قابلیت دریانوردی به موجب ماده یک قانون دریایی یکی از شرایط لازم برای ثبت و اعطای تابعیت ایرانی است و دستورالعمل جدیدی در جهت احراز قابلیت دریانوردی از جهت فنی جایگزین آن شده است و نظر به اینکه هیچ گونه منافات با قانون ندارد، رد درخواست را تقاضا می‌نماید. هیأت عمومی دیوان در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

«رأی هیأت عمومی»

نظر به اینکه شرایط تابعیت و ثبت کشتی در مواد یک و ۲ قانون دریایی ایران مصوب ۱۳۴۳ مقرر گردیده و حسب مقررات ماده ۱۹۳ همان قانون کلیه آیین‌نامه‌های اجرایی قانون

مذکور از طرف وزارتخانه‌های مربوط و ذی‌مدخل تهیه و پس از تصویب مفاد آن در هیأت وزیران به موقع اجراء گذاشته می‌شود و با عنایت به اینکه وظایف هیأت عامل سازمان بنادر و کشتیرانی (دریانوردی) طبق مقررات ماده ۱۰ آیین‌نامه اجرایی قانون مرقوم منصرف از تصویب ضوابط و مقررات ثبت کشتی و شناور می‌باشد، بنابراین مصوبه شماره ۱۳۲۰ مورخ ۱۳۸۱/۱۰/۲۰ هیأت عامل سازمان بنادر و کشتی‌رانی برخلاف ترتیب مقرر در قانون و خارج از اختیارات مرجع مذکور و به استناد قسمت دوم اصل ۱۷۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و ماده یک و بند یک ماده ۱۹ و مقررات ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری ابطال می‌گردد.
(روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۰۸ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۶)

۸. رأی شماره ۷۵۱ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر لزوم احتساب فوق‌العاده

ویژه هیأت امناء در تعیین باز خرید مرخصی ذخیره کارکنان دانشگاه

تاریخ: ۱۳۸۸/۱۰/۲۱

شماره دادنامه: ۷۵۱

کلاس پرونده: ۴۰۲/۸۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: آقای عبدالرضا اردبیلی.

موضوع شکایت و خواسته: اعلام تعارض آراء صادره از شعب اول، دوم و سوم دیوان عدالت اداری.

مقدمه: الف - شعبه اول دیوان در رسیدگی به پرونده کلاسه ۱۷۷۵/۸۷ موضوع شکایت آقای عبدالرضا اردبیلی به طرفیت دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی به خواسته محاسبه و پرداخت «فوق‌العاده ویژه هیأت امناء» به شرح دادنامه شماره ۲۸۹۰ مورخ ۱۳۸۷/۱۲/۲۱ چنین رأی صادر نموده است، نظر به مفاد بند ۶ صورتجلسه نوزدهمین جلسه هیأت امنای دانشگاه طرف شکایت مبنی بر اینکه از محل صرفه‌جویی‌ها برای کارکنان

فوق العاده‌ای تحت عنوان فوق العاده ویژه هیأت امناء برقرار شود و چون پرداخت فوق العاده مذکور منوط به تصویب آن توسط هیأت امناء است و بودجه آن نیز از محل صرفه جویی‌ها باید تامین شود، مستمر تلقی نشده و از آن کسور بازنشستگی نیز کسر نمی‌گردد و تجویز پرداخت فوق العاده مورد نظر برای مقطع خاص زمانی، ایجاد تکلیف برای دستگاه طرف شکایت برای پرداخت مستمر آنها و کسر کسورات بازنشستگی و احتساب آن در مرخصی ذخیره نمی‌نماید، بنابراین خواسته غیرموجه تشخیص و حکم به رد شکایت صادر و اعلام می‌دارد. ب - شعبه دوم دیوان در رسیدگی به پرونده کلاسه ۱۳۷۱/۸۷ موضوع شکایت خانم فائزه کاشانی به طرفیت دانشگاه علوم پزشکی تهران به خواسته اعاده دادرسی نسبت به دادنامه شماره ۱۶۹۴ مورخ ۱۳۸۷/۷/۲۸ به شرح دادنامه شماره ۲۷۶۴ مورخ ۱۳۸۷/۱۲/۲۶ چنین رأی صادر نموده است، نظر به اینکه هیأت امنای دانشگاه علوم پزشکی تهران برابر بند ۱۴ صورتجلسه بیست و یکمین نشست مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۷ مصوب نموده است «فوق العاده ویژه هیأت امناء در پاداش، بازخرید و ذخیره مرخصی کارکنان دانشگاه محاسبه و پرداخت گردد.» و برابر بند (الف) ماده ۴۹ قانون برنامه چهارم قانونی محسوب می‌شود. بنابراین با مدرک جدید خود خواسته شاکی دائر بر پرداخت مابه‌التفاوت پاداش پایان خدمت و بازخرید ذخیره مرخصی استحقاقی با محاسبه فوق العاده ویژه هیأت امناء موجه می‌باشد، لذا با نقض رأی فوق‌الاشعار مستنداً به ماده ۱۷ قانون دیوان حکم به ورود شکایت شاکی و پرداخت مطالبات صادر می‌گردد.

ج - شعبه سوم دیوان در رسیدگی به پرونده کلاسه ۱۶۱۰/۸۷ موضوع شکایت خانم مرضیه هاشمیان به طرفیت دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی تهران به خواسته الزام دانشگاه به پرداخت فوق العاده ویژه هیأت امناء به شرح دادنامه شماره ۱۸۴۲ مورخ ۱۳۸۷/۹/۲۰ چنین رأی صادر نموده است، نظر به اینکه براساس بند ۱۴ مصوبه مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۸ هیأت امناء دانشگاه علوم پزشکی تهران که با استفاده از اختیارات بند (الف) ماده ۴۹ قانون برنامه چهارم تصویب گردیده تصریح شده است که فوق العاده ویژه هیأت امناء در بازخرید مرخصی ذخیره محاسبه شود و از طرفی مشتکی عنه در این خصوص دفاع قابل توجهی به عمل نیاورده است، لذا حکم به ورود شکایت شاکی و الزام خوانده به لحاظ و محاسبه فوق العاده ویژه هیأت

امناء در تعیین مبلغ مربوط به بازخرید مرخصی‌های استحقاقی ذخیره شده وی صادر و اعلام می‌گردد. د - شعبه سوم دیوان در رسیدگی به کلاسه پرونده ۲۱۷۴/۸۷ موضوع شکایت آقای عبدالرسول فاتحی پیکانی به طرفیت دانشگاه علوم پزشکی تهران به خواسته پرداخت فوق‌العاده ویژه هیأت امناء به هنگام بازخرید ذخیره مرخصی به شرح دادنامه شماره ۲۴۵۵ مورخ ۱۳۸۷/۱۲/۱۹ چنین رأی صادر نموده است، نظر به اینکه براساس بند (الف) ماده ۴۹ قانون برنامه چهارم توسعه هیأت امناء دانشگاهها مجاز به تدوین و تصویب مقررات اداری مالیاتهای مستقیم دانشگاهها بدون الزام به رعایت سایر قوانین و مقررات می‌باشند و با عنایت به اینکه هیأت امناء دانشگاه علوم پزشکی تهران طی بند ۴ مصوبه مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۷ مقرر داشته است که فوق‌العاده ویژه هیأت امناء در تعیین بازخرید مرخصی ذخیره کارکنان دانشگاه تاثیر داده شود. لذا حکم به ورود شکایت مطروحه و الزام خوانده به تاثیر فوق‌العاده ویژه هیأت امناء در محاسبه بازخرید مرخصی ذخیره شاکی صادر و اعلام می‌گردد. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

«رأی هیأت عمومی»

براساس بند (الف) ماده ۴۹ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۳، دانشگاهها براساس آیین‌نامه‌ها و مقررات اداری، مالی، استخدامی و تشکیلاتی مصوب هیأت‌های امنای مربوطه که حسب مورد به تایید وزیر علوم، تحقیقات و فناوری یا وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می‌رسد، اداره خواهند شد و با عنایت به اینکه هیأت امنای دانشگاه علوم پزشکی تهران به موجب بند ۱۴ مصوبه مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۷ مقرر نموده که فوق‌العاده ویژه هیأت امناء در تعیین بازخرید مرخصی ذخیره کارکنان دانشگاه محاسبه و پرداخت گردد و این مصوبه با عمومات حاکم بر حقوق استخدامی کارکنان دستگاههای دولتی به شرح منعکس در تبصره ماده ۳ قانون تعدیل نیروی انسانی

دستگاههای دولتی مصوب ۱۳۶۶ از حیث محاسبه وجوه مربوط به مرخصی ذخیره بر مبنای آخرین حقوق و فوق العاده‌های دریافتی مستخدم، مطابقت دارد ضمن اینکه هیأت وزیران به موجب بند یک مصوبه شماره ۴۹۲۳۶/ت/۵۳۶ هـ مورخ ۱۳۸۸/۳/۵ با اعلام اینکه فوق العاده هیأت امناء مشمول کسورات بازنشستگی است، در واقع بر اصل برقراری آن صحه گذارده است، بنابراین دادنامه شماره ۲۴۵۵ مورخ ۱۳۸۷/۱۲/۱۹ شعبه سوم دیوان عدالت اداری در حدى که متضمن این معناست موافق اصول و موازین قانونی شناخته می‌شود، این رأی به استناد بند ۲ ماده ۱۹ و ماده ۴۳ قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۸۵ برای شعب دیوان سایر مراجع اداری ذیربط در موارد مشابه لازم‌الاتباع است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۱۷ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۷)

۹. رأی شماره ۷۵۲ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر تعیین حداقل ساعات تدریس

متصدیان مشاغل آموزشی بعهدہ وزیر آموزش و پرورش می‌باشد، لذا تعیین ۳۰ ساعت

اشتغال در هفته برای مشاوران مدارس مغایر قوانین نمی‌باشد

تاریخ: ۱۳۸۸/۱۰/۲۱

شماره دادنامه: ۷۵۲

کلاسہ پروندہ: ۷۹۰/۸۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: سازمان آموزش و پرورش مازندران.

موضوع شکایت و خواسته: اعلام تعارض آراء صادره از شعب اول، دوم و چهارم دیوان

عدالت اداری.

مقدمه: الف - شعبه چهارم دیوان در رسیدگی به پرونده کلاسہ‌های ۱۸۸۸/۸۷ و ۱۸۹۸/۸۷

موضوع شکایت خانمها خدیجه خان‌بایی قادی‌کلایی و مریم رحیمی‌الاشتی به‌طرفیت سازمان

آموزش و پرورش به خواسته الزام سازمان به تقلیل ساعت کار موظفی از ۳۰ ساعت به ۲۴

ساعت به شرح دادنامه‌های شماره ۲۱۵ و ۲۱۴ مورخ ۱۳۸۸/۲/۶ چنین رأی صادر نموده‌است، نظر به اینکه مشارالیه‌ها قبل از تصویب مصوبه شماره ۱۱۶۰۳۳/ت۱۶۰۳۳-۳۵۳۲۹ هـ مورخ ۱۳۸۵/۹/۱۸ هیأت وزیران به پست مشاور منصوب گردیده و تسری و عطف مفاد مصوبه به ماسبق توجیه قانونی ندارد، بنابراین شکایت وارد تشخیص و به استناد مواد ۷ و ۴ قانون دیوان عدالت اداری حکم به الزام دستگاه متبوع به تقلیل ساعت کار موظف هفتگی خواهان از ۳۰ ساعت به ۲۴ ساعت صادر و اعلام می‌گردد. ب - شعبه دوم دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده کلاسه‌های ۱۹۲۸/۸۷ و ۲۰۰۲/۸۷ موضوع شکایت خانم گلبهار تقی‌زاده کلیدبری و خانم بهناز امیری شبلی به طرفیت سازمان آموزش و پرورش به خواسته اعتراض به افزایش ساعت کار از ۲۴ به ۳۰ ساعت به شرح دادنامه شماره ۵۸۳ و ۵۸۴ مورخ ۱۳۸۸/۳/۲۶ چنین رأی صادر نموده است، نظر به اینکه طی بخشنامه شماره ۷۱۰/۴۵ مورخ ۱۳۸۴/۷/۱۰ وزارتی اعلام گردیده کلیه افرادی که در رشته مشاور مدرسه اشتغال می‌یابند ملزم به ۳۰ ساعت کار موظف در هفته می‌باشند و دلیلی بر ابطال بخشنامه مذکور ذکر نشده‌است و مستفاد از دادنامه ۳۳ الی ۳۹ مورخ ۱۳۸۵/۲/۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری نیز تعیین حداقلی ساعت تدریس متصدیان مشاغل آموزشی با اصلاح قسمت آخر ماده ۲۰ دستورالعمل نحوه احتساب تجربه آموزشی موضوع تبصره یک آیین‌نامه اجرایی طرح طبقه‌بندی مشاغل معلمان بعهدده وزیر آموزش و پرورش می‌باشد، لذا تخلفی از مقررات ثابت نیست و حکم به رد شکایت مشارالیه صادر می‌گردد. ج - شعبه اول دیوان در رسیدگی به پرونده کلاسه ۱۹۴۳/۸۷ موضوع شکایت آقای خسرو پارسیان به طرفیت سازمان آموزش و پرورش استان مازندران به‌خواسته تقلیل ساعت کار مشاور به شرح دادنامه شماره ۳۷۲ مورخ ۱۳۸۸/۲/۲۳ چنین رأی صادر نموده‌است، نظر به اینکه طی بخشنامه شماره ۷۱۰/۴۵ مورخ ۱۳۸۴/۷/۱۰ وزارتی اعلام گردیده که کلیه افرادی که در رشته مشاور مدرسه اشتغال می‌یابند ملزم به ۳۰ ساعت کار موظف هفتگی می‌باشند و با توجه به اینکه حسب بخشنامه یادشده تصدی پست مشاور جهت شمول مقررات مزبور لزومی نداشته و صرف اشتغال در رشته مذکور کفایت می‌نماید و با عنایت به اینکه دلیلی بر ابطال بخشنامه مورد اشاره ارائه نگردیده و مستفاد از دادنامه شماره ۳۳ الی ۳۹

مورخ ۱۳۸۵/۲/۲۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری نیز تعیین حداقل ساعت تدریس متصدیان مشاغل آموزشی با اصلاح قسمت آخر ماده ۲ دستورالعمل نحوه احتساب تجربه آموزشی موضوع تبصره یک آیین نامه اجرائی طرح طبقه بندی مشاغل معلمان به عهده وزیر آموزش و پرورش می باشد، علیهذا تخلفی از حیث نقض قوانین و مقررات از ناحیه مشتکی عنه ثابت نبوده و حکم به رد شکایت صادر و اعلام می گردد. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می نماید.

«رأی هیأت عمومی»

الف - تعارض بین دادنامه های فوق الذکر محرز و مسلم است. ب - با عنایت به اینکه به دلالت اصلاحیه ماده ۲ دستورالعمل نحوه احتساب تجربه آموزشی موضوع تبصره یک ماده یک آیین نامه اجرایی طرح طبقه بندی مشاغل معلمان کشور مصوب شورای امور اداری و استخدامی کشور تعیین حداقل ساعات تدریس متصدیان مشاغل آموزشی موضوع مقررات فوق به عهده وزیر آموزش و پرورش می باشد و وزارت آموزش و پرورش با استفاده از اختیارات قانونی خود به شرح بخشنامه شماره ۷۱۰/۱۰۲ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۲۸ ساعات کار مشاوران را ۳۰ ساعت در هفته تعیین کرده است و تعیین مدت مزبور مغایرتی با قوانین و مقررات ندارد، بنابراین دادنامه شماره ۳۷۲ مورخ ۱۳۸۸/۲/۲۳ شعبه اول دیوان و دادنامه های شماره ۵۸۳ و ۵۸۴ مورخ ۱۳۸۸/۳/۲۶ شعبه دوم دیوان که متضمن این معنی است، صحیح و موافق قانون می باشد. این رأی به استناد بند ۲ ماده ۱۹ و ماده ۴۳ قانون دیوان عدالت اداری برای شعب دیوان و سایر مراجع اداری ذیربط در موارد مشابه لازم الاتباع است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۲۲ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۵)

۱۰. رأی شماره ۷۵۴ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در خصوص وجوب پرداخت تفاوت حقوق گروه قبلی با گروه جدید آن دسته از مستخدمین قضایی که بدون محکومیت انتظامی و به لحاظ ضرورت و مقتضیات دستگاه قضایی که در مشاغل با گروه پایین‌تر منصوب می‌شوند مادامی که در مشاغل مذکور خدمت می‌نمایند

تاریخ دادنامه: ۱۳۸۸/۱۰/۲۱

شماره دادنامه: ۷۵۴

کلاس پرونده: ۷۸۸/۸۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: مدیرکل کارگزینی قضات.

موضوع شکایت و خواسته: اعلام تعارض آراء صادره از شعب اول و بیست و سوم (شعبه دوم تشخیص).

مقدمه: الف - شعبه اول در رسیدگی به پرونده کلاسه ۲۷۹۲/۸۴ موضوع شکایت آقای سعید هیکلی چهارطاق به طرفیت معاونت اجرایی قوه قضائیه به خواسته ابطال حکم کارگزینی شماره ۵۱۱۰۹۵ - ۸۴ مورخ ۱۳۸۴/۲/۱۷ و صدور حکم کارگزینی جدید بر مبنای حقوق و مزایای گروه شغلی پنجم به شرح دادنامه شماره ۱۴۵۰ مورخ ۱۳۸۶/۷/۳۰ چنین رأی صادر نموده است، با توجه به بررسی اوراق و محتویات پرونده نظر به اینکه به موجب ابلاغ کارگزینی شماره ۸۳-۴۸۵۹۸۶ مورخ ۱۳۸۳/۴/۳۰ گروه شغلی شاکی گروه ۵ بوده و به دلالت حکم کارگزینی شماره ۵۱۱۰۹۵ - ۸۴ مورخ ۱۳۸۴/۲/۱۷ گروه نامبرده به ۴ تنزل یافته‌است و با عنایت به اینکه به استناد بند ۹ آیین‌نامه تعیین گروه‌های شغلی و ضوابط مربوط به تغییر مقام و ارتقاء گروه قضات مصوب ۱۳۸۱/۱۱/۱۹ ریاست محترم قوه قضائیه، «قضاتی که در اجرای ماده ۱۱۳ اصلاح قانون تشکیل دادگاه‌های عمومی انقلاب در مشاغل گروه پایین‌تر منصوب می‌شوند، تفاوت حقوق گروه قبلی آنان با گروه جدید پرداخت خواهد شد و این تفاوت در

افزایش گروه بعدی کسر خواهد شد و با لحاظ اینکه تغییر گروه شاکی نیز ناشی از اجرای ماده ۱۳ قانون اصلاح قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب بوده بنابراین شکایت نامبرده در حد استحقاق وی به دریافت تفاوت حقوق گروه قبل و گروه جدید موجه تشخیص و حکم به ورود شکایت مبنی بر پرداخت تفاوت حقوق گروه قبلی شاکی و گروه جدید ایشان صادر و اعلام می‌نماید. ب - شعبه بیست و سوم دیوان در رسیدگی به پرونده کلاسه ۳۴۷/۸۶ موضوع شکایت آقای ولی اسدی به طرفیت وزارت دادگستری به خواسته تقاضای ورود به اقامه دعوی مدنی جهت مطالبه کلیه خسارات مزایای گروه شغلی ۵ از تاریخ ۱۳۸۳/۱۰/۲۸ و الزام خوانده به برقراری وضعیت گروه شغلی ۵ از تاریخ مزبور به شرح دادنامه شماره ۱۰۵۰ مورخ ۱۳۸۷/۵/۱۹ چنین رأی صادر نموده است، صرفنظر از اینکه خوانده در لایحه دفاعیه قرار گرفتن شاکی در گروه ۴ را طبق ضوابط و مقررات و آیین‌نامه تعیین گروههای شغلی دانسته و تضييع حق شاکی را منتفی اعلام نموده است نظر به اینکه عزل و نصب قضات مطابق قانون اساسی با ریاست محترم قوه قضائیه می‌باشد و احکام صادره از کارگزینی به موجب ابلاغهای صادره توسط ریاست محترم قوه قضائیه تنظیم می‌گردد و شاکی در زمان تصدی ریاست شعبه ۱۰۳ دادگاه عمومی شهرستان بروجرد دارای گروه ۵ بوده و در شعبه ۵ دادگاه عمومی شهرستان بروجرد به عنوان رئیس درجه ۲ و باگروه ۴ به وی ابلاغ گردیده است، بدیهی است صدور احکام کارگزینی وفق ابلاغهای قضایی صورت گرفته است و در این حد تخلف از قانون و یا تضييع حق مشهود نیست. ج - شعبه دوم تشخیص دیوان در رسیدگی به پرونده کلاسه ۳۳۹/۸۷ موضوع تقاضای اعمال ماده ۱۸ قانون دیوان عدالت اداری نسبت به دادنامه شماره ۱۰۵۰ مورخ ۱۳۸۷/۵/۱۹ شعبه بیست و سوم به شرح دادنامه شماره ۳۴۵ مورخ ۱۳۸۷/۱۱/۳۰ چنین رأی صادر نموده است، نظر به اینکه اولاً وزارت دادگستری و اداره کل کارگزینی آن وزارت به عنوان مجری تصمیمات کمیسیون نقل و انتقالات عمل نموده و در نتیجه نقشی در تضييع حقوق احتمالی شاکی نداشته است و لذا اعلام وزارت مذکور به عنوان طرف شکایت فاقد وجاهت قانونی است. ثانیاً با توجه به اینکه نامبرده در تاریخ ۱۳۸۳/۱۰/۲۸ با ابلاغ شماره ۴/۳/ق/۹۴۱۰ ریاست محترم قوه قضائیه از سمت ریاست شعبه ۱۰۳ دادگاه

عمومی شهرستان بروجرد که دارای گروه شغلی ۵ بوده به سمت دادرس علی البدل دادگاه عمومی آن شهرستان منصوب گردیده و در راستای این تغییر سمت از گروه ۵ به گروه ۴ تنزل یافته است و اقدام مذکور منافی حق مکتسب شاکی نمی باشد، زیرا گروه ۵ متعلق به عنوان ریاست شعبه بوده است که پس از تغییر سمت به هر دلیل، گروه متناسب با پایه مسئولیت بعدی را دریافت نموده است. بنابه مراتب مورد از مصادیق مقررات ماده ۱۸ قانون دیوان عدالت اداری تشخیص نگردیده و نتیجتاً دادنامه شماره ۱۰۵۰ مورخ ۱۳۸۷/۵/۱۹ صادره از شعبه ۲۳ دیوان موصوف عیناً تایید و استوار می گردد. لذا شکایت را غیرموجه تشخیص و رأی به رد شکایت صادر و اعلام می نماید. هیأت عمومی دیوان در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می نماید.

«رأی هیأت عمومی»

الف - تعارض در مدلول دادنامه های فوق الذکر محرز بنظر می رسد. ب - منطوق ماده ۹ آیین نامه تعیین گروه های شغلی و ضوابط مربوط به تغییر مقام و ارتقاء گروه قضات منصوب ۱۳۸۱/۱۱/۹ ریاست قوه قضائیه و همچنین مدلول و ملاک مقررات عمومی استخدامی از جمله تبصره ۲ ماده ۳۶ قانون استخدام کشوری که در مقام سکوت مقررات خاص استخدامی قضات به عنوان قواعد و مقررات عمومی لازم الاتباع می باشد مبین وجوب پرداخت تفاوت حقوق گروه قبلی با گروه جدید آن دسته از مستخدمین قضایی که بدون محکومیت انتظامی و به لحاظ ضرورت و مقتضیات دستگاه قضایی در مشاغلی با گروه پایین تر منصوب می شوند، مادامی که در مشاغل مذکور خدمت می نمایند، می باشد. بنابراین دادنامه شماره ۱۴۵۰ مورخ ۱۳۸۶/۷/۳۰ شعبه اول دیوان عدالت اداری در حدی که متضمن این معنی است صحیح و منطبق با مقررات قانونی تشخیص می گردد. این رأی به استناد بند یک ماده ۱۹ و ماده ۴۳ قانون دیوان عدالت اداری برای شعب دیوان و سایر مراجع اداری ذیربط در موارد مشابه لازم الاتباع است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۱۷ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۷)

بخش چهارم:

استثنائات قضایی و نظریات مشورتی^۲

۱- استثنائات قضایی دفتر آموزش روحانیون و تدوین متون فقهی از مراجع عظام تقلید

۲- نظریات مشورتی اداره کل امور حقوقی و اسناد و امور مترجمین قوه قضائیه

الف : استفتانات :

۱. استفتاء ۶۹۷ : مسؤول ديه جنایت بر میت

پرسش:

شخصی مرتکب قتل عمد گردیده و پس از قتل اقدام به آتش زدن جسد میت نموده است؛ دادگاه پس از مطالبه اولیای دم، متهم را محکوم به قصاص و پرداخت (یک صد دینار) ديه جنایت بر میت نموده است؛ بفرمایید: چنانچه محکوم علیه از پرداخت ديه جنایت بر میت اظهار عجز نماید، تکلیف چیست و مسؤول پرداخت چه کسی است؟

پاسخ:

آیت الله العظمی محمد تقی بهجت (ره)

مثل سایر دیون است و بعد از پرداخت صرف در وجوه خیر برای میت می شود و میراث نیست.

(۱۳۸۷/۰۸/۲۹)

آیت الله العظمی لطف الله صافی گلپایگانی

در فرض سؤال اگر قاتل در حال افلاس و عدم تمکّن، قصاص شود ادای صد دینار ظاهراً به عهده کسی نمی باشد و اگر با رضایت اولیای دم قصاص نشود و ديه بدهد هر وقت متمکّن شد صد دینار را نیز باید بپردازد والله العالم.

(۲ ذی القعدة ۱۴۲۹ هـ. ق.)

آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی

چنانچه اموالی داشته باشد باید از اموال او بردارند و شخص دیگری در برابر آن مسؤولیت ندارد. همیشه موفق باشید.

(۱۳۸۷/۰۸/۰۱)

آیت الله العظمی حسین نوری همدانی

در فرض سؤال، دیه جنایت بر عهده خود جانی است و اگر معسر باشد بر عهده کس دیگر نیست.

(۱۳۸۷/۰۸/۱۹)

۲. استفتاء ۶۹۸۰: خسارت‌های افزون بر دیه

پرسش:

در یک سانحه رانندگی پیرمردی صدماتی می‌بیند و به علت بعضی از صدمات حدود دو ماه بعد فوت می‌کند، بفرمایید:
آیا علاوه بر دیه یک فرد مسلمان دیه یا ارش صدماتی که هیچ ارتباطی به فوت وی نداشته به اولیای دم تعلق می‌گیرد یا خیر؟

پاسخ:

آیت الله العظمی محمد تقی بهجت (ره)

غیر از دیه کامل، چیز دیگری تعلق نمی‌گیرد.

(۱۳۸۷/۰۷/۱۰)

آیت الله العظمی جعفر سبحانی

هرگاه بین جرح عضو و قتل نفس فاصله زمانی قابل ملاحظه باشد و از طرف دیگر مرگ طرف دیگر مستند به جرح پیشین نباشد مقتضای قاعده این است که دو دیه بپردازد برای تقریب مطلب هرگاه فردی دست کسی را بشکند و دیه بپردازد و دست او بهبودی یابد بعداً او را بکشد قهراً دیه متعدد خواهد بود و مؤید این فتوی روایت صحیحہ ابی عبیده الحذاء است والله العالم.

(۲۸ جمادی الآخر ۱۴۲۹ هـ.ق.)

آیت الله العظمی لطف الله صافی گلپایگانی

در صورتی که بعضی صدمات هیچ گونه تأثیری در فوت وی نداشته مثلاً پایش شکسته اگر با صدماتی که منجر به فوت شده مثل ضربه به سر با هم واقع شده چنان که ظاهر سؤال همین است اولیای دم جز دیه کامله حق مطالبه دیه دیگر یا ارش ندارند والله العالم.
(۶ رجب المرجب ۱۴۲۹ هـ.ق)

آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی

در فرض سؤال فقط دیه فوت تعلق می گیرد. همیشه موفق باشید.
(۱۳۸۷/۰۴/۲۲)

آیت الله العظمی حسین نوری همدانی

در فرض سؤال، اگر در یک سانحه، صدماتی بر فردی وارد شود که منجر به درگذشت وی گردد، فقط دیه نفس بر عهده تصادف کننده می باشد.
(۱۳۸۷/۰۵/۰۵)

۳. استفتاء ۶۹۸۱: معیار تشخیص نوع طلاق

پرسش:

چنانچه زن و شوهری در زندگی مشترک دچار اختلاف شوند و مرد تقاضای طلاق زن را بنماید و دادگاه نیز حکم طلاق را صادر و نوع آن را رجعی اعلام نماید؛ اما سردفتر ازدواج و طلاق پس از دریافت قسمتی از مهریه از زوج مبلغ بسیار کمی به عنوان بذل از ناحیه زوجه به زوج برمی گرداند و طلاق را خلعی اعلام می کند (یادآور می شود که زوج در حال پرداخت مهریه زوج از قرار هر ماه یک سکه تمام بهار آزادی است)، بفرمایید:

الف. آیا سردفتر ازدواج و طلاق می تواند نوع طلاق را تغییر دهد؟

ب. نوع طلاق خلعی است یا رجعی

ج. با توجه به مطالب فوق آیا مرد حق رجوع دارد؟

پاسخ:

آیت الله العظمی محمد تقی بهجت (ره)

اگر با توافق مرد طلاق رجعی به طلاق خلع تغییر داده شده و طلاق خلع با شرایط اجرا شده است با شرایط، نوع طلاق خلعی است و نافذ است و در نتیجه مرد حق رجوع ندارد.

(۱۳۸۷/۰۵/۱۵)

آیت الله العظمی جعفر سبحانی

هرگاه مرد با علم به این که حکم دادگاه طلاق رجعی بوده ولی آگاهانه به طلاق خلعی تن داده است طلاق صحیح است و مرد حق رجوع ندارد مگر این که زن از بذل خود برگردد والله العالم.

(۲۱ شعبان المعظم ۱۴۲۹ هـ. ق.)

آیت الله العظمی سید علی سیستانی

- الف . معیار در تعیین نوع طلاق توافق زن و شوهر است.
- ب . اگر نفرت از طرف زوجه نبوده طلاق رجعی است.
- ج . در صورت رجعی بودن حق رجوع دارد.

(۱۳۸۷/۰۶/۱۱)

آیت الله العظمی لطف الله صافی گلپایگانی

از قضیه شخصیه اطلاع ندارم. به طور کلی طلاق خلع آن است که زنی به شوهرش مایل نیست و تمام مهر یا قسمتی از آن و یا مال دیگر خود را به او می‌بخشد که شوهر او را طلاق دهد و چنانچه در غیر این فرض طلاق به نحو خلعی واقع شده باشد خلع باطل و لکن طلاق به نحو رجعی واقع شده و در فرض سؤال در صورتی که طرفین قصد رجوع دارند احتیاط آن است که قبل از اتمام عده و قبل از رجوع زوج، زوجه نسبت به مقدار از مهرش که بذل نموده رجوع نماید بعد از آن مرد رجوع کند والله العالم.

(۲ شعبان المعظم ۱۴۲۹ هـ. ق.)

آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی

سردفتر حق تغییر نوع طلاق را بدون اطلاع و رضایت زوج ندارد و در فرض سؤال طلاق باطل است. همیشه موفق باشید.

(۱۳۸۷/۰۵/۰۳)

۴. استفتاء ۷۰۴۹: عدم تسری ضمانت از اجاره بها به اجرت المثل

پرسش:

هرگاه خانه‌ای را به مبلغ ماهیانه یکصد هزار تومان اجاره دهند و شخصی ضامن اجاره بها شود ولی بر اثر بطلان عقد به جای اجاره بها اجرت المثل لازم گردد و اجرت المثل یکصد و پنجاه هزار تومان باشد، آیا ضامن مسؤول پرداخت اجرت المثل است یا ضمانت او مختص به اجرت المسمی است. آیا نسبت به مابه‌التفاوت آنها ضمانتی دارد؟

پاسخ:

آیت الله العظمی جعفر سبحانی

تعهد ضامن در حد وجه اجاره‌ای است که در اجاره نامه آمده است و اجرة المثل مورد تعهد نبوده است.

(۲ رمضان المبارک ۱۴۲۹ هـ.ق)

آیت الله العظمی لطف الله صافی گلپایگانی

اگر ضمانت صحیح باشد به این که کسی در منزلی با اجاره بهای معین ساکن شده و مدت اجاره تمام شده و مستأجر اجاره بها را نپرداخته و بالنتیجه مدیون موجر شده و در این حال کسی ضامن دین او شده سپس معلوم شده که اجاره باطل بوده است در این صورت ضمانت مخصوص اجرت المسمی است در صورتی که اجرت المثل زیادتیر نباشد والا نسبت به مابه‌التفاوت نیز ضمانتی نیست والله العالم.

(۲ رمضان ۱۴۲۹ هـ.ق)

آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی

در صورتی که اجاره باطل شود ضمان نیز باطل می شود مگر این که تصریح به خلاف آن شده باشد. همیشه موفق باشید.

(۱۳۸۷/۰۶/۱۸)

۵. استفتاء ۷۰۵۱: صحت یا عدم صحت ضمانت بازگرداندن عین مستأجره به موجر

پرسش:

آیا ضمانت نسبت به بازگرداندن عین مستأجره به موجر بعد از تمام شدن مدت اجاره صحیح است یا نه، و در صورت صحت آیا ضمان اصطلاحی است یا خیر؟

آیت الله العظمی جعفر سبحانی

اشکال ندارد و ضمان اصطلاحی است بسان ضمان درک که فردی ضامن می شود اگر عین مستحق للغير درآمد او ضامن باشد.

(۲ رمضان المبارک ۱۴۲۹ هـ.ق.)

آیت الله العظمی لطف الله صافی گلپایگانی

صحیح نیست والله العالم.

(۲ رمضان ۱۴۲۹ هـ.ق.)

آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی

آری ضمانت صحیح است و ضمان اصطلاحی است. همیشه موفق باشید.

(۱۳۸۷/۰۶/۱۸)

ب : نظریات مشورتی

۱. عدم جواز تجدید کارشناسی قیمت ملک پس از صدور حکم قطعی

اجرای احکام با توجه به اعتبار حکم قطعی و اینکه فقط تکلیف اجرای حکم را دارد حق تجدید کارشناسی برای تعیین قیمت عادلانه روز ملک را باستناد تبصره ماده ۱۹ قانون کارشناسان رسمی دادگستری مصوب ۱۳۸۱ ندارد مگر این که در حکم دادگاه تصریح به انجام یا تجدید کارشناسی در مرحله اجرای احکام گردیده باشد و مبلغ مقطوعاً تعیین نشده باشد. بدیهی است تا قبل از صدور حکم قطعی، دادگاه در اثنای رسیدگی وفق مقررات مواد ۲۵۷ به بعد قانون آیین دادرسی در امور مدنی مجاز به تجدید کارشناسی می‌باشد.
(نظریه شماره ۷/۳۴۹۶ مورخ ۱۳۸۸/۶/۸)

۲. ملاک تعلق گرفتن هزینه حق اجرا و معافیت از پرداخت حق الاجرا در صورت

توقف عملیات اجرایی اخذ مهریه

مستفاد از منطوق و مفهوم قسمت اول ماده ۱۶۰ قانون اجرای احکام مدنی این است که حق اجراء پس از ابلاغ اجرائیه و انقضای ده روز تعلق خواهد گرفت. بنابراین، در مواردی که طرفین بعد از ابلاغ اجرائیه و انقضای ده روز مذکور، سازش کنند یا بین خود ترتیبی برای اجرای حکم بدهند بر طبق قسمت دوم ماده مذکور، نصف حق اجراء باید از محکوم علیه دریافت گردد و در صورتی که قبل از ابلاغ اجرائیه یا بعد از ابلاغ ولی قبل از انقضای ده روز مذکور طرفین سازش کنند یا ترتیبی برای اجرای حکم بدهند حق اجراء تعلق نخواهد گرفت. اضافه می‌شود که به موجب ماده ۹۸ قانون تنظیم برخی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰ که وارد بر ماده ۱۶۰ قانون اجرای احکام مدنی سال ۱۳۵۶ است چنانچه زوجه پس از صدور اجرائیه در خصوص وصول مهریه و لازم الاجراء شدن (اعم از اجرائیه اسناد رسمی و آراء محاکم و مراجع قضائی) به هر علت از ادامه عملیات اجرائی منصرف شود زوج از پرداخت نیم

عشر دولتی معاف خواهد بود. لازم به ذکر است که مقررات ماده ۹۸ قانون تنظیم برخی از مقررات مالی دولت مصوب سال ۱۳۸۰ طبق ماده ۱۵۶ قانون برنامه چهارم برای دوره این برنامه تمدید شده است.

(نظریه شماره ۷/۳۴۹۸ مورخ ۱۳۸۸/۶/۸)

۳. مقام صالح رسیدگی به جرایم مربوط به استفاده غیر مجاز از وسایل مخابراتی

ماده ۱۴ قانون تأسیس شرکت مخابرات ایران مصوب ۱۳۵۰/۴/۲ با اصلاحات بعدی و تبصره های ذیل آن، ناظر به دو وضعیت است، نخست استفاده غیرمجاز از وسایل مخابراتی عمومی یا اختصاصی به صفت کلی و دوم اینکه استفاده غیرمجاز از وسایل مخابراتی به وقوع بزهی بیانجامد. در صورت نخست نیازی به مداخله مقام قضائی نیست و شرکت مخابرات برابر مقررات موصوف انجام وظیفه و با متخلف برخورد خواهد کرد ولی چنانچه استفاده غیرمجاز از وسایل مخابراتی به تحقق بزهی منجر شود، مقام قضائی حسب مورد و براساس قوانین جزائی مربوط اتخاذ تصمیم خواهد نمود. با توجه به مراتب بالا، تعارضی بین مندرجات ماده ۱۴ قانون تأسیس شرکت مخابرات و ماده ۶۴۱ قانون مجازات اسلامی وجود ندارد.

(نظریه شماره ۷/۳۵۱۶ مورخ ۱۳۸۸/۶/۹)

۴. پلمپ محل فاقد پروانه توسط نیروی انتظامی

ماده ۷۳ قانون نظام صنفی کشور صریحاً کلیه قوانین و مقررات مغایر با این قانون از جمله مصوبات مجمع تشخیص مصلحت در خصوص تعزیرات حکومتی مربوط به اصناف و واحدهای صنفی موضوع این قانون را ملغی اعلام کرده است و مطابق ماده ۲۷ قانون یادشده، محل دایر شده توسط اشخاصی که پروانه دائم یا موقت برای آن صادر نشده باشد با اعلام اتحادیه از طرف نیروی انتظامی پلمپ می گردد و قانونگذار بجز پلمپ محل دایر شده کیفر دیگری را برای این اقدام پیش بینی ننموده است.

(نظریه شماره ۷/۳۵۸۷ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۴)

۵. حق استرداد وجه پرداختی بابت دین مدیون

در فرض مطروحه، چنانچه پرداخت دین مدیون از ناحیه شخص ثالث به حکم قانون یا به منظور دفع ضرر از خودش باشد نظیر پرداخت وجه الرهانه جهت امکان صدور سند رسمی انتقال و یا پرداخت بهای مصرفی آب و برق و تلفن و غیره از باب جلوگیری از قطع آنها و نظایر آن باشد پرداخت کننده حق استرداد وجه پرداختی را از مدیون خواهد داشت.

(نظریه شماره ۷/۳۵۹۰ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۴)

۶. سرایت اعسار محکوم علیه در خصوص یک محکومیت مالی به محکومیت‌های دیگر

با عنایت به ماده ۵۰۹ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی و ماده ۲۰ آیین نامه اجرائی ماده ۶ قانون نحوه اجرای محکومیت‌های مالی، اگر کسی محکومیت‌های متعدد مالی، له شخص واحدی داشته باشد حکم اعسار صادره نسبت به یکی از محکومیت‌ها شامل محکومیت‌های دیگر محکوم علیه نیز می شود و مانع بازداشت محکوم علیه است اعم از اینکه محکوم علیه بطور مطلق معسر شناخته شود یا با احراز اعسار حکم به تقسیط محکوم به صادر گردد.

(نظریه شماره ۷/۳۶۱۳ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۴)

۷. لزوم رعایت ترتیب در اجرای محکومیت مالی متعدد محکوم علیه

در خصوص محکومیت‌های مالی متعدد محکوم علیه، له شخص واحد و صدور حکم به تقسیط محکوم به پس از احراز اعسار محکوم علیه، ترتیب اجرای احکام، با توجه به تاریخ محکومیت در طول یکدیگر انجام پذیر است، مثلاً پس از پایان اقساط مربوط به محکوم به «مهریه» نوبت پرداخت اقساط محکوم به «نفقه ایام گذشته» شروع می شود.

(نظریه شماره ۷/۳۶۱۳ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۴)

۸. مقام صالح تشخیص صحت نظر کارشناسی

کارشناسی به عنوان یکی از دلائل، برای قاضی طریقت دارد، بنابراین اگر نظر کارشناس با اوضاع و احوال مسلم قضیه مغایرت و مابینت نداشته باشد، قابل ترتیب اثر است و اصولاً تشخیص صحت اظهار نظر کارشناس بعهده مقام قضائی است و اعتراض به نظر کارشناس یا هیأت کارشناسی وقتی قابل ترتیب اثر است که مبتنی بر ایراد و اشکال موجه باشد و در اینصورت موضوع به کارشناسان دیگر ارجاع می شود. اما چنانچه اعتراض به نظریه کارشناس کلی و بدون ذکر علت موجه باشد و نظریه کارشناس فاقد ایراد و با اوضاع و احوال مسلم قضیه هم مغایرت نداشته باشد، اعتراض به نظریه کارشناس قابل ترتیب اثر نیست و قانوناً موجهی برای ارجاع به هیأت های بعدی کارشناسی به جهت این اعتراض نیست.

(نظریه شماره ۷/۳۶۱۴ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۴)

۹. امکان تعدد وکیل بعد از مرحله تحقیقات مقدماتی

طبق ماده ۱۲۸ قانون آیین دادرسی کیفری در مرحله تحقیقات مقدماتی متهم می تواند فقط یک وکیل همراه داشته باشد بدون این که وکیل مذکور بتواند در امر تحقیق مداخله کند لکن در مرحله دادرسی طبق ماده ۱۸۵ همان قانون هر یک از طرفین می تواند بیش از یک وکیل داشته باشد و به بیان دیگر بعد از مرحله تحقیقات مقدماتی تعداد وکلای که هر یک از طرفین می توانند داشته باشند فقط دو نفر است.

(نظریه شماره ۷/۳۶۲۲ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۵)

۱۰. غیر مالی بودن دعاوی اعتراض به تصمیم هیأت هفت نفره

اعتراض بر تصمیم هیأت هفت نفره موضوع تبصره یک ماده واحده قانون مرجع تشخیص اراضی موات و ابطال اسناد آن مصوب ۶۵/۹/۳۰ در مورد موات شناختن زمینی، در واقع اعتراض به تشخیص هیأت هفت نفره است لذا اینگونه دعاوی غیرمالی محسوب

می‌گردد و رأی وحدت رویه شماره ۷-۶۲/۳/۲ هیأت عمومی دیوان عالی کشور در مورد مشابه دعوی را غیرمالی شناخته است.

(نظریه شماره ۷/۳۶۲۶ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۵)

۱۱. اطلاق مسئولیت تجدیدنظرخواه نسبت به پرداخت هزینه دادرسی

توجهاً به مواد ۵۰۳ و ۵۳ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی، پرداخت هزینه دادرسی در مرحله تجدیدنظر به عهده تجدیدنظرخواه است و صدور حکم اعسار از پرداخت هزینه دادرسی موقتاً تجدیدنظرخواه را از پرداخت هزینه دادرسی طبق ماده ۵۰۴ قانون مذکور معاف می‌کند و طبق ماده ۵۱۴ از قانون فوق الذکر، هرگاه معسر به تأدیه تمام یا قسمتی از هزینه دادرسی متمکن گردد، ملزم به تأدیه خواهد بود، در این ماده به نوع حکم دادگاه اشاره نشده است نتیجتاً شرط دریافت هزینه دادرسی صدور حکم به نفع تجدیدنظرخواه نیست و در صورت خروج وی از اعسار، اجرای احکام مدنی با دستور اداری دادگاه صادرکننده حکم وفق قانون اجرای احکام مدنی در مقام وصول هزینه دادرسی بر می‌آید.

(نظریه شماره ۷/۳۶۴۲ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۵)

۱۲. غیر قانونی بودن حبس صرفاً به لحاظ محکومیت به پرداخت ضرر و زیان

به محض اجرای مجازات محکوم علیه باید آزاد شود و نگهداری وی در زندان به لحاظ محکومیت به پرداخت ضرر و زیان ناشی از جرم مجوز قانونی ندارد مگر اینکه قبل از آزادی از زندان محکوم له تقاضای اعمال ماده ۲ قانون نحوه اجرای محکومیتهای مالی مصوب سال ۱۳۷۷ را کرده باشد و اضافه می‌شود که منظور از تأمین مقرر در تبصره ۲ ماده ۱۳۹ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری تأمین مأخوذه وفق مقررات ماده ۱۳۲ این قانون است و در مواردی که قرار تأمین خواسته باستناد ماده ۷۴ قانون مذکور صادر می‌شود و در قبال آن اموالی از متهم تأمین می‌گردد این تأمین تا صدور رأی قطعی باقی خواهد ماند.

(نظریه شماره ۷/۳۶۴۴ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۵)

۱۳. غیر قانونی بودن حبس به لحاظ محکومیت به پرداخت دیه مؤجل

نگهداری محکوم علیه در زندان پس از پرداخت جزای نقدی به لحاظ محکومیت به پرداخت دیه در حالیکه مهلت پرداخت آن فرا نرسیده است فاقد مجوز قانونی است.

(نظریه شماره ۷/۳۶۴۴ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۵)

۱۴. لزوم تسلیم تصویر وکالتنامه جهت ارائه اظهارنامه و عدم ضرورت ابطال تمبر

مالیاتی

اولاً، وکیل برای تسلیم اظهارنامه لزوماً بایستی تصویر وکالتنامه خویش را نیز ضمیمه کند و بدون ارائه وکالتنامه، اظهارنامه از وی قابل پذیرش نیست. ثانیاً، چون در آیین نامه تعرفه حق الوکاله، حق المشاوره و هزینه سفر وکلای دادگستری و وکلای موضوع ماده ۱۸۷ قانون برنامه سوم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوب ۸۵/۴/۲۷ برای تنظیم و تسلیم اظهارنامه از طرف وکیل تعرفه و حق الزحمه ای تعیین نشده لذا دلیلی بر ابطال تمبر وکالتنامه مالیاتی به میزان دعاوی غیرمالی برای تقدیم اظهارنامه وجود ندارد.

(نظریه شماره ۷/۳۶۴۸ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۵)

۱۵. عدم لزوم پرداخت هزینه دادرسی برای واخواهی در امور کیفری

با توجه به مقررات بند ۳ قانون نحوه وصول درآمدهای دولت و نحوه مصرف آن در موارد معین مصوب ۱۳۷۳ برای واخواهی از رأی غیابی کیفری هزینه دادرسی پیش بینی نشده است. بنابراین تقاضای واخواهی در امور کیفری مستلزم هزینه ای نمی باشد.

(نظریه شماره ۷/۳۶۷۳ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۶)

۱۶. غیر مالی بودن دعوای اعسار و لزوم پرداخت هزینه دادرسی

با عنایت به رأی وحدت رویه شماره ۶۶۲ مورخ ۱۳۸۲/۷/۲۹ هیأت عمومی دیوانعالی کشور که دعوی اعسار غیر مالی است لذا به دعوی اعسار از هزینه دادرسی، هزینه دادرسی دعای غیر مالی تعلق می گیرد و مستنداً به ماده ۵۰۷ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی مصوب ۱۳۷۹ دعوی اعسار باید بطرفیت خواننده اصلی دعوی طرح شود.

(نظریه شماره ۷/۳۶۸۱ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۶)

۱۷. احتساب تقدیم دادخواست اعسار از هزینه دادرسی به عنوان رفع نقص

در فرض استعلام چنانچه در مورد پرداخت هزینه دادرسی برای خواهان اخطار رفع نقص صادر شود تقدیم دادخواست اعسار از پرداخت هزینه دادرسی در فرجه قانونی از سوی خواهان رفع نقص محسوب می شود.

(نظریه شماره ۷/۳۶۸۱ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۶)

۱۸. قابلیت اجرای حکم اعسار قبل از قطعیّت

حکم اعسار از احکامی است که قبل از قطعیّت قابل اجرا است و با قبول اعسار توسط دادگاه بدوی و صدور حکم به تقسیط محکوم به، محکوم علیه از زندان آزاد می شود و بازداشت مجدد محکوم علیه منوط به فسخ حکم از طرف دادگاه تجدیدنظر و یا خودداری محکوم علیه از پرداخت قسط یا اقساط است که در این صورت به درخواست محکوم له، محکوم علیه بازداشت خواهد شد. بنابراین چنانچه محکوم علیه پس از صدور حکم به تقسیط و قبل از رسیدگی در مرجع تجدیدنظر از زندان آزاد شود مستندی وجود ندارد که این امر تخلف انتظامی محسوب می شود.

(نظریه شماره ۷/۳۷۱۳ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۸)

۱۹. الزام بازپرس به رفع نقص اعلامی از سوی دادگاه

چنانچه دادستان یا دادیار اظهارنظر تحقیقات بازپرس را ناقص ببیند می تواند تکمیل آن را بخواهد و بازپرس مکلف است تقاضای قانونی دادستان را اجراء نماید زیرا طبق بند هـ ماده ۳ اصلاحی ۸۱/۷/۲۸ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب حتی اگر بازپرس تحقیقات خود را کامل بداند بازهم دادستان می تواند تکمیل موارد نقص را از بازپرس بخواهد و در نتیجه امتناع از اجرای آن تخلف انتظامی محسوب می شود.

(نظریه شماره ۷/۳۷۱۴ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۸)

۲۰. عدم شمول تعرفه های هزینه دادرسی مذکور در قانون بودجه ۱۳۸۸ نسبت به

پرونده های شورای حل اختلاف

قانون بودجه مصوب ۸۸ در خصوص تعرفه های هزینه دادرسی شامل دعاوی کیفری و مدنی طرح شده در دادرسی و دادگاههای دادگستری می باشد و منصرف از شورای حل اختلاف می باشد و قانون شوراهای حل اختلاف قانون خاص بوده و کماکان در مورد دعاوی طرح شده در آن مرجع قابل اعمال بوده و مشمول قانون بودجه ۸۸ نمی گردد.

(نظریه شماره ۷/۳۷۱۷ مورخ ۱۳۸۸/۶/۱۸)

بخش پنجم:

مصوبات هیأت وزیران

۱. الحاق یک تبصره به ماده (۷) آیین نامه اجرایی قانون ممنوعیت به کارگیری اسامی،

عناوین و اصطلاحات بیگانه

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۱۰/۲۰ بنا به پیشنهاد شماره ۲۱/۲۰/۱۳۲۶-۲۶۶۷۵ مورخ ۱۳۸۷/۱۲/۱۱ وزارت امور اقتصادی و دارایی و به استناد تبصره (۱۰) ماده واحده قانون ممنوعیت به کارگیری اسامی، عناوین و اصطلاحات بیگانه - مصوب ۱۳۷۵- تصویب نمود: متن زیر به عنوان تبصره به ماده (۷) آیین نامه اجرایی قانون ممنوعیت به کارگیری اسامی، عناوین و اصطلاحات بیگانه موضوع تصویب نامه شماره ۱۶۹۴۱/ت/۱۷۷۸۸-هـ مورخ ۱۳۷۸/۴/۱۴ الحاق می شود:

تبصره - مؤسسات که در سایر کشورها محصولات با نام تجاری خاص تولید می نمایند، در صورت سرمایه گذاری در ایران، می توانند در ثبت شرکت سرمایه پذیر و عرضه محصولات تولید شده در ایران، با رعایت سایر قوانین و مقررات مربوط، از نام شرکت خارجی سرمایه گذار و نام تجاری خاص محصولات یاد شده استفاده نمایند و تفاوت و محدودیتی برای تبلیغات اینگونه محصولات، با موارد مشابه داخلی نخواهد بود.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۰۴ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱)

۲. آیین نامه اجرایی تبصره (۵) الحاقی به ماده (۴) قانون تأمین اجتماعی - مصوب ۱۳۸۷.

وزیران عضو کمیسیون امور اجتماعی و دولت الکترونیک در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۳/۳ بنا به پیشنهاد شماره ۱۳۸۱۱/ص/۸۷ مورخ ۱۳۸۷/۸/۱۲ وزارت رفاه و تأمین اجتماعی و به استناد تبصره (۵) الحاقی به ماده (۴) قانون تأمین اجتماعی، موضوع ماده (۳) قانون اصلاح قانون تأمین اجتماعی و برخی قوانین مربوط به منظور تشویق کارفرمایان به تأدیه دیون معوقه سنواتی بابت حق بیمه و بیمه بیکاری کارکنان - مصوب ۱۳۸۷- و با رعایت تصویب نامه شماره ۱۶۴۰۸۲/ت/۳۷۳-هـ مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۰ آیین نامه اجرایی تبصره یاد شده را به شرح زیر تصویب نمودند:

ماده ۱- در این آیین نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

الف - قانون: قانون تأمین اجتماعی - مصوب ۱۳۵۴- و اصلاحات بعدی آن.

ب - سازمان: سازمان تأمین اجتماعی.

پ - کارگاه: کارگاههای موضوع بند (۳) ماده (۲) قانون که دارای مجوز فعالیت از مراجع ذیصلاح می‌باشند.

ت - بیمه‌شده: اشخاص حقیقی و مدیران اشخاص حقوقی غیردولتی که حقوق دریافت نمی‌نمایند.

ماده ۲- نرخ حق بیمه مطابق ماده (۲۸) قانون می‌باشد.

ماده ۳- مبنای کسر حق بیمه ماهانه بیمه‌شده، بین حداقل و حداکثر دستمزد قانونی زمان پرداخت خواهد بود و از ابتدای هر سال به میزان درصدی که طبق مقررات مصوب شورای عالی کار به سطوح دستمزد شاغلان اضافه می‌گردد، افزایش می‌یابد. در هر حال، مبنای پرداخت حق بیمه نباید از حداقل دستمزد کمتر و از حداکثر دستمزد مبنای کسر حق بیمه بیشتر باشد.

تبصره ۱- مبنای پرداخت حق بیمه ماهانه بیمه‌شده برای کسانی که بیش از ده سال سابقه پرداخت حق بیمه دارند عبارت از میانگین مبنای حق بیمه پرداختی در آخرین دوازده ماه قبل از تاریخ ثبت تقاضا است مشروط بر اینکه مبلغ مذکور کمتر از حداقل دستمزد مبنای پرداخت حق بیمه زمان پرداخت نباشد.

تبصره ۲- مبنای پرداخت حق بیمه ماهانه بیمه‌شده‌ای که کمتر از ده سال سابقه پرداخت حق بیمه دارد به انتخاب متقاضی بین حداقل و حداکثر دستمزد مبنای کسر حق بیمه خواهد بود.

تبصره ۳- دستمزد ماهیانه مبنای کسر حق بیمه بیمه‌شده در کارگاههای دارای دستمزد مقطوع موضوع ماده (۳۵) قانون از بیشترین دستمزد مقطوع کارگاه کمتر نخواهد بود.

ماده ۴- نحوه احتساب سوابق معوقه بیمه‌شده به شرح زیر تعیین می‌شود:

الف - کارفرمایان حقیقی و حقوقی غیردولتی که تا تاریخ تصویب این آیین‌نامه از طریق کارگاه‌های خود براساس ماده (۲۸) قانون اقدام به ارسال لیست و پرداخت حق بیمه نموده و یا طبق قانون معافیت از پرداخت سهم بیمه کارفرمایانی که حداکثر پنج نفر کارگر دارند - مصوب ۱۳۶۱- نسبت به ارسال لیست و پرداخت حق بیمه خود به همراه حق بیمه کارکنان شاغل در کارگاه اقدام نموده‌اند، سوابق آنها به استناد لیست‌های ارسالی و حق بیمه‌های پرداختی جزو سوابق بیمه‌ای کارفرما محسوب می‌شود.

تبصره - معادل سابقه پرداخت حق بیمه تا این تاریخ به حداکثر شرط سنی بیمه‌شده اضافه می‌گردد.

ب - بیمه‌شده‌ای که قبل از تاریخ تصویب این آیین‌نامه به استناد قانون اصلاح بند «ب» و تبصره (۳) ماده (۴) قانون تأمین اجتماعی - مصوب ۱۳۶۵- نسبت به عقد قرارداد و بیمه‌پردازی خود اقدام نموده است، می‌تواند با پرداخت حق بیمه موضوع ماده (۲) این آیین‌نامه (سهم بیمه‌شده و کارفرما) با ارسال لیست نسبت به ادامه بیمه‌پردازی خود اقدام نماید.

ج - کارفرمایانی که نسبت به بیمه نمودن خود اقدامی نکرده‌اند، با داشتن حداکثر پنجاه و پنج سال سن و رعایت ماده (۹۰) قانون می‌توانند با پرداخت ۲۷٪ حق بیمه موضوع ماده (۳) این آیین‌نامه و ارسال لیست مشمول احکام مقرر در این آیین‌نامه قرار گرفته و از مزایای قانونی آن برخوردار شوند و سوابق قبلی بیمه‌شده به شرط سنی موضوع این بند اضافه می‌شود.

د - کارفرمایانی که تا تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه اقدام به بیمه نمودن خود نزد سازمان نکرده‌اند، می‌توانند بعد از ابلاغ این آیین‌نامه پس از انعقاد قرارداد، مدارک و مستندات خود را جهت پذیرش سوابق گذشته به سازمان ارائه تا پس از احراز اشتغال توسط سازمان با پرداخت حق بیمه براساس دستمزد مبنای انعقاد قرارداد، سوابق معوقه به حساب آنها منظور گردد.

تبصره ۱- حق بیمه متعلقه در صورت تقاضای کارفرما و موافقت سازمان مطابق ماده (۴۶) قانون حداکثر در سی و شش قسط قابل تقسیط است.

تبصره ۲- حق بیمه‌های معوقه‌ای که در اجرای این آیین‌نامه پرداخت می‌شود، به نسبت سالهای خدمت مربوط صرفاً در محاسبه میزان مستمری بازنشستگی، از کارافتادگی کلی و فوت ملاک عمل قرار می‌گیرد.

هـ - احتساب سوابق آینده بیمه‌شده صرفاً برای ایامی خواهد بود که کارفرما نام خود را در لیست ارسالی درج و حق بیمه متعلقه را نیز پرداخت نماید.

ماده ۵ - بیمه شده با ارسال لیست و پرداخت حق بیمه از حمایت‌های بازنشستگی، از کارافتادگی کلی، فوت و خدمات درمانی برخوردار می‌شود.

ماده ۶ - بیمه‌شدگانی که طبق گواهی پزشک معتمد سازمان قبل از درخواست بیمه موضوع این آیین‌نامه به دلیل نقص عضو از کارافتاده تشخیص داده می‌شوند، نمی‌توانند از حمایت مربوط به کارافتادگی بهره‌مند شوند، مگر در مواردی که به دلیل حادثه یا بیماری دیگری از کارافتاده گردند.

این تصویب‌نامه در تاریخ ۱۳۸۸/۸/۲۶ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

(روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۰۸ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۶)

۳. آیین‌نامه چگونگی اداره صندوق تأمین خسارتهای بدنی

وزیران عضو کمیسیون امور اجتماعی و دولت الکترونیک در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۹/۲۲ بنا به پیشنهاد شماره ۶۲/۶۱۴۵۴ مورخ ۱۳۸۸/۵/۱۷ وزارت امور اقتصادی و دارایی و به استناد ماده (۱۳) قانون اصلاح قانون بیمه اجباری مسؤولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی در مقابل شخص ثالث - مصوب ۱۳۸۷ - و با رعایت تصویب‌نامه شماره ۴۵۲/ت/۲۴۶۹۹۰ مورخ ۱۳۸۷/۱۲/۲۸، آیین‌نامه چگونگی اداره صندوق تأمین خسارتهای بدنی را به شرح زیر تصویب نمودند:

- ماده ۱- در این آیین نامه، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:
- الف - قانون: قانون اصلاح قانون بیمه اجباری مسئولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی در مقابل شخص ثالث - مصوب ۱۳۸۷-
- ب - صندوق: صندوق تأمین خسارتهای بدنی موضوع ماده (۱۰) قانون.
- پ - بیمه مرکزی: بیمه مرکزی ایران.
- ماده ۲- صندوق دارای شخصیت حقوقی مستقل است و اداره آن در امور مالی، معاملاتی، استخدامی و تشکیلاتی براساس مقرراتی خواهد بود که در بیمه مرکزی مجری می‌باشد. بالاترین مقام در اجرای مقررات یادشده مدیر صندوق خواهد بود.
- ماده ۳- ارکان صندوق به شرح زیر تعیین می‌شود:
- الف - مجمع عمومی
- ب - هیئت نظارت
- پ - مدیر صندوق
- ت - بازرس (حسابرس)
- ماده ۴- مجمع عمومی صندوق متشکل از اعضای زیر می‌باشد:
- الف - وزیر امور اقتصادی و دارایی
- ب - وزیر بازرگانی
- پ - وزیر دادگستری
- ت - وزیر کار و امور اجتماعی
- ث - رئیس کل بیمه مرکزی ایران
- تبصره ۱- مجمع عمومی در اولین جلسه یکی از اعضای خود را برای مدت دو سال به عنوان رئیس انتخاب می‌کند.
- تبصره ۲- مدیر صندوق به عنوان دبیر مجمع عمومی بدون حق رأی در جلسات مجامع عمومی صندوق حضور خواهد یافت.

ماده ۵ - مجمع عمومی صندوق حداقل یک بار در سال با دعوت کتبی رئیس مجمع عمومی حداکثر ظرف شش ماه پس از پایان هر سال مالی به منظور بررسی عملکرد صندوق و تصویب صورتهای مالی آن تشکیل خواهد گردید و با حضور حداقل چهار نفر از اعضا رسمیت می یابد و تصمیمات آن با اکثریت آرای حاضران معتبر است. مجمع عمومی در طول سال به دعوت رئیس مجمع یا بر اساس تقاضای یکی از اعضای مجمع یا مدیر صندوق نیز تشکیل می شود.

تبصره - مصوبات مجمع عمومی توسط رئیس مجمع ابلاغ خواهد شد.

ماده ۶ - وظایف و اختیارات مجمع عمومی به شرح زیر است:

الف - تعیین خط مشی صندوق.

ب - تصویب آیین نامه های مورد نیاز صندوق.

پ - رسیدگی و اظهار نظر درخصوص گزارش مدیر صندوق راجع به عملکرد و صورتهای مالی صندوق و نیز استماع گزارش حسابرس و بازرس قانونی در مورد آنها و تصویب ترازنامه و صورتهای مالی.

ت - بررسی و تصویب بودجه سالانه صندوق.

ث - اتخاذ تصمیم نسبت به پیشنهاد رئیس کل بیمه مرکزی در مورد تعیین مدیر صندوق.

ج - تعیین حقوق و مزایای مدیر صندوق.

چ - انتخاب و عزل اعضای هیئت نظارت و تعیین میزان حق حضور در جلسات.

ح - اتخاذ تصمیم در مورد ایجاد یا انحلال شعبه در مراکز استانها و اعطای نمایندگی صندوق به پیشنهاد مدیر صندوق و تأیید هیئت نظارت مطابق دستورالعمل مصوب.

تبصره - در صورت درخواست مدیر صندوق، بیمه مرکزی موظف است مکانهایی مناسب جهت استقرار دفتر مرکزی صندوق در تهران و شعب آن در استانها و تأمین لوازم و تجهیزات و امکانات مناسب جهت انجام فعالیتهای صندوق فراهم کند.

خ - تصویب دستورالعمل مربوط به ضوابط اعطا و یا لغو نمایندگی، حدود وظایف و اختیارات نماینده، میزان کارمزد یا حق الزحمه قابل پرداخت و سایر شرایط مربوط.

د - تعیین بازرس و میزان حق الزحمه وی.

ذ - انتخاب روزنامه کثیرالانتشار برای انتشار متن کامل ترازنامه و صورت درآمد و هزینه صندوق.

ر - اتخاذ تصمیم در مورد مطالبات غیرقابل وصول صندوق به پیشنهاد مدیرصندوق و تأیید هیئت نظارت.

ز - اتخاذ تصمیم درخصوص سایر مواردی که به موجب قانون در صلاحیت مجمع عمومی قرار دارد.

ژ - تصویب دستورالعمل نحوه رسیدگی و پرداخت و باز یافت خسارت با پیشنهاد مدیرصندوق.

ماده ۷- هیئت نظارت صندوق متشکل از پنج نفر عضو می باشد که چهار نفر آنان غیرموظف و با پیشنهاد مدیرعامل و توسط مجمع عمومی انتخاب می شوند. مدیرصندوق، عضو هیئت نظارت صندوق نیز می باشد. جلسات هیئت نظارت حداقل ماهی یک بار با دعوت رییس هیئت نظارت یا هر یک از اعضا تشکیل می شود. صورتجلسات مذاکرات هیئت نظارت در دفتر ثبت و به امضای رییس هیئت نظارت رسیده و نگهداری خواهد شد.

تبصره - اعضای هیئت نظارت در اولین جلسه یک نفر را از میان خود به عنوان رییس هیئت نظارت انتخاب می کنند.

ماده ۸- وظایف و اختیارات هیئت نظارت به شرح زیر می باشد:

الف - نظارت بر حسن اجرای مصوبات مجمع عمومی.

ب - بررسی و تأیید یا اعلام نواقص گزارش عملکرد سالانه، ترازنامه و سایر صورتهای مالی صندوق برای ارایه به بازرس.

پ - تأیید بودجه سالانه و آیین نامه های مورد نیاز صندوق برای ارایه به مجمع عمومی.

ت - تأیید سازمان و تشکیلات صندوق بنا به پیشنهاد مدیر صندوق.

ث - تأیید دستورالعمل پیشنهادی مدیر صندوق راجع به ضوابط اعطا و یا لغو نمایندگی، حدود وظایف و اختیارات نماینده، میزان کارمزد و یا حق الزحمه قابل پرداخت و سایر شرایط مرتبط با نمایندگی برای ارایه به مجمع عمومی برای تصویب.

ج - اعلام نظر و یا اتخاذ تصمیم نسبت به هر موضوع دیگری که از سوی مدیر صندوق پیشنهاد می‌شود.

ماده ۹- مدیر صندوق به پیشنهاد رییس کل بیمه مرکزی، تصویب مجمع عمومی صندوق و با حکم رییس مجمع عمومی برای مدت چهار سال منصوب می‌گردد. مجمع عمومی می‌تواند نسبت به انتخاب مجدد مدیر صندوق و یا عزل وی قبل از پایان مدت مذکور اتخاذ تصمیم نماید.

ماده ۱۰- مدیر صندوق بالاترین مقام اجرایی صندوق است و دارای اختیارات لازم برای انجام امور صندوق در چارچوب بودجه و برنامه مصوب و آیین‌نامه‌های مربوط و مصوبات مجمع عمومی و مصوبات هیئت نظارت می‌باشد و دارای وظایف و اختیارات به شرح زیر است:

الف - انجام امور صندوق براساس قانون، مفاد این آیین‌نامه و سایر مقررات مربوط.

ب - اجرای مصوبات و تصمیمات مجمع عمومی و هیئت نظارت و انجام امور اداری و اجرایی صندوق برابر بودجه مصوب.

پ - تهیه ترازنامه و سایر صورتهای مالی و گزارش عملکرد صندوق در هر سال مالی و ارایه آن به هیئت نظارت برای بررسی، تأیید و ارایه به مجمع عمومی صندوق.

ت - تهیه برنامه و بودجه صندوق برای هر سال مالی و ارایه آن پس از بررسی و تأیید هیئت نظارت به مجمع عمومی صندوق.

ث - پیشنهاد ایجاد یا انحلال شعبه در مراکز استانها و اعطا یا لغو نمایندگی صندوق و همچنین تهیه و ارایه دستورالعمل موضوع بند «ح» ماده (۵) این آیین‌نامه به مجمع عمومی صندوق پس از تأیید هیئت نظارت.

ج - به کارگیری کارکنان موردنیاز صندوق و برنامه‌ریزی برای آموزش آنها در صورت لزوم.

چ - نمایندگی صندوق در مقابل اشخاص حقیقی یا حقوقی، دادگاهها و سایر مراجع قضایی و غیرقضایی با حق توکیل و سایر اختیارات مندرج در قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی از جمله مواد (۳۵) و (۳۶) قانون مذکور.

ح - پیگیری وصول به موقع و صحیح درآمدهای موضوع ماده (۱۱) قانون و انجام اقدامات لازم قانونی در این خصوص.

خ - انتشار ترازنامه و صورت درآمد و هزینه صندوق در روزنامه رسمی و روزنامه کثیرالانتشار تعیین شده توسط مجمع عمومی ظرف سه ماه پس از تصویب.

د - نصب و عزل مدیران صندوق.

ذ - پیشنهاد افتتاح و یا بستن هرگونه حساب بانکی، سپرده گذاری نزد بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری مجاز و خرید و فروش اوراق مشارکت به هیئت نظارت برای تصویب با رعایت مقررات مربوط.

ر - تهیه و تدوین آیین نامه های مورد نیاز صندوق برای ارایه به هیئت نظارت.

تبصره ۱- مدیر صندوق می تواند به تشخیص و مسئولیت خود قسمتی از وظایف و اختیارات خود را به هر یک از کارکنان صندوق تفویض نماید.

تبصره ۲- مدیر صندوق می تواند با تأیید هیئت نظارت صندوق، انجام بخشی از امور اجرایی و کارشناسی صندوق را که قابلیت واگذاری دارند از طریق انعقاد قرارداد به اشخاص حقیقی یا حقوقی واجد شرایط واگذار نماید.

تبصره ۳- اسناد و اوراق تعهدآور صندوق از قبیل چکها، بروات، سفته ها، قراردادهای و سایر اوراق تجاری به امضای مدیر صندوق و یک نفر دیگر به انتخاب هیئت نظارت با مهر صندوق معتبر خواهد بود.

ماده ۱۱- مجمع عمومی از میان حسابداران رسمی، یک تا سه نفر را به عنوان بازرس برای مدت یک سال انتخاب می کنند و یا از طریق سازمان حسابرسی نسبت به انجام وظیفه بازرسی اقدام می شود.

ماده ۱۲- بازرس می‌تواند از تمامی امور صندوق اطلاع حاصل کند، اما حق مداخله در امور صندوق را نداشته و اجرای وظایف وی نباید مانع جریان عادی کار صندوق شود.

ماده ۱۳- بازرس درباره صحت صورتهای مالی که مدیر صندوق برای تسلیم به مجمع عمومی تهیه می‌کند و همچنین درباره صحت مطالب و اطلاعاتی که هیئت نظارت در اختیار مجمع عمومی گذاشته است، اظهارنظر نموده و گزارش جامع به مجمع عمومی تسلیم می‌کند.

ماده ۱۴- مدیر صندوق گزارش عملکرد سالانه و همچنین ترازنامه و سایر صورتهای مالی صندوق را حداقل سی روز قبل از تشکیل مجمع عمومی سالانه برای بررسی و اظهارنظر، تسلیم بازرس خواهد کرد. گزارش بازرس حداقل ده روز قبل از تشکیل مجمع عمومی سالانه در اختیار اعضای مجمع عمومی قرار می‌گیرد.

تبصره ۱- بازرس می‌تواند هرگونه رسیدگی و بازرس را در هر موقع انجام داده و اسناد و مدارک و اطلاعات مربوط به صندوق را مطالبه و ملاحظه و رسیدگی نماید.

تبصره ۲- چنانچه بازرس اشکالاتی در کار صندوق ملاحظه نماید، مکلف است مراتب را به طور کتبی به اطلاع مدیر صندوق برساند و اگر نسبت به رفع اشکال اقدام نشد، موظف است موضوع را به هیئت نظارت و مجمع عمومی گزارش نماید.

ماده ۱۵- سال مالی صندوق از اول فروردین ماه هر سال آغاز شده و در پایان اسفندماه همان سال پایان می‌یابد.

ماده ۱۶- صندوق موظف است حسابهای درآمد، هزینه، دارایی و بدهی خود را به تفکیک ثبت و نگهداری کرده و هر شش ماه یک بار گزارش عملکرد وضعیت مالی و تعهدات خود را برای اعضای مجمع عمومی ارسال نماید.

ماده ۱۷- هزینه‌های اداره صندوق بنا به درخواست مدیرصندوق به صورت علی‌الحساب از سوی بیمه مرکزی پرداخت می‌شود و در پایان سال مالی، معادل این مبلغ حداکثر تا سقف سه درصد از درآمد صندوق طبق تبصره (۳) ماده (۱۰) قانون با بیمه مرکزی تسویه حساب خواهد شد.

ماده ۱۸- شرکتهای بیمه که مجاز به صدور بیمه نامه شخص ثالث می باشند، موظفند:
الف - در اجرای بند «الف» ماده (۱۱) قانون، معادل پنج درصد از حق بیمه هایی را که بابت بیمه اجباری موضوع قانون دریافت می نمایند. حداکثر ظرف سه روز از پایان هر هفته به حساب صندوق واریز نمایند.

ب - مبالغ موضوع بند «ب» ماده (۱۱) قانون را مطابق دستورالعمل مصوب مجمع عمومی صندوق وصول نموده و به صندوق پرداخت نمایند.

تبصره ۱- در صورتی که هر یک از شرکتهای بیمه نسبت به پرداخت به موقع وجوه موضوع بندهای «الف» و «ب» ماده (۱۱) قانون اقدام ننمایند، بیمه مرکزی مکلف است به درخواست مدیر صندوق، موضوع را بررسی و ماده (۲۸) قانون را اعمال نماید.

تبصره ۲- مدیر صندوق موظف است در صورت عدم پرداخت حقوق قانونی صندوق از سوی شرکتهای بیمه نسبت به اعلام جرم موضوع تبصره (۵) ماده (۱۱) قانون به مراجع قضایی اقدام نماید.

ماده ۱۹- معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور موظف است در اجرای بندهای «ه» و «و» ماده (۱۱) قانون، همه ساله در لایحه بودجه کل کشور، مبلغی معادل بیست درصد از جرایم وصولی راهنمایی و رانندگی در کل کشور و نیز معادل بیست درصد از کل هزینه های دادرسی و جزای نقدی وصولی توسط قوه قضاییه را به منظور تأمین بخشی از منابع مالی صندوق پیش بینی و منظور نماید تا طبق مفاد ماده (۲۰) به صندوق پرداخت گردد.
ماده ۲۰- وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است ظرف ده روز از پایان هر ماه، معادل بیست درصد از جرایم وصولی راهنمایی و رانندگی در کل کشور و همچنین معادل بیست درصد از کل هزینه های دادرسی و جزای نقدی وصولی توسط قوه قضاییه را به صندوق پرداخت نماید.

ماده ۲۱- معاونت یادشده موظف است در صورت کمبود منابع مالی صندوق جهت ایفای تعهدات آن و در اجرای تبصره (۱) ماده (۱۱) قانون با درخواست مدیر صندوق و تأیید و اعلام

رئیس مجمع عمومی صندوق، کسری منابع صندوق را در بودجه سنواتی سال بعد منظور نماید.

ماده ۲۲- مازاد درآمد بر هزینه در پایان سال مالی پس از تصویب مجمع عمومی به حساب اندوخته سال بعد به منظور انجام تعهدات مقرر در قانون منتقل می شود وجوه مصرف نشده منابع درآمدی هر سال به حساب افزایش اندوخته احتیاطی منظور خواهد شد. این تصویب نامه در تاریخ ۱۳۸۸/۱۱/۳ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

(روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۰۸ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۶)

۴. آیین نامه اجرایی قانون بیمه های اجتماعی قالیبافان، بافندگان فرش و شاغلان صنایع

دستی شناسه دار (کددار)

وزیران عضو کمیسیون امور اجتماعی و دولت الکترونیک در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۹/۲۲ بنا به پیشنهاد وزارتخانه های رفاه و تأمین اجتماعی و بازرگانی و سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با رعایت تصویب نامه شماره ۱۶۴۰۸۲/ت/۳۷۳ هـ مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۰، آیین نامه اجرایی قانون بیمه های اجتماعی قالیبافان، بافندگان فرش و شاغلان صنایع دستی شناسه دار (کددار) - مصوب ۱۳۸۸- را به شرح زیر تصویب نمودند:

ماده ۱- در این آیین نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

الف - قانون: قانون بیمه های اجتماعی قالیبافان، بافندگان فرش و شاغلان صنایع دستی شناسه دار (کددار) - مصوب ۱۳۸۸-.

ب - فرش: قالی، قالیچه و گبه.

پ - صنایع دستی شناسه دار (کددار): صنایع دستی خانگی و غیر آن در گروه های مصوب شناسه دار (کددار).

ت - مشمولان: شاغلان در مشاغل موضوع بندهای (ب) و (پ) این ماده و نیز مشمولان موضوع تبصره‌های (۱) و (۴) ماده (۱) قانون که دارای مجوز فعالیت و یا کارت شناسایی معتبر بر اساس فرآیند مندرج در ماده (۲) این آیین‌نامه می‌باشند.

ماده ۲- وزارت بازرگانی و سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری مکلفند نسبت به شناسایی و معرفی مشمولان به سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور اقدام نمایند. تبصره ۱- سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور موظف است مهارت فنی معرفی‌شدگان و متقاضیان را بررسی و ظرف یک ماه پس از وصول معرفی‌نامه نسبت به صدور کارت مهارت فنی آنان اقدام نماید. بهره‌مندی افراد موضوع این ماده از مزایای قانون، منوط به ارایه کارت مهارت فنی توسط سازمان یادشده می‌باشد.

تبصره ۲- اتحادیه‌ها و تشکلهای مرتبط دارای مجوز از دستگاههای موضوع این ماده می‌توانند نسبت به معرفی واجدان شرایط به سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور اقدام نمایند.

تبصره ۳- بافندگان موضوع قانون بیمه بازنشستگی، فوت و از کارافتادگی بافندگان قالی، قالیچه، گلیم و زیلو - مصوب ۱۳۷۶- که در اجرای قانون یادشده بیمه پرداز بوده‌اند، می‌توانند ضمن استمرار بیمه‌پردازی، به منظور استفاده از مزایای این آیین‌نامه ظرف سه ماه نسبت به اخذ کارت مهارت فنی از سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور و ارایه آن به سازمان تأمین اجتماعی اقدام نمایند.

ماده ۳- مبنای محاسبه حق بیمه برای مشمولان براساس حداقل دستمزد ماهیانه مصوب شورای عالی کار تعیین می‌گردد و در صورتی که مشمولان متقاضی پرداخت حق بیمه بر مبنای دستمزد بیشتر از مبلغ موضوع این ماده باشند، انعقاد قرارداد و پرداخت حق بیمه مابه‌التفاوت حداقل دستمزد و دستمزد تعیین شده توسط بیمه شده بلامانع خواهد بود.

ماده ۴- نرخ حق بیمه مشمولان به ترتیب مقرر در ماده (۲۸) قانون تأمین اجتماعی - مصوب ۱۳۵۴- می‌باشد. بیست درصد حق بیمه سهم کارفرمایی توسط دولت و هفت درصد نیز توسط بیمه شده پرداخت خواهد شد.

ماده ۵ - بیمه شده مکلف است در دوره اعتبار کارت شناسایی و کارت مهارت فنی، مبلغ حق بیمه سهم خود را از تاریخ انعقاد قرارداد براساس قانون اصلاح بند «ب» و تبصره (۳) ماده (۴) قانون تأمین اجتماعی - مصوب ۱۳۶۵ - طبق ماده (۳۹) قانون تأمین اجتماعی به صورت ماهانه به سازمان پرداخت نماید.

تبصره ۱- استمرار بهره‌مندی افراد از حمایت‌های موضوع قانون صرفاً در صورت تمدید مجوز فعالیت یا کارت‌شناسایی معتبر و کارت مهارت فنی با اخذ تأییدیه کتبی از دستگاه‌های ذی‌ربط مبنی بر اشتغال تمام وقت یا پاره‌وقت امکان‌پذیر است.

تبصره ۲- در صورت توقف پرداخت حق بیمه برای سه ماه متوالی، بیمه‌شده می‌تواند تا موعد پرداخت بعدی حق بیمه دوره قبلی را پرداخت نماید.

تبصره ۳- در خصوص مشمولان بند (ب) ماده (۱) که در کارگاه‌های مشمول قانون تأمین اجتماعی - مصوب ۱۳۵۴ - شاغل می‌باشند، طبق ماده (۳۶) قانون مذکور اقدام خواهد شد.

تبصره ۴- در صورتی که پرداخت حق بیمه از طرف بیمه شده در موعد مقرر در تبصره (۲) این ماده متوقف شود با حفظ سوابق قبلی، بیمه وی قطع خواهد شد و برقراری مجدد آن منوط به ارائه تقاضای کتبی و تنظیم قرارداد جدید با رعایت مفاد این آیین‌نامه خواهد بود.

ماده ۶ - حداقل سن افراد واجد شرایط برای انعقاد قرارداد بیمه موضوع این آیین‌نامه، پانزده سال و حداکثر پنجاه سال تمام است.

تبصره - سوابق بیمه‌پردازی مشمولان این آیین‌نامه به حداکثر سن موضوع این ماده اضافه می‌شود.

ماده ۷- شرایط لازم برای بیمه متقاضیانی که بیش از پنجاه سال سن دارند به شرح زیر تعیین می‌شود:

الف - در زمان تقاضا سن آنان بیش از پنجاه و پنج سال نباشد.

ب - حق بیمه مازاد را یکجا بپردازد.

پ - بین پذیرش تقاضا توسط سازمان تأمین اجتماعی و پرداخت یکجا بیش از یک ماه فاصله نباشد.

ت - هر فرد می‌تواند یک بار متقاضی استفاده از امکان پرداخت یکجا شود.

ماده ۸ - بیمه شدگانی که دارای کارفرما باشند، از مزایای مندرج در ماده (۳) قانون تأمین اجتماعی - مصوب ۱۳۵۴ - و همچنین حمایت‌های مندرج در قانون بیمه بیکاری - مصوب ۱۳۶۹ - برخوردار می‌باشند.

تبصره - حوادث ناشی از کار موضوع این آیین‌نامه که منجر به برقراری مستمری از کارافتادگی و فوت مشمولان می‌شود، عبارت است از حوادثی که در ارتباط با حرفه بافندگی و صنایع دستی موضوع بندهای «ب» و «پ» این آیین‌نامه (باتشخیص سازمان تأمین اجتماعی) متوجه بیمه‌شدگان می‌شود.

ماده ۹ - سازمان تأمین اجتماعی مکلف است با همکاری وزارت بازرگانی و سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری سامانه اطلاعات جامع مشمولان را ایجاد نماید.

ماده ۱۰ - سوابق مشمولان قانون بیمه بازنشستگی، فوت و از کارافتادگی بافندگان قالی، قالیچه، گلیم و زیلو - مصوب ۱۳۷۶ - که به نحوی از انحا از شمول قانون مذکور خارج شده و مشمول این آیین‌نامه قرار گرفته و یا در کارگاه‌های مشمول قانون تأمین اجتماعی - مصوب ۱۳۵۴ - اشتغال به کار می‌یابند، با درخواست بیمه شده و یا پرداخت مابه‌التفاوت حق بیمه مربوط، جزء سنوات خدمت قابل قبول آنان در اجرای قانون تأمین اجتماعی محسوب می‌شود، در غیر این صورت سابقه آنان به نسبت پنجاه درصد سنوات پرداخت حق بیمه به منظور بهره‌مندی از تعهدات قانونی ملاک عمل خواهد بود.

ماده ۱۱ - از تاریخ ۱۳۸۸/۷/۲۷، هزینه اجرای این آیین‌نامه در سال جاری از محل اعتبار برنامه ۳۰۴۴۱ مذکور در بند (۳۴) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور تأمین می‌شود.

ماده ۱۲ - معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور موظف است براساس پیشنهاد وزارتخانه‌های رفاه و تأمین اجتماعی و بازرگانی و سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری اعتبار لازم برای اجرای قانون در سال ۱۳۸۹ و بعد از آن را در لوایح

بودجه سالانه پیش‌بینی نماید. اجرای این آیین‌نامه در سال ۱۳۸۹ و بعد از آن منوط به تأمین اعتبار در قوانین بودجه سالانه کشور است و سازمان تأمین اجتماعی متناسب با اعتبار پیش‌بینی شده و متناسب با تعداد افراد معرفی شده توسط وزارت بازرگانی و سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری موظف به بیمه نمودن مشمولان می‌باشد. این تصویب‌نامه در تاریخ ۱۳۸۸/۱۱/۳ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده‌است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۱۲ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۱)

۵. الحاق عبارت «و مدیران حراست دستگاههای اجرایی در مرکز و استانها» به بند (ج)

ماده (۳) آیین‌نامه چگونگی استفاده از خودروهای دولتی

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۱۰/۲۷ بنا به پیشنهاد وزارت اطلاعات و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب نمود:

عبارت «و مدیران حراست دستگاههای اجرایی در مرکز و استانها» به بند (ج) ماده (۳) آیین‌نامه چگونگی استفاده از خودروهای دولتی، موضوع تصویب‌نامه شماره ۱۸۹۲۱۱/ت/۳۴۱۹۱ هـ مورخ ۱۳۸۶/۱۱/۲۱ اضافه می‌شود.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۱۵ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۴)

۶. تصویب‌نامه در خصوص احتساب انجمن استومی ایران، مؤسسه خیریه کودکان مبتلا به سرطان، انجمن تالاسمی ایران، انجمن خیریه حمایت از بیماران سرطانی و آسایشگاه معلولین و سالمندان کهریزک از مصادیق مؤسسات موضوع بند (۹) ماده (۳۷) قانون

امور گمرکی

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۹/۲۹ بنا به پیشنهاد شماره ۵۶/۳۲۲۴/۹۹۵۷ مورخ ۱۳۸۶/۳/۲۶ وزارت امور اقتصادی و دارایی و به استناد تبصره بند (۱۰) ماده (۳۷) قانون امور گمرکی - مصوب ۱۳۵۰- تصویب نمود:

انجمن استومی ایران، مؤسسه خیریه کودکان مبتلا به سرطان، انجمن تالاسمی ایران، انجمن خیریه حمایت از بیماران سرطانی و آسایشگاه معلولین و سالمندان کهریزک از مصادیق مؤسسات موضوع بند (۹) ماده (۳۷) قانون امور گمرکی محسوب می‌شوند.
(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۱۵ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۴)

۷. تصویب‌نامه در خصوص افزایش مبلغ حق حضور اعضای هیئت‌های تشخیص و

حل اختلاف

وزیران عضو کارگروه موضوع تصویب‌نامه شماره ۷۲۸۸۴/ت/۳۴۴۵۲ هـ مورخ ۱۳۸۴/۱۱/۹ به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با رعایت بند (۲) تصویب‌نامه شماره ۵۵۲۹۳/ت/۳۶۱۵۳ هـ مورخ ۱۳۸۶/۴/۱۲ تصویب نمودند:
حق حضور اعضای هیئت‌های تشخیص و حل اختلاف موضوع بند (۱) تصویب‌نامه یادشده از تاریخ ۱۳۸۹/۱/۱ از مبلغ چهل هزار (۴۰,۰۰۰) ریال به هشتاد هزار (۸۰,۰۰۰) ریال و در حدود اعتبارات مصوب، افزایش می‌یابد.

این تصویب‌نامه در تاریخ ۱۳۸۸/۱۱/۶ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۱۵ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۴)

۸. تصویب‌نامه در خصوص پاداش آخر سال (عیدی) ۱۳۸۸ در بهمن ماه سال جاری

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۴ بنا به پیشنهاد معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رییس‌جمهور و به استناد ماده واحده قانون نحوه پرداخت عیدی به کارکنان دولت - مصوب ۱۳۷۴ - تصویب نمود:

- ۱- دستگاههای اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری، نیروهای مسلح، نیروی انتظامی و قوه قضاییه مجازند به کارمندان خود (رسمی، ثابت، پیمانی، خرید خدمت، قراردادی و موقت) و همچنین اعضای هیئت علمی دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی که به طور تمام وقت اشتغال به کار دارند، مبلغ ثابت سه میلیون (۳,۰۰۰,۰۰۰) ریال به نسبت مدت خدمت تمام وقت در سال ۱۳۸۸ به عنوان پاداش آخر سال (عیدی) در بهمن ماه سال جاری از محل بودجه مصوب دستگاههای اجرایی پرداخت نمایند. تبصره ۱- پرداخت هرگونه وجه دیگری به عنوان پاداش آخر سال (عیدی) یا عناوین مشابه، علاوه بر مبلغ موضوع این بند ممنوع می‌باشد. سازمان حسابرسی یا حسابرسان قانونی شرکتها مکلفند نظارت لازم را اعمال و موارد خلاف را گزارش نمایند.
- تبصره ۲- پرداخت پاداش آخر سال (عیدی) موضوع این بند به کارکنان خرید خدمت، قراردادی و موقت، مشروط بر آنکه وجهی به عنوان عیدی یا پاداش آخر سال یا عناوین مشابه آن دریافت نکرده باشند، به نسبت خدمت تمام وقت آنان در سال ۱۳۸۸ خواهد بود.
- ۲- میزان پرداخت پاداش آخر سال (عیدی) بازنشستگان، مستمری‌بگیران حقوق وظیفه از کارافتادگی و حقوق وظیفه وراثت مستخدمان متوفای مشمول صندوقهای بازنشستگی و صندوق معذوریت و از کارافتادگی جهادسازندگی و صندوقهای بازنشستگی نیروهای مسلح و

نیروی انتظامی و سایر صندوقهای بازنشستگی، مبلغ سه میلیون (۳,۰۰۰,۰۰۰) ریال از محل بودجه مصوب هر دستگاه اجرایی، قابل پرداخت می‌باشد.

۳- خدمت نیمه‌وقت بانوان از لحاظ اجرای این تصویب‌نامه، تمام وقت محسوب می‌شود. معلمان حق‌التدریس نسبت به ساعات تدریس، مشمول این تصویب‌نامه خواهند بود.

۴- شهرداریهای سراسر کشور مجازند پاداش آخر سال ۱۳۸۸ (عیدی) کارکنان شاغل، بازنشسته، مستمری‌بگیر، وظیفه از کارافتادگی و حقوق وظیفه وراثت مستخدمان متوفای خود را با رعایت مبلغ موضوع بندهای (۱) و (۲) از محل اعتبارات منابع داخلی خود پرداخت نمایند.

۵- مجامع عمومی شرکتهای دولتی موظفند از پرداخت هرگونه مبلغی تحت عنوان پاداش، عیدی و غیره به غیر از مبلغ مندرج در بند (۱) به مدیران شرکت خودداری نمایند. (نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۲۱ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۱)

۸. تصویب‌نامه در خصوص ادای سوگند و امضای منشور اخلاقی و اداری در استخدام

کارمندان دولت

وزیران عضو کمیسیون امور اجتماعی و دولت الکترونیک در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۱۰/۱۳ بنا به پیشنهاد معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رییس جمهور و به استناد تبصره (۱) ماده (۲۵) قانون مدیریت خدمات کشوری - مصوب ۱۳۸۶- و با رعایت بند (ط) تصویب‌نامه شماره ۱۵۸۷۸۵/ت/۳۸۸۵۶هـ مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۱ تصویب نمودند:

۱- دستگاههای اجرایی موظفند در استخدام کارمندان خود، پس از طی مراحل گزینش و در بدو ورود افراد به دستگاه اجرایی، تمهیدات لازم برای ادای سوگند و امضای منشور توسط آنان فراهم کرده و سوگندنامه و منشور امضاء شده را در پرونده پرسنلی آنان نگهداری نمایند. تبصره - برای تمدید قرارداد کارمندان، لزومی به ادای سوگند و امضای منشور جدید نیست.

- ۲- مراسم ادای سوگند و امضای منشور، در واحدهای مرکزی دستگاههای اجرایی با حضور معاون ثابت دستگاه (یا معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی و عناوین مشابه) و در واحدهای استانی با حضور معاون پشتیبانی دستگاه استانی (یا عناوین مشابه) برگزار می‌گردد.
- ۳- دستگاههای اجرایی می‌توانند مراسم ادای سوگند برای پذیرفته‌شدگان را به صورت فردی یا جمعی برگزار کنند.
- ۴- اگر رابطه استخدامی کارمند با دستگاه اجرایی به هر طریقی قطع گردد، برای ورود مجدد وی به دستگاه مزبور یا سایر دستگاههای اجرایی مشمول، رعایت ماده (۱) این آیین‌نامه ضروری است.
- ۵ - کارمندان دستگاههای اجرایی موظفند در بدو ورود به خدمات، سوگند زیر را ادا کرده و امضاء نمایند:

«سوگندنامه»

بسم الله الرحمن الرحيم

اکنون که به عنوان کارمند دستگاه اجرایی در نظام جمهوری اسلامی ایران افتخار خدمتگزاری به مردم عزیز ایران برای من فراهم شده است، در برابر «قرآن مجید» به خداوند متعال سوگند یاد می‌کنم که تمام تلاش خود را برای انجام وظایف شغلی و مسئولیتهای قانونی به کار گیرم و به حفظ حقوق مردم، پیشرفت نظام اداری و اعتلای کشور اهتمام نموده و در این راه وجدان کار داشته و همواره عدالت، صداقت، امانتداری، رازداری و خدمت به مردم را سرلوحه گفتار و کردار خود قرار داده و ارزشهای دینی، انسانی و اجتماعی و قوانین، مقررات و ضوابط را در انجام فعالیتهای سازمانی و اداری رعایت نمایم و در همه حال به احکام الهی، قانون اساسی، مقررات حاکم و منشور اخلاقی و اداری کارمندان دولت و دستگاه متبوع خود پایبند باشم و تلاش خود را در جهت جلب رضای خدای متعال و اجرای احکام و مقررات اسلامی به منظور رسیدن به روابط و مناسبات عادلانه انسانی در جامعه و تحقق جامعه اسلامی و ترویج دین و اخلاق، رفع تبعیضات ناروا و ایجاد محیطی عادلانه در

زمینه‌های مادی و معنوی، مهرورزی به بندگان خدا و اعتلای سطح علمی به کار گیرم و با تقویت روحیه خلاقیت و ابتکار در تمام زمینه‌های علمی، فنی و فرهنگی، همواره سلامت و شادابی و نشاط را در محیط کار ترویج نمایم.

تاریخ

امضاء

تبصره - پیروان اقلیتهای دینی مصرح در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، سوگندنامه را با ذکر کتاب آسمانی خود قرائت کرده و متن امضاء شده توسط آنان با ذکر کتاب آسمانی خودشان خواهد بود.

۶ - کارمندان موظفند در بدو ورود به خدمت، پس از مطالعه دقیق منشور زیر، آن را امضاء نمایند:

بسمه تعالی

«منشور اخلاقی و اداری کارمندان دولت»

این منشور به منظور اشاعه اعتلای فرهنگ اسلامی و ارزشهای انسانی و سازمانی در نظام اداری کشور و نهادینه کردن ابعاد آن در اندیشه و عمل کارمندان دولت تدوین گردیده است. با اطلاع از اینکه کارمندان دولت به عنوان بندگان خدا و خدمتگزاران مردم باید تمامی تلاش و همت خود را برای انجام هر چه بهتر وظایف شرعی و قانونی و مسئولیتهای اداری بر مبنای باورها و ارزشهای اسلامی و افزایش سطح رضایتمندی مردم به کار گیرند، خود را ملزم به رعایت اصول و مفاد زیر می دانم:

الف - اصول حاکم بر منشور

۱- اصل برابری: همه شهروندان در برابر قانون برابرند و باید با همه آنان در شرایط مشابه رفتار یکسان داشت. کارمندان باید در محدوده وظایف شغلی خود، امکان دسترسی برابر به خدمات دولتی را برای شهروندان فراهم کرده و با آنان بدون هیچ‌گونه تبعیض رفتار نمایند.

۲- اصل حاکمیت قانون در مناسبات اداری: همه امور دولتی مبنای قانونی دارد و تصمیمات و اقدامات اداری کارمندان باید براساس احترام به قوانین و مقررات موجود اتخاذ و انجام گردد.

۳- اصل شهروندمداری (مردم‌مداری): هدف غایی از تشکیل سازمانهای دولتی و استخدام کارمندان، ارائه خدمت بهتر به مردم و شهروندان است. کارمندان باید در گفتار، کردار و نگرشهای خود عنوان «خدمتگزار مردم» را متجلی سازند. کارمندان متعهد هستند که در تصمیم‌گیریها، انجام وظایف و رفتارهای خود منافع و ترجیحات مردم و شهروندان و مصالح عمومی را در نظر گیرند و امکان دسترسی راحت‌تر عام‌تر به خدمات دولتی را فراهم نمایند.

۴- اصل احترام و اعتماد: کارمندان در تعاملات و رفتارهای خود با سایر افراد از قبیل مافوق‌ها، زیردستان، همکاران و مراجعان باید احترام آنان را حفظ نمایند. به انتظارات و احساسات دیگران اهمیت قائل شده و بر مبنای اعتماد به طرف مقابل عمل کنند.

۵ - اصل شفافیت: کارمندان باید تمامی اطلاعات مربوط به امور و فرآیندهای جاری دستگاههای اجرایی (به غیر از اموری که در زمره اسناد و اطلاعات طبقه‌بندی شده قرار دارد) را به طور شفاف در چارچوب مقررات و ضوابط در اختیار ذینفعان قرار دهند. این اطلاعات ضمن مشخص کردن فرآیندهای سازمانی، مبنای پاسخگویی کارمندان به مردم و مراجع ذیصلاح را فراهم می‌آورد.

۶ - اصل پاسخگویی: سازمانهای دولتی برای مردم ایجاد می‌شوند و باید در برابر آنان پاسخگو باشند. کارمندان مسئولیت تصمیمات و اقدامات خود را برعهده گرفته و در مورد آنها به مردم و مراجع ذیصلاح پاسخگو هستند.

۷- اصل عدم سوءاستفاده از موقعیت شغلی: کارمندان نباید از اختیارات و جایگاه شغلی و سازمانی خود در جهت منافع شخص یا گروه خاصی استفاده نمایند. اختیارات شغلی و سازمانی باید فقط برای انجام وظایف سازمانی و در جهت مصالح عمومی به کار گرفته شوند.

۸ - اصل تعهد و وفاداری به سازمان: کارمندان باید نسبت به دستگاه متبوع خود و اهداف، مأموریتها و ضوابط آن متعهد و وفادار باشند و با علاقه‌مندی و تمام توان از طریق انجام صحیح وظایف و مسئولیتهای شغلی و سازمانی در راستای تحقق اهداف و مأموریتهای سازمان تلاش نمایند.

۹- اصل به کارگیری مهارت و تخصص: کارمندان باید تلاش نمایند تا مهارت، دانش و تخصص مربوط به وظیفه شغلی و سازمانی خود را فراگرفته و تمام توان فنی، تخصصی و حرفه‌ای خویش را برای انجام بهینه فعالیتهای شغلی و سازمانی به کار گیرند.

ب - مفاد منشور

۱- انجام وظایف و مسئولیتهای شغلی و سازمانی

۱-۱- به رعایت نظم و انضباط در انجام فعالیتها و حضور به موقع در سازمان توجه نماییم.

۱-۲- در انجام وظایف و مسئولیتهای پشترکار و جدیت داشته و آنها را با دقت، صحت و به موقع انجام دهیم.

۱-۳- سعی نماییم تا دانش خود را در زمینه فعالیتهای سازمانی به روز نگه‌داشته و آنها را با توانمندی و ابتکار خود در انجام فعالیتهای اداری و سازمانی به کار گیریم.

۱-۴- به ایده‌ها و افکار جدید ارزش قائل شده و برای اجرایی کردن آنها به شکل منطقی در دستگاه اجرایی متبوع و نظام اداری تلاش کنیم.

۱-۵ - برای افزایش بهره‌وری نظام اداری از طریق افزایش بهره‌وری حیطه فعالیت خود تلاش کنیم.

۱-۶ - از امکانات تجهیزات و سرمایه‌های نظام اداری حفاظت نموده و در استفاده مؤثر و مطلوب از آنها بکوشیم.

- ۷-۱- در انجام فعالیتهای و تعاملات، روابط خویشاوندی، قومی، جنسی، نژادی، مذهبی و غیره تأثیری در تصمیمات و اقداماتمان نداشته باشد.
- ۱ - ۸ - روحیه انتقادپذیری داشته و انتقادات سازنده دیگران را به عنوان فرصتی برای اصلاح و بهبود خود و فعالیتهایمان بدانیم.
- ۱-۹- همیشه و در همه حال رضایت خدای متعال را مدنظر قرارداده و بر آنچه که خداوند امر یا از آن نهی می‌کند، توجه کامل داشته و او را ناظر بر اعمال و کردار خویش بدانیم.
- ۲- رفتار و برخورد با ارباب رجوع و همکاران
- ۲-۱- مردم و شهروندان به عنوان ذی‌حق برای نظام اداری هستند. تلاش نماییم با ایجاد ارتباط مناسب و ارایه خدمت بهتر، تصویری مثبت از دستگاه اجرایی و نظام اداری در ذهن آنان ایجاد کنیم.
- ۲-۲- به مراجعه‌کنندگان به صورت عادلانه و در چارچوب قوانین، مقررات و ضوابط خدمت ارایه دهیم.
- ۲-۳- در محدوده وظایف شغلی، اطلاعات و راهنماییهای لازم و مناسب به ارباب رجوع ارایه و در زمینه خدمات، شفاف‌سازی صورت دهیم.
- ۲-۴- خواسته‌های قانونی ارباب رجوع را در چارچوب وظایف خود با صحت، دقت و سرعت و بدون تشریفات زائد اداری و تحمیل هزینه اضافی به وی ارایه دهیم.
- ۲-۵- به ارباب رجوع احترام گذاشته و در استقبال و صحبت با آنان گشاده‌رو باشیم.
- ۲-۶- به نظرات، پیشنهادات و بازخوردهای شهروندان و مراجعه‌کنندگان به عنوان منبعی گرانبها برای بهبود عملکرد نگاه کرده و با دید منطقی به آنها توجه کنیم.
- ۲-۷- به نظم و آراستگی شخصی و محل کار خود توجه کنیم.
- ۲-۸- سعی کنیم تا فرهنگ تکریم ارباب رجوع، پاسخگویی و گره‌گشایی از مشکلات مردم و مراجعان به یک ارزش حاکم در نظام اداری تبدیل شود.

۹-۲- روحیه کارجمعی را در خود تقویت کرده و در انجام فعالیتهای گروهی مشارکت جو و مشارکت پذیر باشیم.

۱۰-۲- روحیه قدردانی از دیگران را در خود تقویت کرده و سعی نماییم که این امر را در بین همکاران اشاعه دهیم.

۱۱-۲- دانش، تجربه و توانمندیهای خود را به سعه صدر در اختیار همکاران قرار داده و در ارتقاء توانمندیهای آنان کوشا باشیم.

۱۲-۲- تا حد ممکن در حل مشکلات شغلی همکاران تلاش نماییم و از تجسس در زندگی خصوصی آنان پرهیز نماییم.

اینجانب به عنوان موارد فوق را با دقت مطالعه کرده و آنها را قبول می‌نمایم و تمامی تلاش و توان خود را برای برآورده کردن آنها به کار خواهم برد. توفیق در عمل به این منشور را از خداوند متعال خواستارم.

این تصویب‌نامه در تاریخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۷ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۲۲ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۵)

۹. اساسنامه سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی

هیأت وزیران در جلسات مورخ ۱۳۸۷/۳/۲۶ و ۱۳۸۸/۹/۲۲ بنا به پیشنهاد شماره ۱/۲۸۸۲۲ مورخ ۱۳۸۶/۸/۲۱ وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات و به استناد تبصره (۳) ماده (۷) قانون وظایف و اختیارات وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات - مصوب ۱۳۸۲ - اساسنامه سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی را به شرح زیر تصویب نمود:

ماده ۱- به منظور اجرای مصوبات کمیسیون تنظیم مقررات ارتباطات که در این اساسنامه به اختصار «کمیسیون» نامیده می‌شود و تحقق اهداف موردنظر در بخش ارتباطات رادیویی و ایفای وظایف و اختیارات حاکمیتی، نظارتی و اجرایی وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات در

بخش تنظیم مقررات ارتباطی و ارتباطات رادیویی، موضوع تبصره (۲) ماده (۷) قانون وظایف و اختیارات وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات، سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی که در این اساسنامه سازمان نامیده می‌شود، به صورت مؤسسه دولتی وابسته به وزارتخانه یادشده تشکیل می‌شود.

ماده ۲- سازمان دارای شخصیت حقوقی و استقلال مالی است.

ماده ۳- اعتبارات موردنیاز سازمان همه ساله از محل وجوه و اعتبارات عمومی زیر ردیف بودجه وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات در لایحه بودجه سالانه کشور پیش‌بینی و تأمین می‌شود.

ماده ۴- مرکز اصلی سازمان تهران است و سازمان می‌تواند با تأیید معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رییس‌جمهور جهت انجام وظایف قانونی خود نسبت به ایجاد واحدهای سازمانی در مناطق مختلف کشور اقدام نماید.

ماده ۵- تشکیلات سازمان به پیشنهاد وزیر و تأیید معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رییس‌جمهور تدوین و اجرا می‌شود.

ماده ۶- وظایف و اختیارات سازمان به شرح ذیل می‌باشد:

۱- صدور پروانه فعالیت و بهره‌برداری برای ارایه هرگونه خدمات مخابراتی، پستی و فناوری اطلاعات شامل شرایط، ضوابط و چگونگی جبران خسارات ناشی از عدم اجرای آنها در چارچوب مصوبات کمیسیون.

۲- تدوین و پیشنهاد استانداردهای ملی مربوط به ارتباطات و فناوری اطلاعات در کشور به مراجع ذی‌ربط و اعمال استانداردها و ضوابط و نظامهای کنترل کیفی و تأیید نمونه تجهیزات در ارایه خدمات و توسعه و بهره‌برداری از شبکه‌های مخابراتی، پستی و فناوری اطلاعات در کشور.

۳- تدوین و ارایه پیشنهاد درخصوص تعیین فعالیتها و بهره‌برداری غیرمجاز پستی، مخابراتی و فناوری اطلاعات، تعیین جریمه در هر مورد و اعلام اعمال آن در چارچوب قوانین و مقررات پس از طی مراحل قانونی.

۴- تدوین و تنظیم مقررات، آیین‌نامه‌ها، جدول‌های تعرفه و نرخهای کلیه خدمات در بخشهای مختلف ارتباطات و فناوری اطلاعات، تعیین کف یا سقف آنها به منظور حصول اطمینان از رقابت سالم و تداوم ارائه خدمات و رشد کیفی آنها برای تصویب توسط کمیسیون در چارچوب قوانین و مقررات.

۵ - وصول مبالغ حق الامتیاز صدور پروانه، هزینه استفاده از فرکانس، هزینه جبران خسارت و سایر وجوهی که طبق قوانین و مقررات مربوط به تصویب می‌رسد و واریز آن به حسابهای خزانه.

۶ - نظارت بر عملکرد دارندگان پروانه‌ها در چارچوب مفاد پروانه‌های صادرشده و رسیدگی به تخلفات و ملزم نمودن آنان به انجام تعهدات و وظایف از طریق اختاریه یا لغو موقت یا دائم امتیازها و پروانه‌های بهره‌برداری.

۷- تدوین و پیشنهادها دستورالعملها و ضوابط مربوط به اتصال متقابل شبکه‌های مخابراتی و رایانه‌ای از نظر امنیت، ایمنی اتصالات و تعرفه‌های آنها به کمیسیون و نظارت بر اعمال صحیح آنها.

۸ - تنظیم، مدیریت و کنترل فضای فرکانسی کشور و تدوین مقررات و تصویب ضوابط و جداول و معیارهای استفاده بهینه از فرکانس و نظارت و حاکمیت بر طیف و جدول ملی فرکانس در چهارچوب قانون وظایف و اختیارات وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات - مصوب ۱۳۸۲- و سایر قوانین و مقررات مربوط.

۹- تدوین و پیشنهاد دستورالعملها به کمیسیون و اعمال مصوبات در موارد ذیل:

الف - چارچوب توافق‌نامه‌های درجه و سطح خدمات به منظور شفاف‌سازی کیفیت خدمات در مقابل هزینه آن در شبکه‌های پستی، مخابراتی و فناوری اطلاعات.

ب - نامگذاری دامنه‌ها (Domain names)، تعیین شماره‌ها و کدها در شبکه‌های پستی و مخابراتی و فناوری اطلاعات.

پ - حمایت از حقوق استفاده‌کنندگان خدمات پستی، مخابراتی و فناوری اطلاعات و نظارت مستمر بر اعمال صحیح آنها.

ت - تدوین و پیشنهاد دستورالعملهای لازم به منظور تنظیم روابط ارایه‌کنندگان خدمات پستی، مخابراتی و فناوری اطلاعات.

ث - پیشنهاد اصلاح و تجدید ساختار بخش به کمیسیون.

ج - حمایت از گسترش حضور و مشارکت بخش غیردولتی در توسعه فعالیت‌های پستی، مخابراتی و فناوری اطلاعات و نظارت مستمر بر اعمال صحیح آنها.

چ - پیشنهاد اصلاح قوانین پستی و مخابراتی و ارتباطی به مراجع ذیصلاح قانونی.

۱۰- انجام وظایف و اختیارات وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات مندرج در قانون استفاده از بی‌سیم‌های اختصاصی و غیرحرفه‌ای - مصوب ۱۳۴۵ - و اصلاحات بعدی آن و تعهدات بین‌المللی مرتبط که جمهوری اسلامی ایران براساس قانون ملزم به رعایت آنها می‌باشد.

۱۱- انجام امور تحقیقاتی و ارایه آموزش‌های تخصصی مرتبط و اطلاع‌رسانی عمومی در زمینه ارتباطات مجاز رادیویی با استفاده از توانمندی‌های بخش‌های دولتی و غیردولتی.

۱۲- تهیه و انتشار گزارشات دوره‌ای از وضعیت و کیفیت ارایه خدمات پستی، مخابراتی و فناوری اطلاعات در کشور و مقایسه تطبیقی آن در منطقه و جهان.

۱۳- حمایت از صاحبان صنایع، انجمن‌ها و اتحادیه‌های ارایه‌کنندگان خدمات مخابراتی و ارتباطی و هدایت و راهبری آن.

۱۴- انجام امور مرتبط که با رعایت قوانین و مقررات مربوط از طرف وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات ارجاع می‌گردد.

۱۵- نمایندگی، عضویت و حضور در مجامع و اتحادیه‌های منطقه‌ای و بین‌المللی ذی‌ربط به منظور حفظ منافع ملی در چارچوب سیاست‌های کلی نظام و با رعایت قوانین و مقررات مربوط.

۱۶- در اجرای بند (۱۰) ماده (۶۸) قانون مدیریت خدمات کشوری و به منظور جذب و نگهداری نیروهای مناسب برای مشاغل تخصصی و مدیریت، سازمان می‌تواند با هماهنگی معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رییس‌جمهور و با رعایت قوانین و مقررات مربوط فوق‌العاده لازم را پس از تصویب هیئت وزیران پرداخت نماید.

ماده ۷- رئیس سازمان که معاون وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات و دبیر کمیسیون می باشد توسط وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات منصوب می شود و بالاترین مقام اجرایی سازمان خواهد بود.

ماده ۸- وظایف و اختیارات رئیس سازمان به شرح ذیل می باشد:

- ۱- انجام تمهیدات لازم برای اجرای مصوبات و تصمیمات کمیسیون.
 - ۲- انجام امور اداری، استخدامی، مالی و اجرایی سازمان در حدود این اساسنامه و قوانین و مقررات مربوط.
 - ۳- تدوین و پیشنهاد مقررات و آیین نامه ها به کمیسیون و تنظیم دستور جلسات و ابلاغ مصوبات.
 - ۴- برنامه ریزی، هدایت و کنترل سازمان و تهیه و تنظیم بودجه برای پیشنهاد به معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور و اجرای آن.
 - ۵- نظارت بر حسن اجرای امور مندرج در این اساسنامه و قوانین و مقررات مربوط.
 - ۶- صدور احکام استخدامی کارکنان و ابلاغ های مربوط.
 - ۷- نمایندگی سازمان در مراجع قضایی و غیرقضایی با حق تعیین وکیل و توکیل به غیر، ارجاع به داوری و ارایه پیشنهاد صلح و سازش با رعایت اصل یکصد و سی و نهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.
 - ۸- انجام اموری که برای ایفای وظایف و اختیارات لازم باشد در چارچوب قوانین و مقررات مربوط.
 - ۹- پیشنهاد آیین نامه های مالی، معاملاتی و استخدامی سازمان به وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات جهت تصویب در مراجع ذیصلاح قانونی.
- تبصره - رئیس سازمان می تواند بخشی از مسئولیتهای خود را به هر یک از معاونان، مدیران یا کارکنان سازمان به تشخیص و مسئولیت خود تفویض نماید.
- ماده ۹- امکانات موجود در اداره کل ارتباطات رادیویی و معاونت امور مخابراتی به سازمان منتقل و جزء اموال سازمان محسوب می شود.

ماده ۱۰- این اساسنامه جایگزین تصویب‌نامه شماره ۳۶۹۸۶/ت/۳۱۵۹۴هـ مورخ ۱۳۸۴/۹/۲۰ شده و آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مغایر قبلی لغو می‌شود.

این اساسنامه به موجب نامه‌های شماره ۸۷/۳۰/۲۸۳۸۵ مورخ ۱۳۸۷/۶/۳ و شماره ۸۸/۳۰/۳۶۹۲۲ مورخ ۱۳۸۸/۱۰/۸ شورای نگهبان به تأیید شورای یادشده رسیده است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۲۲ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۵)

بخش هشتم:

مصوبات شورای عالی اداری

مصوبه شورای عالی اداری در خصوص تغییر نام دفتر خدمات حقوقی بین‌المللی

جمهوری اسلامی ایران

شورای عالی اداری در یکصد و سی و هفتمین جلسه مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۸ بنا به پیشنهاد مشترک معاونت توسعه مدیریت و سرمایه‌انسانی رییس‌جمهور و مرکز امور حقوقی بین‌المللی ریاست جمهوری تصویب کرد:

ماده ۱- دفتر خدمات حقوقی بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران به عنوان « مرکز امور حقوقی بین‌المللی ریاست جمهوری » تغییر نام یافته و به عنوان یکی از واحدهای تابعه نهاد ریاست جمهوری مستقیماً زیر نظر سرپرست نهاد فعالیت می‌نماید.

ماده ۲- بودجه مرکز سالانه در لایحه بودجه کل کشور در ردیفی ذیل نهاد ریاست جمهوری پیش‌بینی می‌گردد.

ماده ۳- ساختار سازمانی مرکز توسط سرپرست نهاد ریاست جمهوری تهیه و به تأیید رییس‌جمهور خواهد رسید.

ماده ۴- در اجرای این تصویب‌نامه، مفاد بند (۱) مصوبه شماره ۱۵۵۵۸۰/۱۹۰۱ مورخ ۱۳۸۳/۸/۲۶ شورای عالی اداری ملغی می‌گردد.

ماده ۵ - سرپرست نهاد ریاست جمهوری مسئول اجرای مصوبه می‌باشد.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۲۴ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۸)

بخش، منقسم:

مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی

مصوبه « طرح اصلاح الگوی مصرف در خانواده »

شورای عالی انقلاب فرهنگی در جلسه ۶۵۳ مورخ ۱۳۸۸/۹/۳ ، براساس پیشنهاد مورخ ۱۳۸۸/۴/۱ شورای فرهنگی و اجتماعی زنان، طرح اصلاح الگوی مصرف در خانواده را به شرح ذیل تصویب نمود:

مقدمه:

پرداختن به موضوع اصلاح الگوی مصرف در قالب یک حرکت ارزشی، فراگیر و واقع‌نگر و مستمر نیازمند فرهنگ‌سازی، کنترل و ایجاد تحول نسبت به الگوی مصرف در خانواده می‌باشد و این امر مهم نیز از طریق ارتقاء مدیریت زنان بر اصلاح مصرف و نیز اصلاح مصرف زنان ممکن خواهد بود. به همین دلیل طرح اصلاح الگوی مصرف در خانواده می‌تواند مبنای تحقق این حرکت ضروری و ارزشمند قرار گیرد.

اصول:

نظر به موقیت^۱ محوری و حساس زنان در خانواده و نقش بی‌بدیل خانواده در حیات فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی - امنیتی جامعه؛ در اجرای طرح‌های کلان کشوری، مشارکت اساسی و فعال این نهاد بایستی در کانون ملاحظات و فرصت‌ها قرار گیرد. بر این اساس در اجرایی نمودن طرح « اصلاح الگوی مصرف در خانواده » رعایت اصول ذیل ضروری است:

- ۱- رعایت اصول علمی و تخصصی مبتنی بر آموزه‌های دینی، پژوهش و تجربه در تنظیم و ارائه الگوی مصرف در خانواده؛
- ۲- تدوین برنامه‌های همسو و مکمل از سوی کلیه دستگاه‌ها در جهت اصلاح الگوی مصرف با محوریت خانواده؛
- ۳- کاربردی و عملی بودن برنامه‌ها با پرهیز از افراط و تفریط در تعیین حدود و مصادیق مصرف در خانواده؛

۱. به نظر می‌رسد «موقیت» صحیح است.

۴- آموزش محوری و توجه به اصل آموزش اعضاء خانواده در برنامه‌های مربوط به اصلاح الگوی مصرف؛

۵ - بهره‌گیری از عامل تشویق در اجرای برنامه در رابطه با اجرای ارائه الگوی مصرف؛

۶ - پایدار بودن برنامه‌ها و پرهیز از ارائه الگوهای مقطعی؛

اهداف:

۱- بهره‌گیری عملی از منابع، امکانات و فرصت‌های موجود در خانواده در راستای اصلاح الگوی مصرف؛

۲- اصلاح الگوی مصرف در عرصه‌ها و موضوعات مختلف در خانواده و تبیین مصادیق اسراف و تبذیر در مصرف خانگی و راهکارهای برون‌رفت از آن؛

۳- بهره‌گیری از تأثیر و توانمندی زنان در اصلاح الگوی مصرف؛

۴- تحقق فرهنگ قناعت سرافرازانه در خانواده و مبارزه با عادات فرهنگی و اقتصادی غلط؛

۵ - تقویت اقتصاد خانواده با اصلاح الگوی مصرف و تأثیر آن بر اقتصاد ملی؛

راهبردها:

۱- اصلاح نگرش خانواده و تواناسازی آنها براساس الگوی مصرف در اسلام و سنت نبوی و علوی و معصومین (ع) نسبت به مفهوم مصرف، اسراف و پرهیز از تجمل‌گرایی و مدگرایی افراطی؛

۲- توسعه آگاهی والدین و هدایت و ترغیب آنها جهت اولویت‌بخشی در تأمین حقوق مادی و معنوی فرزندان در زمینه تغذیه، بهداشت روانی، جسمانی، ورزش، تفریحات سالم و نشاط‌آور، تحصیل و ازدواج و استفاده بهینه از محصولات فرهنگی - رسانه‌ای و تصویری در ساعات مختلف شبانه‌روز؛

۳- توسعه فرهنگ قناعت، ساده زیستی، اعتدال و تعدیل روحیه تنوع‌طلبی به منظور تقویت امنیت روانی اعضای خانواده و تهیه کتب و منابع و محصولات فرهنگی و آموزشی لازم در این زمینه؛

۴- توسعه فرهنگ عفاف و پای‌بندیهای اخلاقی در خانواده به‌منظور پرهیز از ظاهرگرایی صرف و زیاده‌روی در مصرف اقلام آرایشی و پوششی؛

۵ - هماهنگی و همگرایی در سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی‌های کلان کشور نسبت به اصلاح الگوی مصرف و اولویت دادن به مصالح خانواده در این برنامه‌ها؛

۶ - توسعه تحقیقات کاربردی درخصوص اجرای برنامه‌ها و نحوه استفاده از منابع و ارائه نتایج آن به مردم جهت تشویق خانواده‌ها در بهینه‌سازی مصرف و تداوم آن؛

راهکارها:

۱- تعیین و تبیین مصادیق اسراف و آموزش شیوه‌های صحیح و مطلوب در خانواده درخصوص رعایت اعتدال در مصرف، تنظیم درآمدها و هزینه‌ها و استفاده از منابع، امکانات و سرمایه‌های مادی و معنوی به‌منظور تأمین امنیت اقتصاد خانواده و جامعه؛

۲- تبلیغ و ترویج فرهنگ مطالعه، تقویت قوه ادراک و تحلیل و خودباوری در زنان و اعضای خانواده به منظور رویگردانی آنان از زندگی مصرفی، اهداف سطحی و غیرتکاملی و غیرهدفمند؛

۳- تقویت مشارکت فرهنگی و اقتصادی اعضای خانواده در تصمیم‌گیری‌های مادی و معنوی خانواده به منظور هماهنگ‌شدن و مسئولیت‌پذیری آنها نسبت به نحوه هزینه‌کردن سرمایه‌ها؛

۴- توجه به آموزش‌های فنی و حرفه‌ای، ارتقاء دانش مدیریت زنان در اصلاح الگوی مصرف در خانواده و تبلیغ فرهنگ بهره‌وری در راستای استفاده بهینه از امکانات، منابع و وسایل زندگی و جلوگیری از فرسودگی زودرس آنها؛

۵ - تشویق زنان بر استفاده بهینه از دارایی و اندوخته شخصی خود در چرخه اقتصادی خانواده و کشور؛

۶ - بهره‌گیری از کلیه ظرفیت‌های قانون‌گذاری و اجرایی در اتخاذ شیوه‌های تشویقی و تنبیهی مستقیم و غیرمستقیم جهت رعایت الگوی مناسب مصرف در موارد و مصادیق مختلف در خانواده؛

- ۷- ایجاد تعادل در تبلیغات تجاری و مصرفی رسانه‌ها به منظور جلوگیری از ترویج روحیه مصرف‌زدگی در خانواده‌ها؛
- ۸ - جهت‌دهی به برنامه‌ها در نحوه گذران اوقات فراغت زنان و اعضای خانواده متناسب با سن، نیازهای جسمی و روانی، خصوصیات اقلیمی و سنت‌ها به منظور کاهش هزینه‌های غیرضروری در زندگی و بهره‌مندی سریع، آسان و ارزان از تسهیلات فراغتی در محل زندگی بانوان؛
- ۹- افزایش آگاهی جوانان در خانواده نسبت به تعدیل توقعات و کاهش تشریفات و تقلیل هزینه‌های اضافی و زائد ازدواج و نیز در مراحل مختلف زندگی و تأثیر آن بر اقتصاد خانواده؛
- ۱۰- ارائه شاخص‌های الگوی مصرف در بخش انرژی، تغذیه و غذا، کالاهای فرهنگی، دارو و درمان، فرآورده‌های آرایشی و پوشاک، ابزار و وسایل زندگی، ارتباطات، گذران اوقات فراغت، حمل و نقل و کاهش ضایعات در اقلام مختلف زندگی خانوادگی؛
- ۱۱- اتخاذ تدابیر مناسب ترویجی و آموزشی به منظور افزایش تمایل خانواده‌ها در مصرف کالاهای داخلی؛
- ۱۲- شناسایی و معرفی تجربیات و الگوهای موفق مصرف در کشورهای مختلف به خانواده‌ها؛
- ۱۳- شناسایی امکانات و استفاده بهینه از ظرفیت‌های اقتصادی مناطق مختلف کشور متناسب با نیازهای جسی و روحی مردم هر منطقه، فرهنگ و سنت‌های بومی، آداب دینی و تنوع اقلیمی،
- ۱۴- ترغیب سازمانهای مردم نهاد مرتبط با حوزه زنان نسبت به اطلاع‌رسانی در زمینه رعایت الگوی مصرف صحیح از طریق پایگاه‌های اطلاع‌رسانی و سایر منابع آنها؛
- ۱۵ - پیگیری مستمر و نظارت دستگاه‌های ناظر بر اجرای صحیح برنامه‌های پیش‌بینی شده.

ترتیبات اجرا:

دستگاه‌های ذیربط متناسب با هریک از راهبردها و راهکارها موظفند با همکاری شورای فرهنگی و اجتماعی زنان نسبت به پیش‌بینی تمهیدات اجرایی و تهیه و تدوین آیین‌نامه‌های اجرایی مرتبط آن، اقدام نمایند. همچنین این دستگاه‌ها بایستی گزارشی از عملکرد سالیانه خود را از طریق شورای فرهنگی و اجتماعی زنان به دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی، ارائه نمایند.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۹۱۰ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۸)

بخش، ششم:

کوناکون

در این بخش مشخصات نه دوره آموزشی جدید مربوط به قضات و کارکنان
اداری که در کمیسیون طراحی آموزشی معاونت آموزش و تحقیقات قوه قضائیه
مورد تصویب قرار گرفته و به تأیید معاون محترم آموزش و تحقیقات رسیده
است، جهت اطلاع مخاطبان محترم درج می گردد.

دوره های آموزش کوتاه مدت شغلی - قضایی

(فرم برنامه آموزشی و درسی)

۱- نوع آموزش:		☒ باز آموزی		☐ نوآموزی	☐ آماده سازی
۲- پیش نیاز: -		۳- کد آموزش: ۱۲/د/ک			
۴- عنوان آموزش: تعامل قضایی دادسرا با دادگاه					
۵- شرکت کنندگان: قضات شاغل در دادسرا					
۶- مدت دوره:		به روز: ۱ روز		۷- نوع آموزش:	
		به ساعت: ۸ ساعت			
۸- روش آموزشی: سخنرانی ☒		☐ کارگاهی		☐ کارورزی	☐ غیر حضوری
☐ سایر					
۹- هدف کلی: افزایش دانش، بینش و ارتقاء سطح آگاهی های فراگیران در خصوص موضوع مذکور در عنوان دوره آموزشی					
۱۰- سرفصل های آموزش:					
✓ راهکارهای ارتقاء و اثربخشی تحقیقات قضایی،					
✓ راهکارهای ارتقاء و اثربخشی قرارهای تأمین کیفری،					
✓ راهکارهای ارتقاء و اثربخشی قرارهای نهایی،					
✓ راهکارهای ارتقاء کیفیت و اثربخشی کیفر خواست،					
✓ ویژگی های تصمیم دادسرا در جرائم مالی،					
✓ ویژگی های تصمیم دادسرا در جرائم مستوجب ديه،					
✓ چگونگی استفاده بهینه از فرمهای قضایی،					
✓ مطالعه موردی پرونده های مرتبط.					
۱۱- مجری: معاونت آموزش دادگستری استانها - اداره کل آموزش کارکنان اداری					
۱۲- روش ارزشیابی: کتبی ☐ عملی ☐ شفاهی ☐ کتبی و عملی ☒ کتبی و شفاهی ☐					
۱۳- منابع پیشنهادی:					
نام کتاب		نویسنده یا تهیه کننده			
- ارتقاء کیفیت رسیدگی در دادسرا		- معاونت آموزش قوه قضائیه			
- نشستهای قضایی آیین دادرسی کیفری		- معاونت آموزش قوه قضائیه			
۱۴ - توضیحات					
این دوره بنا به پیشنهاد معاونت آموزش دادگستری استان اصفهان، در کمیسیون طراحی آموزشی مطرح و با اعمال اصلاحاتی به شرح ذیل به تصویب رسید. تاریخ تصویب در کمیسیون طراحی آموزشی: ۱۳۸۸/۹/۲۹ شماره جلسه: ۷ شماره مصوبه: ۴					
ممدرویش زاده		احمد واعظی			
مدیرکل برنامه ریزی و تدوین متون آموزشی		معاون آموزش و تحقیقات قوه قضائیه			

دوره های آموزش کوتاه مدت شغلی - قضایی
(فرم برنامه آموزشی و درسی)

۱- نوع آموزش :		☒ باز آموزی ☐ نوآموزی ☐ آماده سازی	
۲- پیش نیاز: -		۳- کد آموزش: ۱۳/د/ک	
۴- عنوان آموزش: پیشگیری از جرم			
۵- شرکت کنندگان: قضات رسیدگی کننده به امور کیفری اعم از دادسرا و دادگاه			
۶- مدت دوره:		به روز: ۱۰ روز	۷- نوع آموزش:
		به ساعت: ۸ ساعت	☒ الزامی : ☐ اختیاری :
۸- روش آموزشی: سخنرانی ☒ کارگاهی ☐ کارورزی ☐ غیر حضوری ☐ سایر ☐			
۹- هدف کلی: افزایش دانش، بینش و ارتقای سطح آگاهی های حرفه ای فراگیران در خصوص موضوع مذکور در عنوان دوره آموزشی			
۱۰- سرفصل های آموزش:			
✓ تعریف و مبانی علمی، قانونی پیشگیری از جرم با مطالعه تطبیقی و تاریخی، ✓ نقش جرم شناسی پیشگیری و یافته های آن در پیشگیری از جرم، ✓ انواع پیشگیری از جرم (وضعی، اجتماعی، بالینی و ...)، ✓ بررسی تأثیر سیاست جنائی تقنینی در پیشگیری از جرم و ارتباط آن با سیاست جنائی قضایی، ✓ نقش نهادهای دولتی و اجتماعی در پیشگیری و چگونگی استفاده از ظرفیتهای موجود، ✓ نقش قوه قضائیه در پیشگیری از جرم، ✓ نقش دستورات، قرارها و احکام قضائی در پیشگیری از جرم با بررسی کاربردی آنها.			
۱۱- مجری: معاونت آموزش دادگستری کل استانها			
۱۲- روش ارزشیابی: کتبی ☒ عملی ☐ شفاهی ☐ کتبی و عملی ☐ کتبی و شفاهی ☐			
۱۳- منابع پیشنهادی:			
نام کتاب		نویسنده یا تهیه کننده	
- جرم شناسی کاربردی		- تألیف ریموند گسن، ترجمه دکتر کی نیا	
- سیاست جنائی، جلد اول و دوم		- ترجمه دکتر نجفی ابرند آبادی	
- قوه قضائیه و پیشگیری از وقوع جرم		- مرکز مطبوعات و انتشارات قوه قضائیه	
- جایگزین های زندان یا مجازاتهای بینابین		- دکتر آشوری	
۱۴ - توضیحات			
این دوره بنا به پیشنهاد معاونت آموزش دادگستری استان کرمانشاه، در کمیسیون طراحی آموزشی مطرح و با اعمال اصلاحاتی به شرح ذیل به تصویب رسید. تاریخ تصویب در کمیسیون طراحی آموزشی: ۱۳۸۸/۱۰/۱۳ شماره جلسه: ۸ شماره مصوبه: ۵			
ممدرویش زاده		احمد واعظی	
مدیرکل برنامه ریزی و تدوین متون آموزشی		معاون آموزش و تحقیقات قوه قضائیه	

دوره های آموزش کوتاه مدت - شورای حل اختلاف (فرم برنامه آموزشی و درسی)

۱- نوع آموزش: باز آموزشی ☐ نوآموزی ☒ آماده سازی ☐			
۲- پیش نیاز: -			
۳- کد آموزش: ۰۴/ش/آ			
۴- عنوان آموزش: داوری در شورای حل اختلاف (اصلاحی)			
۵- شرکت کنندگان: اعضای شورای حل اختلاف			
۶- مدت دوره:		به روز: ۲ روز به ساعت: ۱۲ ساعت	
۷- نوع آموزش:		الزامی: ☒ اختیاری: ☐	
۸- روش آموزشی: سخنرانی ☒ کارگاهی ☐ کارورزی ☐ غیر حضوری ☐ سایر ☐			
۹- هدف کلی: افزایش دانش، بینش و ارتقاء سطح آگاهی های حرفه ای فراگیران در خصوص موضوع مذکور در عنوان دوره آموزشی			
۱۰- سرفصل های آموزش: ✓ تعریف داوری، اوصاف داوری و اصول کلی حاکم بر داوری، ✓ انواع داوری (داوری موردی، داوری سازمانی، داوری تکه تکه و سه نفره)، ✓ داوری سازمانی شورای حل اختلاف موضوع ماده ۴۷ قانون شوراهای حل اختلاف، ✓ انواع و آثار قراردادهای داوری (داوری موردی، داوری سازمانی و قرارداد داوری کتبی و شفاهی)، ✓ تبیین دعاوی قابل ارجاع به داوری در شورای حل اختلاف، ✓ تبیین شرایط داوری، ✓ تبیین وضعیت ارجاع دعاوی دولتی به داوری، ✓ موارد ممنوع از ارجاع به داوری، ✓ آیین دادرسی داوری و نحوه صدور رأی داوری در شورای حل اختلاف، ✓ موارد مداخله دادگاه در داوری شورای حل اختلاف، ✓ تصحیح رأی داوری، ✓ جهات رد داور و شرایط رد در داوری شورای حل اختلاف، ✓ شناسایی و نحوه ابلاغ و اجرای رأی داوری شورای حل اختلاف، ✓ نحوه اعتراض به رأی داوری صادره از شورای حل اختلاف، ✓ تأمین خواسته و دستور موقت در داوری شورای حل اختلاف، ✓ حق الزحمه داوری شورای حل اختلاف			
۱۱- مجری: معاونت آموزش دادگستری کل استانها			
۱۲- روش ارزشیابی: کتبی ☒ عملی ☐ شفاهی ☐ کتبی و عملی ☐ کتبی و شفاهی ☐			
۱۳- منابع پیشنهادی:			
نام کتاب		نویسنده یا تهیه کننده	
۱- قانون شورای حل اختلاف ۲- قانون اساسی (اصل ۱۳۹) ۳- قانون داوری تجاری بین المللی مصوب ۱۳۷۶ ۴- آیین نامه حق الزحمه داوری مصوب ۱۳۸۱ رئیس قوه قضائیه ۵-المبسوط در شرح آیین دادرسی مدنی - جلد ۴ ۶- ۳۰۱ نکته از قانون شوراهای حل اختلاف ۷- قانون اساستامه مرکز داوری اتاق بازرگانی ۸- قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب ۹- قانون اجرای احکام مدنی ۱۰- قانون اصلاح مقررات مربوط به طلاق مصوب مجلس و مجمع تشخیص مصلحت نظام ۱۱- قوانین و مقررات داوری ۱۲- قوانین و مقررات مربوط به داوری ۱۳- سازش و داوری در شورای حل اختلاف ۱۴- آیین دادرسی مدنی - جلد سوم ۱۵- آیین دادرسی مدنی - جلد دوم		۵- دکتر علی مهاجری ۶- ابوالفضل نیکوکار ۱۱- سید حسین تقیانی - ایران بان ۱۲- جواد عزیزی - مجد ۱۳- قضا ۱۴- دکتر حبیب الله - شمس ۱۵- دکتر جلال الدین مدنی	
۱۴ - توضیحات			
تاریخ تصویب در کمیسیون طراحی آموزشی: ۸۸/۹/۲۹ شماره جلسه: ۷ شماره مصوبه: ۲			
مدیرکل برنامه ریزی و تدوین متون آموزشی		معاون آموزش و تحقیقات قوه قضائیه	
محمدرئیس زاده		احمدواعظی	

**دوره های آموزش کوتاه مدت مشاغل پیرامونی قضات
(فرم برنامه آموزشی و درسی)**

۱- نوع آموزش:		☐ باز آموزی ☒ نوآموزی ☐ آماده سازی	
۲- پیش نیاز:		۳- کد آموزش: ۱۰/ض/ش/ذ	
۴- عنوان آموزش: ضابطین خاص ویژه ناظران شرعی ذبح و صید			
۵- شرکت کنندگان: کلیه ناظران شرعی ذبح و صید موضوع قانون نظارت شرعی ذبح و صید			
۶- مدت دوره:		به روز: ۲ روز به ساعت: ۱۲ ساعت	
۷- نوع آموزش:		☒ الزامی : ☐ اختیاری :	
۸- روش آموزشی: سخنرانی ☒ کارگاهی ☐ کارورزی ☐ غیر حضوری ☐ سایر ☐			
۹- هدف کلی: افزایش دانش، بینش و ارتقای سطح آگاهی های حرفه ای فراگیران در خصوص موضوع مذکور در عنوان دوره آموزشی			
۱۰- سرفصل های آموزش:			
✓ تعریف ضابطین دادگستری و انواع آن، ✓ آشنایی اجمالی با سایر ضابطین خاص، ✓ ریاست و نظارت بر ضابطان و حدود و نظارت، ✓ چگونگی انعکاس گزارش به دادستان، ✓ شناخت ضابطان خاص ویژه ناظران شرعی ذبح و صید، ✓ حدود وظایف و اختیارات و مسئولیت ها و ضمانت اجرای آن، ✓ نحوه تعامل ضابطان خاص ویژه ناظران شرعی ذبح و صید با نیروی انتظامی، ✓ آشنایی با تخلفات و جرایم قانون نظارت شرعی بر ذبح و صید، ✓ آشنایی با قانون و آیین نامه اجرایی قانون نظارت شرعی ذبح و صید.			
۱۱- مجری: معاونت آموزش دادگستری کل استانها			
۱۲- روش ارزشیابی: کتبی ☐ عملی ☐ شفاهی ☐ کتبی و عملی ☐ کتبی و شفاهی ☒			
۱۳- منابع پیشنهادی:			
نام کتاب		نویسنده یا تهیه کننده	
- ضابطین دادگستری، تکالیف و مسئولیتها		- معاونت آموزش قوه قضائیه	
- قانون و آیین نامه اجرایی قانون نظارت شرعی ذبح و صید			
۱۴ - توضیحات			
این دوره بنا به پیشنهاد سازمان دامپزشکی کشور، در کمیسیون طراحی آموزشی مطرح و با اعمال اصلاحاتی به شرح ذیل به تصویب رسید.			
تاریخ تصویب در کمیسیون طراحی آموزشی: ۱۳۸۸/۱۰/۱۳ شماره جلسه: ۸ شماره مصوبه: ۴			
محمدریش زاده		احمد واعظی	
مدیرکل برنامه ریزی و تدوین متون آموزشی		معاون آموزش و تحقیقات قوه قضائیه	

دوره های آموزش کوتاه مدت اداری - شغلی

(فرم برنامه آموزشی و درسی)

۱- نوع آموزش:		☐ باز آموزی		☒ نوآموزی		☐ آماده سازی	
۲- پیش نیاز: -				۳- کد آموزش: ۰۱/آ/س/پ			
۴- عنوان آموزش: آشنایی با نحوه سرویس دهی در محیط اداری							
۵- شرکت کنندگان: پیشخدمت							
۶- مدت دوره:		به روز: ۲ روز		۷- نوع آموزش:		الزامی: ☒ اختیاری: ☐	
		به ساعت: ۸ ساعت					
۸- روش آموزشی: سخنرانی ☒ کارگاهی ☐ کارورزی ☐ غیر حضوری ☐ سایر ☐							
۹- هدف کلی: افزایش دانش، بینش و ارتقای سطح آگاهی های حرفه ای فراگیران در خصوص موضوع مذکور در عنوان دوره آموزشی							
۱۰- سرفصل های آموزش:							
✓ آشنایی با وسایل مورد نیاز در آبدارخانه و نحوه کار با اجاق گاز، انواع سماورها و ...							
✓ مقررات عمومی و استانداردهای پایه ای سرویس، اصول سرویس و اصول پذیرایی،							
✓ روشهای اصولی سرویس و حمل ظروف،							
✓ آشنایی با نحوه تهیه انواع نوشیدنی های سرد و گرم (چای، قهوه، انواع شربت و ...)،							
✓ آشنایی با نحوه شست و شوی میوه و چیدن آن داخل ظرف و سرو میوه،							
✓ آشنایی با نحوه چیدن شیرینی داخل ظرف و سرو شیرینی،							
✓ آشنایی با زمان جمع آوری و شستشوی ظروف پذیرایی،							
✓ آداب سرویس دهی.							
۱۱- مجری: آموزش دادگستری استانها - اداره کل آموزش کارکنان اداری							
۱۲- روش ارزشیابی: کتبی ☒ عملی ☐ شفاهی ☐ کتبی و عملی ☐ کتبی و شفاهی ☐							
۱۳- منابع پیشنهادی:							
نام کتاب				نویسنده یا تهیه کننده			
- جزوه استاد							
۱۴ - توضیحات							
تاریخ تصویب در کمیسیون طراحی آموزشی: ۱۳۸۸/۹/۲۹ شماره جلسه: ۷ شماره مصوبه:							
محمدریش زاده				احمد واعظی			
مدیرکل برنامه ریزی و تدوین متون آموزشی				معاون آموزش و تحقیقات قوه قضائیه			

دوره های آموزش کوتاه مدت قضایی - شغلی

(فرم برنامه آموزشی و درسی)

۱- نوع آموزش:		☐ باز آموزی	☒ نوآموزی	☐ آماده سازی
۲- پیش نیاز: -		۳- کد آموزش: ۰۲/آ/ن/پ		
۴- عنوان آموزش: آشنایی با اصول نظافت در محیط اداری و آبدارخانه				
۵- شرکت کنندگان: پیشخدمت				
۶- مدت دوره:	به روز: ۲ روز	۷- نوع آموزش:		الزامی: ☒
	به ساعت: ۸ ساعت			اختیاری: ☐
۸- روش آموزشی: سخنرانی ☐ کارگاهی ☒ کارورزی ☐ غیر حضوری ☐ سایر ☐				
۹- هدف کلی: افزایش دانش، بینش و ارتقاء سطح آگاهی های حرفه ای فراگیران در خصوص موضوع مذکور در عنوان دوره آموزشی				
۱۰- سرفصل های آموزش:				
✓ آشنایی با وسایل نظافت و انواع شوینده ها، ✓ آشنایی با اصول نظافت آبدارخانه (مراحل انجام کار نظافت، زمان و نحوه شستشوی وسایل آبدارخانه، سماور، اجاق گاز، یخچال، دیوارها، کابینت ها، کف ها و نحوه کشیدن تی و ...) ✓ آشنایی با انواع زباله و محل نگهداری زباله، وسایل حمل زباله و شیوه های تفکیک، جمع آوری و حمل و نقل آن، ✓ آشنایی با نحوه مبارزه با انواع حشرات و موجودات موزی، ✓ انواع سموم و اصول استفاده از آن.				
۱۱- مجری: معاونت آموزش دادگستری استانها - اداره کل آموزش کارکنان اداری				
۱۲- روش ارزشیابی: کتبی ☐ عملی ☐ شفاهی ☐ کتبی و عملی ☒ کتبی و شفاهی ☐				
۱۳- منابع پیشنهادی:				
نام کتاب		نویسنده یا تهیه کننده		
- جزوه استاد				
۱۴ - توضیحات				
تاریخ تصویب در کمیسیون طراحی آموزشی: ۱۳۸۸/۹/۲۹				
شماره جلسه: ۷ شماره مصوبه: ۹				
ممدرویش زاده		احمدواعظمی		
مدیرکل برنامه ریزی و تدوین متون آموزشی		معاون آموزش و تحقیقات قوه قضائیه		

دوره های آموزش کوتاه مدت قضایی - شغلی

(فرم برنامه آموزشی و درسی)

۱- نوع آموزش :		☐ باز آموزی		☒ نوآموزی		☐ آماده سازی	
۲- پیش نیاز: -				۳- کد آموزش: ۰۳/آ/ح/پ			
۴- عنوان آموزش: آشنایی با اصول پیشگیری از حوادث ضمن کار و کمک های اولیه							
۵- شرکت کنندگان : پیشخدمت							
۶- مدت دوره:		به روز : ۲ روز		۷- نوع آموزش:		الزامی : ☒	
		به ساعت : ۸ ساعت				اختیاری : ☐	
۸- روش آموزشی: سخنرانی ☒ کارگاهی ☐ کارورزی ☐ غیر حضوری ☐ سایر ☐							
۹- هدف کلی: افزایش دانش، بیش و ارتقاء سطح آگاهی های حرفه ای فراگیران در خصوص موضوع مذکور در عنوان دوره آموزشی							
۱۰- سرفصل های آموزش:							
✓ آشنایی با اهمیت و ضرورت حفظ نکات ایمنی در محیط کار،							
✓ آشنایی با علائم هشدار دهنده برق گرفتگی، آتش سوزی، و حریق و گاز گرفتگی در محیط اداری،							
✓ آشنایی با وسایل اطفاء حریق و انواع کپسولهای آتش نشانی و نحوه به کارگیری آنها،							
✓ آشنایی با جعبه کمکهای اولیه،							
✓ شناسایی و اصول به کارگیری کمک های اولیه (شامل علائم حیاتی، عملیات اورژانسی و صدمات و بیماریها)							
۱۱- مجری: آموزش دادگستری استانها - اداره کل آموزش کارکنان اداری							
۱۲- روش ارزشیابی : کتبی ☒ عملی ☐ شفاهی ☐ کتبی و عملی ☐ کتبی و شفاهی ☐							
۱۳- منابع پیشنهادی :							
نام کتاب				نویسنده یا تهیه کننده			
- جزوه استاد							
۱۴- توضیحات							
تاریخ تصویب در کمیسیون طراحی آموزشی : ۱۳۸۸/۹/۲۹							
شماره جلسه : ۷							
شماره مصوبه : ۹							
مدیرکل برنامه ریزی و تدوین متون آموزشی				معاون آموزش و تحقیقات قوه قضائیه			
مهدرویش زاده				احمدروغنی			

دوره های آموزش کوتاه مدت قضایی - شغلی

(فرم برنامه آموزشی و درسی)

۱- نوع آموزش :		☐ باز آموزی ☒ نوآموزی ☐ آماده سازی	
۲- پیش نیاز: -		۳- کد آموزش: ۰۴/آ/م/پ	
۴- عنوان آموزش: آشنایی با آداب معاشرت و اصول برقراری ارتباط			
۵- شرکت کنندگان: پیشخدمت			
۶- مدت دوره:	به روز: ۱ روز	۷- نوع آموزش:	الزامی: ☒
	به ساعت: ۴ ساعت		اختیاری: ☐
۸- روش آموزشی: سخنرانی ☒ کارگاهی ☐ کارورزی ☐ غیر حضوری ☐ سایر ☐			
۹- هدف کلی: افزایش دانش، بینش و ارتقاء سطح آگاهی های حرفه ای فراگیران در خصوص موضوع مذکور در عنوان دوره آموزشی			
۱۰- سرفصل های آموزش:			
✓ آشنایی با اصول و مقررات اداری، ✓ نحوه رفتار با پرسنل و مراجعه کنندگان (سخن گفتن، نگاه کردن و ...)، ✓ رعایت موازین صحیح پوشش و آرایش سر و صورت، ✓ دقت در انجام وظایف محوله با در نظر گرفتن شرایط زمان، ✓ نیازهای ویژه در ارتباط با اقتضای مختلف پرسنل و ارباب رجوع، ✓ نحوه تکریم ارباب رجوع.			
۱۱- مجری: معاونت آموزش دادگستری استانها - اداره کل آموزش کارکنان اداری			
۱۲- روش ارزشیابی: کتبی ☒ عملی ☐ شفاهی ☐ کتبی و عملی ☐ کتبی و شفاهی ☐			
۱۳- منابع پیشنهادی:			
نام کتاب		نویسنده یا تهیه کننده	
- جزوه استاد			
۱۴- توضیحات			
تاریخ تصویب در کمیسیون طراحی آموزشی: ۱۳۸۸/۹/۲۹			
شماره جلسه: ۷			
شماره مصوبه: ۹			
محمدریش زاده		احمد واعظی	
مدیرکل برنامه ریزی و تدوین متون آموزشی		معاون آموزش و تحقیقات قوه قضائیه	

دوره های آموزش کوتاه مدت قضایی - شغلی

(فرم برنامه آموزشی و درسی)

۱- نوع آموزش:		☐ باز آموزی		☒ نوآموزی		☐ آماده سازی	
۲- پیش نیاز: -				۳- کد آموزش: ۰۵/ت/ب/پ			
۴- عنوان آموزش: تمرینات بدنی							
۵- شرکت کنندگان: پیشخدمت							
۶- مدت دوره:		به روز: ۱ روز		۷- نوع آموزش:		الزامی: ☒	
		به ساعت: ۴ ساعت				اختیاری: ☐	
۸- روش آموزشی: سخنرانی ☒ کارگاهی ☐ کارورزی ☐ غیر حضوری ☐ سایر ☐							
۹- هدف کلی: افزایش دانش، بینش و ارتقاء سطح آگاهی های حرفه ای فراگیران در خصوص موضوع مذکور در عنوان دوره آموزشی							
۱۰- سرفصل های آموزش:							
✓ لزوم انجام تمرینات کششی،							
✓ تمرینهایی برای پشت، شانه ها و دستها،							
✓ مجموعه تمرینهای کششی پا،							
✓ تمرینهای کششی ایستاده برای پاها و بالای بدن،							
✓ تمرینهای کششی بعد از انجام کارهای سنگین.							
۱۱- مجری: معاونت آموزش دادگستری استانها - اداره کل آموزش کارکنان اداری							
۱۲- روش ارزشیابی: کتبی ☐ عملی ☒ شفاهی ☐ کتبی و عملی ☐ کتبی و شفاهی ☐							
۱۳- منابع پیشنهادی:							
نام کتاب				نویسنده یا تهیه کننده			
- جزوه استاد							
۱۴- توضیحات							
تاریخ تصویب در کمیسیون طراحی آموزشی: ۱۳۸۸/۹/۲۹							
شماره جلسه: ۷							
شماره مصوبه: ۹							
ممدرویش زاده				احمد واعظی			
مدیرکل برنامه ریزی و تدوین متون آموزشی				معاون آموزش و تحقیقات قوه قضائیه			

بخش نهم:

ضمیمه

فهرست موارد حذف شده از شماره های بهمن ماه روزنامه رسمی

توجه : به نظر می رسد مواردی از شماره های ویژه قوانین و مقررات روزنامه رسمی در بهمن ماه برای مخاطبین کاربرد ندارد. لذا از درج آن در این ماهنامه خودداری شده است و در صورت درخواست هر یک از موارد حذف شده، متن کامل آن برای متقاضی، ارسال خواهد شد.

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۸۹۰۴ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱
۱	تصویب نامه در خصوص تعیین اعضای کمیته دایمی پدافند غیرعامل کشور
۲	تصویب نامه در خصوص تعیین هیئت امنای مرکز آموزش مدیریت دولتی
۳	تصویب نامه در خصوص کارمزد خدمات ترخیص کالای وارداتی براساس گواهی بازرسی (COI)
۴	تصویب نامه در خصوص ممنوعیت واردات کالاهای نهایی که تولید داخل دارند به صورت ریفایننس
۵	ضوابط اعطای تسهیلات ارزی موضوع جزء (د) بند (۶) قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۸۹۰۸ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۶
۱	اصلاح آیین نامه داخلی هیئت دولت
۲	اصلاح تصویب نامه در خصوص تعیین ارزش هر سهم شرکتهای فولاد مبارکه و فولاد خوزستان
۳	اصلاح تصویب نامه در خصوص فوق العاده های مصوب هیئتهای امنای مندرج در حکم کارگزینی کارکنان دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی
۴	اصلاح تصویب نامه شماره ۲۰۲۹۵۳/ت/۳۹۲۴۶ هـ مورخ ۱۳۸۶/۱۲/۱۳
۵	اصلاح مصوبه شماره ۴۰۸۵۲/۱۳۱۱۹۵ مورخ ۱۳۸۸/۷/۱
۶	تصویب نامه در خصوص تعیین اعضای هیئت های ترک تشریفات مناقصه سازمانهای مناطق آزاد کیش، اروند، قشم، ارس، چابهار و انزلی
۷	تصویب نامه در خصوص تشکیل کارگروهی برای تصمیم گیری در خصوص مسایل مربوط به برنج و چای کشور از قبیل تنظیم بازار و ارتقای کیفیت آنها
۸	تصویب نامه در خصوص تعیین استانداردهای واردات برنج با هدایت و مدیریت وزارت بازرگانی و بررسی ساختار تشکیلاتی سازمان چای
۹	تصویب نامه در خصوص تعیین اعضای هیئت مدیره جدید سازمان های مناطق آزاد ارس، قشم، انزلی، چابهار، اروند و کیش

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۸۹۱۰ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۸
۱	تصویب نامه در خصوص واگذاری حق بهره برداری پنج هکتار از اراضی شهرستان جیرفت، استان کرمان به جمعیت هلال احمر
۲	تصویب نامه در خصوص برگزاری گردهمایی بین المللی زمین شناسی پزشکی آسیای میانه

۳	تصویب نامه درخصوص واگذاری حق بهره برداری یک هزار و پانصد (۱۵۰۰) مترمربع از اراضی واقع در شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان به قوه قضائیه (سازمان ثبت اسناد و املاک کشور)
۴	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران درخصوص طرح جامع شهر نراق

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۸۹۱۲ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۱
۱	آیین نامه اجرایی بند (۷) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور
۲	اصلاح آیین نامه اجرایی جزء (هـ) بند (۶) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور
۳	اصلاح آیین نامه معاملات سازمان راهداری و حمل و نقل جاده ای
۴	اصلاح تصمیم نامه شماره ۱۲۶۴۵۲/ت/۴۳۴۲۲ مورخ ۱۳۸۸/۷/۱۸
۵	تصویب نامه در خصوص تقسیمات کشوری در شهرستانهای خوانسار، فلاورجان، فریدن
۶	تصویب نامه در خصوص فهرست کالاهای مثبت موضوع قانون موافقتنامه تجاری اکو (اکوتا)
۷	تصویب نامه درخصوص ادغام روستاهای زیر کوثیه و کهنوج از توابع دهستان اسفیج بخش بهاباد شهرستان بافق در استان یزد به عنوان روستای «وحدت آباد»
۸	تصویب نامه درخصوص تغییر نام روستای نصرالله آباد از توابع دهستان کولکنی بخش ماژین شهرستان دره شهر در استان ایلام به روستای «وحدت آباد»
۹	تصویب نامه درخصوص تقسیمات کشوری در شهرستانهای تنگستان و دشتستان
۱۰	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران درخصوص طرح جامع شهر راسک

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۸۹۱۵ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۴
۱	آیین نامه اجرایی قانون ارتقاء بهره وری کارکنان بالینی نظام سلامت
۲	الحاق ماده (۲۸) به آیین نامه اجرایی ماده (۷) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و اجرای سیاستهای کلی اصل (۴۴) قانون اساسی - مصوب ۱۳۸۷.

۳	تصمیم نمایندگان ویژه رئیس جمهور در خصوص اخذ ضمانت نامه بانکی برای پرداخت قسط اول تسهیلات مسکن مهر قبل از اجرای پی توسط بانک مسکن
۴	تصمیم نمایندگان ویژه رئیس جمهور در خصوص واردات سیصد هزار (۳۰۰,۰۰۰) تن روغن نباتی خوراکی دام از محل سهمیه سال ۱۳۸۹ توسط وزارت بازرگانی
۵	تصویب نامه در خصوص احداث بازارچه مرزی در مناطق چزابه و بندر اروندکنار در استان خوزستان
۶	تصویب نامه در خصوص الحاق وزیران کار و امور اجتماعی و دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور به ترکیب اعضای کمیسیون علمی، تحقیقاتی و فناوری هیئت دولت
۷	تصویب نامه در خصوص بهای خدماتی شرکت پست جمهوری اسلامی ایران به دستگاههای دولتی و سایر اشخاص حقوقی
۸	تصویب نامه در خصوص تعیین آقای سیدشمس الدین حسینی به سمت سخنگوی اقتصادی دولت
۹	تصویب نامه در خصوص مناطق حفاظت شده در استانهای سیستان و بلوچستان، کرمانشاه، خراسان شمالی، گیلان، خراسان جنوبی و قم
۱۰	تصویب نامه در خصوص واگذاری حق بهره برداری بیست و هشت و نیم (۲۸/۵) هکتار از اراضی حوزه ثبتی نطنز، موسوم به اراضی شجاع آباد، واقع در شهرستان نطنز، استان اصفهان، به جمعیت هلال احمر

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۳۸۸/۱۱/۱۷ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۷
۱	تصویب نامه در خصوص الحاق وزیران کار و امور اجتماعی و دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور به ترکیب اعضای کمیسیون علمی، تحقیقاتی و فناوری هیئت دولت
۲	تصویب نامه در خصوص دایر نمودن فرمانداری ویژه در شهرستان لارستان
۳	مصوبه هفتصد و نود و پنجمین جلسه شورای عالی آموزش و پرورش مورخ ۱۳۸۸/۷/۱۴ تدوین طرح ساماندهی منابع آموزشی
۴	تصویب نامه در خصوص افزایش حق عضویت گروه مشاورین بین المللی تحقیقات کشاورزی

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۸۹۲۱ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۱
۱	اصلاح تصویب‌نامه در خصوص ضریب حقوق بازنشستگان، وظیفه‌بگیران یا مستمری‌بگیران
۲	اصلاح مواد (۱۵)، (۳۴) و (۴۳) آیین‌نامه اجرایی قانون ساماندهی و حمایت از تولید و عرضه مسکن
۳	تصویب‌نامه در خصوص ایجاد شهرستان گراش به مرکزیت شهر گراش در تابعیت استان فارس
۴	تصویب‌نامه در خصوص تشکیل ستاد راهبری و هماهنگی توسعه استان خوزستان
۵	تصویب‌نامه در خصوص تشکیل ستاد راهبری و هماهنگی توسعه استان کرمان
۶	تصویب‌نامه در خصوص تشکیل ستاد مشارکت در بازسازی افغانستان
۷	تصویب‌نامه در خصوص تشکیل ستاد مقابله با همه‌گیری اجتماعی بیماری آنفلوآنزای خونی
۸	تصویب‌نامه در خصوص تشکیل کارگروه توسعه و عمران قم
۹	تصویب‌نامه در خصوص تشکیل کارگروه توسعه و عمران لرستان
۱۰	تصویب‌نامه در خصوص تشکیل نمایندگان ویژه رییس جمهور به منظور اتخاذ تصمیمات لازم برای کاهش آثار ناشی از خشکسالی در کشور
۱۱	تصویب‌نامه در خصوص تعیین آقای کرم رضا پیریایی به عنوان استاندار استان همدان

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۸۹۲۲ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۵
۱	اصلاح بندهای (۱)، (۲) و (۳) موضوع اصلاح آیین‌نامه شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان و کارگروه‌های تخصصی
۲	اصلاح تصویب‌نامه در خصوص بهای خدماتی شرکت پست جمهوری اسلامی ایران به دستگاه‌های دولتی و سایر اشخاص حقوقی
۳	تصویب‌نامه در خصوص تأسیس شعبه سازمان توسعه تجارت ایران در شهر سائوپولو در کشور برزیل
۴	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص طرح جامع - تفصیلی شهر رانکوه
۵	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص طرح جامع شهر ماکو
۶	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص طرح جامع شهر چابهار
۷	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص طرح جامع شهر آباده

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۸۹۲۴ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۸
۱	مصوبه شورای عالی اداری در خصوص ضرورت ادامه فعالیت شرکت بازرگانی پتروشیمی در چین، کره جنوبی، هند و ترکیه
۲	اصلاح تصویب نامه در خصوص تشکیل ستاد راهبری و هماهنگی توسعه استان خوزستان
۳	مصوبه شورای عالی اداری در خصوص اصلاحات موادی از اساسنامه صندوق اشتغال و ازدواج مهر امام رضا (ع)

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۸۹۲۵ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۹
۱	اصلاح تصویب نامه های شماره ۲۲۷۶۸۷/ت/۴۲۶۴۹-هـ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۸، شماره ۲۲۷۷۴۰/ت/۴۲۶۴۹-هـ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۸، شماره ۲۲۷۶۹۶/ت/۴۲۶۴۹-هـ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۸، شماره ۲۲۷۷۱۵/ت/۴۲۶۴۹-هـ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۸ و شماره ۲۲۷۶۶۲/ت/۴۲۶۴۹-هـ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۸
۲	تصویب نامه در خصوص تقسیمات کشوری در شهرستان اردبیل
۳	حذف بند (۵) ماده (۱) آیین نامه اجرایی موارد معافیت استفاده از اوراق صورت وضعیت مسافری و بارنامه

نظرخواهی

به استحضار قضات و حقوقدانان محترم می‌رساند معاونت آموزش قوه قضائیه قصد دارد در راستای ارتقای سطح آگاهی مخاطبین از قوانین و مقررات و ایجاد سرعت و سهولت در این امر و آسان شدن نگهداری و آرشیو آن، هر ماه قوانین و مقرراتی را که به نحوی در امر قضاوت مورد نیاز است، به صورت ماهنامه منتشر کند. برای تشخیص میزان ضرورت این امر نظرات شما عزیزان معیار است لذا انتظار دارد پاسخ پرسش‌های زیر را به یکی از سه طریق زیر منعکس فرمایید:

الف: تهران - خیابان حافظ - نبش خیابان سمیه - ساختمان شماره سه قوه قضائیه - معاونت آموزش - اداره کل برنامه ریزی و تدوین متون آموزشی

ب: پست الکترونیکی Tadvin_motoon@yahoo.com

ج: نمابر ۸۸۹۱۹۴۱۸ - ۰۲۱

۱- این ویژه نامه نیاز شما را در خصوص اطلاع یابی از تغییرات قوانین و مقررات تأمین می‌کند.

کاملاً موافقم ☐ موافقم ☐ تا حدودی موافقم ☐

۲ - نحوه تبویب و دسته بندی قوانین و مقررات در این ویژه نامه مناسب بوده و موجب سهولت و سرعت یافتن مطالب می‌شود.

کاملاً موافقم ☐ موافقم ☐ تا حدودی موافقم ☐

۳ - اطلاع رسانی تغییرات قوانین و مقررات از طریق این ویژه نامه مناسب تر از دریافت روزنامه رسمی به شیوه معمول است.

کاملاً موافقم ☐ موافقم ☐ تا حدودی موافقم ☐

۴ - اطلاع رسانی تغییرات قوانین و مقررات از طریق این ویژه نامه مناسب تر از مراجعه به سایت‌های مربوط است.

کاملاً موافقم ☐ موافقم ☐ تا حدودی موافقم ☐

۵ - سایر نظرات و پیشنهادهای خود را مرقوم فرمایید.

توجه:

فرم درخواست اشتراک ویژه نامه قوانین و مقررات

همکار محترم:

هدف اصلی از انتشار این ماهنامه اطلاع یابی به موقع مخاطبین از قوانین و مقررات جدید تصویب می باشد لذا با توجه به درخواستهای مکرر قضاات محترم از سراسر کشور به منظور حصول اطمینان بیشتر از رسیدن ماهنامه به دست مخاطبین در اقصی نقاط کشور، ارسال این ۱۳۸۹ این ماهنامه فقط برای متقاضیانی که نسبت به تکمیل و ارسال «فرم درخواست اشتراک» اقدام کرده اند، ارسال خواهد شد. در صورت تمایل به دریافت مستمر شماره های بعدی این ویژه نامه لازم است این فرم را تکمیل و ارسال فرمایید.

نام: نام خانوادگی:

سمت قضائی مطابق ابلاغ:

تلفن ثابت: تلفن همراه:

نشانی دقیق:

.....

نشانی پست الکترونیکی (در صورت داشتن):

امضا